

Giới thiệu Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!

Bối cảnh diễn ra truyện teen hay của tác giả Pui Pi Dy mang tên Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương! , Cô mười bốn tuổi, một cô nhóc sinh ra đã khuyết tật không đi được cũng chẳng học hành gì được.

Cô ở trong một căn nhà nhỏ, một mình sống. Hàng tháng sẽ đi lĩnh tiền trợ cấp, thỉnh thoảng đi làm gì đó để kiếm thêm. Hầu hết chỉ ở nhà đọc truyện.

Lần tình cờ đọc cuốn truyện Cái Gì Mà Yêu? Sau khi đọc xong cô không cảm thấy hay chỉ cảm thấy số phận của nữ phụ khá giống mình, nhưng khác mỗi chính là bị chính người mình yêu đánh đến nỗi gãy chân đôi chân. Lí do rất đơn giản hãm hại nữ chính.

Nói đáng thương cũng không đáng thương, đáng ghét cũng chả đáng ghét.

Ngày trước hãm hại người khác thì ngày nay nhận lấy gấp đôi.

Luận nhân quả đời thường là vậy. Ở trong truyện thì tác giả chính là người quyết định luận nhân quả cũng như tất cả.

Còn thực tế chính là trời quyết định.

...

Một khi xuyên không qua nữ phụ khuyết tật thay đổi.

Tình yêu sâu đậm của linh hồn kia dần tan.

Linh hồn mới bắt đầu cuộc sống tốt đẹp.

Linh hồn cũ bắt đầu được hạnh phúc ở một nơi xa xăm.

Và hai linh hồn đã có được một nửa duyên phận thật sự. Cả hai đều có một mối liên kết vĩnh viễn. Mời các bạn cùng đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Nữ Phụ Là Khuyết Tật 1

Trong căn phòng màu xanh tím, đồ vật rất ít, hầu như chỉ có kệ sách với bàn ngồi và đèn ở trên trần cùng chiếc giường hồng phớt, bên cạnh cuối giường có một chiếc xe lăn làm bằng nhựa, màu trắng trông như cái ghế, đệm dưới màu đen, hai bánh trông khá to. Lạc Quyên nằm trên giường, tay cầm quyển truyện, đọc say mê.

"Nghe... em hận anh!"

"Cô cứ việc hận đi!"

Pằng...

Đọc xong Lạc Quyên cảm giác đầu mình muốn nổ tung. Tay nâng lên xoa xoa huyệt thái dương, trong lòng than.

Ôi... truyện dài kinh! Mất hai tuần nằm dài... Mà sao cái đoạn kết nó nhạt thế? Nữ chính bị nữ phụ hãm hại chết còn nam chính đau khổ tuyệt vọng vì không bảo vệ được nữ chính. Vượt qua bao nhiêu khó khăn, gia đình, xã hội, những chuyện hiểu lầm lẫn nhau. Cuối cùng vẫn không thể ở bên nhau.

Còn nữ phụ bị nam chính giết chết bằng một phát súng, cái này gọi là nợ máu trả máu.

Lạc Quyên đánh giá quyển truyện này bằng một từ nhạt, vì cái kết rõ là bi ai! Rõ là cầu huyết!

Nghĩ vậy chứ mặt Lạc Quyên chẳng có cảm xúc gì cả.

Đang nghĩ nghĩ, bụng Lạc Quyên kêu ọc ọc, Lạc Quyên thoát khỏi suy nghĩ, loay hoay bám víu thành giường. Tay hướng chiếc xe lăn ở gần đó rồi bám vào, nhấc mông, di chuyển để ngồi lên xe lăn, ai ngờ di chuyển sắp tới thì tay trơn tuột khỏi thành giường. Lạc Quyên cũng quên không gạt khóa phanh nên xe lăn lăn đi, một tay Lạc Quyên vịn vào xe lăn, Lạc Quyên liền bị lăn theo.

Tiếng đầu va vào tường cùng với đó là từng giọt máu chảy xuống. Lạc Quyên choáng váng đầu óc, rất nhanh ngất lịm đi.

"Lạc Quyên, Lạc Quyên. Cảm ơn vì đã đến đây thay đổi tất cả!" Giọng nói mơ hồ vang lên trong đầu Lạc Quyên, sau ánh sáng của đèn chiếu thẳng vào mắt, tay giờ lên che mắt. Lạc Quyên hiện tại cảm giác khắp người đều tê tê như bị ai đó chích thuốc tê.

"Bác sĩ, nhịp tim bệnh nhân ổn định lại rồi!" Y ta nhìn nhìn rồi nói.

Bác sĩ nghe xong ra lệnh : "Vẫn phải truyền máu!"

Lạc Quyên nghe đến đây ngo ra, chỉ đập đầu thôi. Cái gì nhịp tim ổn định, truyền máu nữa? Đập đầu nhẹ mà mất máu đến nỗi phải truyền, Nhịp tim không đập?

Lạc Quyên chỉ muốn ai nói cho cô biết ai biết cô bị thương mà đưa cô đi bệnh viện? Quan trọng là cô luôn khóa cửa phòng nếu vào thì phải phá ra nha!

"Tiêm thuốc ngủ!" Bác sĩ lúc này mới để ý rằng Lạc Quyên đã tỉnh nói y tá.

Y tá lập tức làm theo. Lạc Quyên sau khi tiêm thì chìm vào giấc ngủ.

Bệnh Viện.

Phòng vip, bên trong màu trắng xóa. Giường trắng tinh, cô gái mặc bộ quần áo bệnh nhân nằm trên giường, người đầy những kim tiêm, chân băng bó dày cộp. Cô gái mắt nhắm nghiền. Mái tóc dài đen bóng mượt, khuôn mặt tròn tròn như bánh bao nhỏ, đôi môi đỏ mọng màu dâu tây chín, lông mi dài, mày cong.

Tất cả đều hoàn hảo đến từng góc cạnh. Khung cảnh như công chúa ngủ trong rừng.

Bà Liệu mở cửa, bước chân nhẹ nhàng đi vào, trên người mặc bộ quần áo thoải mái. Khuôn mặt bà Liệu tái nhợt, đôi mắt bà đỏ hoe, khóe mắt còn đọng nước mắt. Bà Liệu nhìn cô gái nằm trên giường, khẽ than vãn,

"Tình nhi của mẹ.... sao mọi chuyện ra nông nỗi này cơ chứ! Tình nhi số khổ của mẹ..." Bà Liệu vừa nói vừa xoa nhẹ lên mặt cô gái.

Nó biết mình không thể đi được, phản ứng của nó sẽ ra sao?

Vừa nghĩ đến con gái nước mắt giàn giụa, đau đớn vì biết bản thân không đi được, tim như dao cắt khi biết được người mình yêu nhằn tâm làm vậy với bản thân nó... Bà Liệu không kìm được, nước mắt rơi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Nữ Phụ Là Khuyết Tật 2

Bà từng yêu và đau khổ, từng nếm mùi vị đó, nhưng ít nhất người kia cũng không độc ác như này, bỏ bà một mình giữa nơi đất khách quê người, tự sinh tự diệt. Lúc đây bà tưởng đó đã là đau khổ nhất. Hiện tại bà thấy đây chỉ là sự đau khổ nho nhỏ... Con gái bà hiện tại chính là đau khổ nghìn phần! Gấp ngàn lần bà ngày xưa!

Nước mắt bà Liệu rơi xuống tay của cô gái, cánh tay cô gái nhẹ cử động.

Lạc Quyên dần dần mở mắt, màu trắng mờ mờ của trần nhà đập vào mắt cùng với chút ánh sáng mặt trời rơi vào. Đầu Lạc Quyên truyền đến đau nhói, Lạc Quyên nhui mày, tay theo thường lệ sờ lên đầu.

Đau quá...

"Tình nhi? Ổn rồi! Con của mẹ tỉnh rồi!" Bà Liệu vui mừng, đưa tay lau nước mắt.

Lạc Quyên lúc này đầu đỡ đau rồi nhìn người trước mặt. Khuôn mặt nhợt nhạt, đôi mắt đỏ hoe. Nét mặt vừa vui mừng lại đượm buồn.

Là người cứu mình? Mà sao thím ấy kêu mình là Tình nhi? Con của mẹ tỉnh rồi nữa? Sao câu thoại này quen quen.

Lạc Quyên thử gọi : "Mẹ?" Lạc Quyên chính không tin, giọng nói này không phải của mình!

Lạc Quyên không tin, một tay vén ống tay áo lên, vết trên tay lộ ra, là vết sẹo hình chữ.

Tuyệt Tình, vết tình cảm hèn hạ của cô đi.

Trông thấy vết sẹo in sâu trên tay, Lạc Quyên sốc.

Mình xuyên rồi! Xuyên vào thân thể nữ phụ tàn tật chính mình thương cảm!

Lạc Quyên cảm thấy bản thân mình đang mơ, nhưng giấc mơ này cũng quá thực tế, khiến cho Lạc Quyên thấy thế giới thật huyền ảo, cái gì cũng có thể xảy ra.

Đang lúc Lạc Quyên ngây ngốc thì bà Liệu nói : "Con nằm yên, chờ mẹ đi gọi bác sĩ."

Lạc Quyên chỉ gật gù, trong lòng lại suy nghĩ một lượt.

Liệu Tuyết Tinh, con gái Liệu Kha, người thừa kế duy nhất của tập đoàn Đặc Na. Có mẹ là thiết kế thời trang tên Tuyết Vũ. Liệu Tuyết Tinh từ nhỏ được nuông chiều, lớn lên có tính cách độc chiếm và kiêu ngạo.

Liệu Tuyết Tinh yêu thanh mai trúc mã của mình tên Tuấn Nghiêm, Tuấn Nghiêm có khuôn mặt đẹp trai vạn cô gái mê và yêu hấn.

Tuấn Nghiêm tính cách lạnh lùng nhưng lại đổ bởi Lăng Ninh Thu. Lăng Ninh Thu, cô gái luôn luôn có bộ dạng lạnh nhạt và ít tiếp xúc với người khác cũng bởi vì tính cách đó mà bao nhiêu đàn ông con trai trong trường đều cảm thấy cô ta thú vị trong đó có Tuấn Nghiêm.

Mà Liệu Tuyết Tinh biết, việc đầu tiên Liệu Tuyết Tinh làm là không phải đi gây sự với Lăng Ninh Thu mà đi tỏ tình với Tuấn Nghiêm Ấy vậy chưa vào vòng gửi xe đã bị Tuấn Nghiêm dội cho một gáo nước lạnh. Tuấn Nghiêm nói chỉ coi Liệu Tuyết Tinh là em gái, người hấn yêu là Lăng Ninh Thu. Liệu Tuyết Tinh nghe đến đó không khỏi lòng đau như ngàn dao khứa vào. Trở về nhà mình Liệu Tuyết Tinh đau khổ, tự giam bản thân trong phòng ba tháng ba tháng sau đỡ hơn thì đi học.

Lên trường thì nhìn thấy Lăng Ninh Thu được mấy người đàn ông vây quanh sùng bái hộ tống vào trường trong đó có Tuấn Nghiêm.

Tính độc chiếm cùng sự ghen ghét tăng cao trong người Liệu Tuyết Tinh, khiến cô từ phượng hoàng kiêu ngạo xinh đẹp thành quạ đen xấu xí.

Liên tiếp nghĩ ra kế hãm hại Lăng Ninh Thu, muốn hủy Lăng Ninh Thu.

Vậy mà tất cả đều chỉ lút đường đi lẫn đường tình cảm cho Lăng Ninh Thu, bản thân thì bị những người đàn ông của Lăng Ninh Thu từng người một trả thù Liệu Tuyết Tinh thay Lăng Ninh Thu.

Kể cả Tuấn Nghiêm cũng vậy...

Mà vết sẹo trên tay chính do Tuấn Nghiêm khắc lên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nữ Phụ Là Khuyết Tật 3

Lại nghĩ hiện tại chính là lúc Liệu Tuyết Tinh nằm viện vì bị Tuấn Nghiêm đánh gãy hai chân vì bày kế để hủy đi sự trong trắng của Lăng Ninh Thu. Sau này đôi chân của Liệu Tuyết Tinh có thể đứng mà không đi được, cảm giác đây khó chịu hơn cả khi không đứng không đi được. Có thể nói là một sự giày vò và hết sức đau khổ với Liệu Tuyết Tinh!

Bác sĩ và y tá đi vào, bà Liệu đi sau. Bác sĩ nhìn Lạc Quyên một lượt rồi bắt đầu kiểm tra.

Lạc Quyên nhân lúc đang kiểm tra nhìn xung quanh phòng, tivi, tủ lạnh, bếp từ, điều hòa.

Đây là bệnh viện thật à?

Từ trước tới giờ Lạc Quyên chưa nhìn thấy bệnh viện nào khá đầy đủ tiện nghi như này đâu. Thế giới tiểu thuyết thật huyền ảo! Huyền ảo đến mông lung!

"Tất cả đều bình thường, chậm hai tháng có thể về rồi, nhanh thì 10 ngày nữa." Bác sĩ kiểm tra toàn bộ xong nói, rồi đi ra ngoài.

Bà Liệu chờ bác sĩ ra ngoài, nhìn Lạc Quyên vẻ mặt như muốn nói lại thôi. Lạc Quyên biết bà lo lắng mình đau khổ cũng biết bà định nói gì. Lạc Quyên lúc trước không hề có ba mẹ, từ khi sinh ra cũng không thấy được mặt ba mẹ mình, không biết cái gì gọi là tình mẹ con, cái gì mà mẫu tử thiêng liêng.

Nhưng khi nhìn bà Liệu như thế lòng Lạc Quyên cũng cảm thấy ấm áp, không biết là cảm xúc của bản thân hay là cảm xúc của Liệu Tuyết Tinh nữa.

Lạc Quyên thấy trong phòng quá yên lặng nên phá vỡ nó, "Mẹ, con biết con không còn khả năng đi được, mẹ không cần đau lòng càng không cần bồi rối như thế." Nói ra chữ mẹ kia Lạc Quyên quá mức gượng gạo rồi.

Vì bản thân Lạc Quyên chưa bao giờ phải dùng đến từ mẹ đó.

Bà Liệu nghe vậy càng đau lòng, không kìm được bắt đầu rơi nước mắt, "Sao mẹ có thể không đau lòng? Đưa con bảo bối do mẹ sinh ra, chín tháng mười ngày, mang nặng đẻ đau..." Tình nhi như ruột của bà, từng bộ phận trên người nó chính là từng khúc ruột của bà! Mất một thứ chính là bà cũng mất đi một khúc ruột. Bảo bà không đau lòng? Có thể sao?!

Lạc Quyên hơi đau đầu, nhất thời nghĩ ra gì đó liền nói : "Mẹ muốn lòng con đau thì mẹ cứ đau lòng đi."

Lạc Quyên chỉ còn cách nói mấy lời này, có khi sẽ có hiệu quả.

Bà Liệu trong lòng ngò vức. Đây là quan tâm bà sao? Tình nhi nói ẩn ý như thế là quan bà? Đã rất lâu Tình nhi không quan tâm bà rồi.

Trong lòng bà Liệu bỗng lấp đầy ấm áp và hạnh phúc.

Lạc Quyên không ngờ chỉ một câu nói có thể khiến bà Liệu không những im lặng về mặt còn tốt hơn trước.

Bà Liệu nhớ ra Lạc Quyên từ tối qua chưa ăn gì, bà hỏi : "Tình nhi, con ăn gì không?"

Lạc Quyên hiện tại cảm thấy bụng hơi đói nên cũng gật gù, "Con ăn gì cũng được." Bà Liệu càng vui hơn, đi nhanh ra ngoài mua cháo, trước khi đi không quên thom lên trán Lạc Quyên một cái nói chờ bà.

Lạc Quyên bỗng cảm thấy ấm áp khi bà Liệu hành động như thế, trong lòng tự hỏi tình mẹ con là như này sao? Ấm áp hơn bất cứ thứ gì.

Cửa phòng đang yên tự dưng được người mở ra, cô gái và người đàn ông bước vào. Lạc Quyên nhìn hai người. Cô gái mái tóc ngắn, màu ánh đỏ, đôi mắt hồ hững, chiếc mũi cao bóng loáng, môi hồng vênh vênh cả khuôn mặt đều tỏ vẻ kiêu ngạo, làn da ngăm đen, trên người là chiếc váy hồng. Vẻ đẹp giống nàng socola ngọt ngào.

Lạc Quyên há mồm, khóe mắt giật giật, Lăng Nịnh Thu?

Ai nói nữ chính có bộ dạng luôn luôn lạnh nhạt vậy? Đây là kiêu ngạo nha! Tác giả lừa người hay mình gặp phải hàng fake?

Lạc Quyên nhìn người đàn ông, sơ mi trắng, quần jeans, tóc mái che đi nửa mắt, ánh mắt nhìn Lạc Quyên đầy cảnh cáo lẫn lạnh lùng, môi mỏng mím chặt, cả người cao lớn.

Tuần Nghiêm đây sao? Soái ca lạnh lùng người gặp người đồ?

Lạc Quyên suy nghĩ, đây hẳn là tình huống Liệu Tuyết Tinh nằm viện rồi Lăng Nịnh Thu cùng Tuần Nghiêm đến thăm cũng là lần Liệu Tuyết Tinh thành công cụ soạn hảo cảm để Lăng Nịnh Thu tăng thêm tình cảm với Tuần Nghiêm đây mà.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Công Cụ Soạt Hảo Cảm

Nếu có thể quay lại thời gian trước đó Lạc Quyên nhất định sẽ đi theo bà Liệu!

"Có người vào nhà còn không biết lấy ghế mời khách?" Tuần Nghiêm nhìn Lạc Quyên nói.

"Nhà? Nghiêm thiếu gia khi vào không nhìn bảng hiệu ở ngoài hả?" Lạc Quyên bật cười rồi nói. Muốn bắt lỗi người khác mà chẳng có tí suy nghĩ nào, lên đây làm trò cười hay soạn độ hảo cảm vậy?

"Cô..." Tuần Nghiêm nhất thời cứng họng. Cảm thấy Liệu Tuyết Tinh không giống như lúc trước nữa. Tuần Nghiêm lúc này đánh giá Lạc Quyên. Trên người quần áo bệnh nhân kẻ sọc, tóc dài tùy ý thả xuống, đôi mắt kia sáng long lanh như sao trời, nó không lạnh không nhạt nhìn chăm chăm hẳn.

Nếu là lúc trước sẽ có si mê, khao khát, dịu dàng, quyến rũ mà nhìn hẳn... hiện tại hẳn thấy mình đang mơ rồi.

Lăng Nịnh Thu thu tất cả vào mắt, tất cả đều khiến Lăng Nịnh Thu ngò vức, trong lòng âm thầm suy xét. Không giống như ả nghĩ, Liệu Tuyết Tinh sẽ phản ứng mạnh rồi chửi rủa ả, không kiểm soát được xong ra đánh ả.

Một người sao có thể thay đổi nhanh như vậy? Chắc chắn Liệu Tuyết Tinh giả vờ!

Lăng Nịnh Thu nghĩ vậy cười nhạt. Lăng Nịnh Thu rất nhanh chuyển sang điệu bộ hối lỗi, "Xin lỗi vì hiểu lầm cô, Tuyết Tinh." Lạc Quyên nở nụ cười tươi, "Xin lỗi? Kề thù xin lỗi kẻ thù? Chuyện cười cho thiên hạ đây Thu tiểu thư. Hơn nữa cô mà xin lỗi tôi thì những người đàn ông của cô sẽ cho tôi quà thêm

tay đây! Hay chính cô muốn như vậy?"

Giọng Lạc Quyên chất chứa tò mò. Lăng Nịnh Thu bày ra bộ dạng khó xử, không biết nói sao

Tất cả đều biết thủ phạm hôm đó chính là Liễu Tuyết Tinh hãm hại Lăng Nịnh Thu, nhưng không thành công, vậy mà Lăng Nịnh Thu giả vờ đơn thuần, thuần thuần khiết khiết cho là mọi người hiểu lầm Liễu Tuyết Tinh và đích thân đến xin lỗi, kết quả Liễu Tuyết Tinh càng tức giận, trên giường bước xuống định đánh Lăng Nịnh Thu, ấy mà chưa đi bước nào đã ngã sấp mặt.

Mà cái lúc đấy Tuần Nghiêm chưa hết tình cảm anh em với Liễu Tuyết Tinh, nhìn thấy chính mình ra tay nặng khiến Liễu Tuyết Tinh trở thành một cái tàn phế, trong lòng hẳn ta hiện lên áy náy, ngày ngày đến chăm sóc Liễu Tuyết Tinh. Chính việc này khiến Liễu Tuyết Tinh ảo tưởng rằng hẳn hồi tâm chuyển ý, tình cảm Liễu Tuyết Tinh với Tuần Nghiêm càng ngày càng nhiều.

Rồi kết quả cũng chỉ có một, chậu nước lạnh thứ hai rơi vào đầu Liễu Tuyết Tinh.

"Liệu Tuyết Tinh, cô đừng quá đáng!" Tuần Nghiêm quát lên.

Lạc Quyên đang lơ mơ nghe thấy tiếng quát giật bản mình, "Nghiêm thiếu gia quá đáng hơn tôi đấy! Dù gì ba tôi và ba Nghiêm thiếu gia đang hợp tác cùng nhau xây dựng dự án, đừng để mất hòa thuận hai bên."

Hiện tại ba Liễu Tuyết Tinh và ba Tuần Nghiêm đang hợp tác cùng nhau, đây cũng là lần cuối cùng hai bên hợp tác cũng là lần hợp tác thất bại đầu tiên. Khi ba Liễu Tuyết Tinh biết chuyện con gái mình bị người đánh cho tàn phế, kẻ đánh con gái mình lại là con của bạn mình cũng như đối tác, rồi tung rơi mù lên chẳng biết làm sao cả. cho đến lúc dự án sắp thành công thì bên kia đột nhiên dừng hợp tác. Lúc đó ba Liễu Tuyết Tinh đã dồn hết tiền vào dự án đó rồi... mà khi hủy hợp tác bên kia không đủ tiền trả tiền đền bù càng không có, ba Tuần Nghiêm lấy tình cảm bao năm ra để nói..

Cuối cùng ba Liễu Tuyết Tinh buông tha cho họ.

Nhưng cái dự án kia mấy tháng sau liền nổi lên được rất nhiều người ủng hộ... Ba Liễu Tuyết Tinh mới biết rằng mình bị lừa. Vì bao nhiêu tiền đều đổ dồn vào dự án cùng với dự án kia thành công được nhiều người biết đến và bỏ quên tập đoàn Đặc Na, tập đoàn Đặc Na không lâu sau liền phá sản.

Kết cục cả nhà Liễu đều biến thành kẻ đầu đường xó chợ.

Thế nên mới nói, đừng tin quá nhiều vào người khác.

"Cô nghĩ rằng tôi sợ?" Tuần Nghiêm nghiêng răng nói ra. Đi về phía Lạc Quyên giơ tay lên định đánh người.

"Tuần Nghiêm! Cậu thôi đi!" Lăng Nịnh Thu hô. Không chạy qua ngăn cản, đứng yên, ánh mắt hiện lên vẻ chờ mong Tuần Nghiêm sẽ đánh xuống.

Bốp, tiếng tát vang vọng cả phòng,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cái Gì Cũng Có Giới Hạn

Người bị đánh không phải Lạc Quyên, là Tuần Nghiêm, Tuần Nghiêm bị tát lệch cả mặt. Cả người ngơ ra như tượng, hiển nhiên không nghĩ đến mình bị đánh, hơn nữa còn là con gái. Máu trong người chảy bưng bưng thì nghe thấy Lạc Quyên nói : "Tuần Nghiêm, đừng nghĩ rằng anh còn có quyền tồn thương tôi!"

Một người đàn ông đánh con gái còn là bệnh nhân? Lạc Quyên biết nếu Liễu Tuyết Tinh còn nhất định sẽ cho Tuần Nghiêm làm vậy đối với bản thân mà không đánh trả, thậm chí còn hưởng thụ như kiểu đánh là yêu chứ là thương, con người mà yêu đã mù quáng rồi.

Rất tiếc Lạc Quyên hiện tại không phải Liễu Tuyết Tinh càng không có tình cảm gì với Tuần Nghiêm, dù có làm gì thì cũng chẳng sao.

"Tuyết Tinh, cô sao đánh anh ấy?" Lăng Nịnh Thu một bên hốt hoảng chạy lên che chắn cho Tuần Nghiêm, giọng đầy trách cứ. Mĩ nữ cứu mĩ nam là đây chứ đâu nữa.

Lăng Nịnh Thu cũng không ngờ rằng Lạc Quyên có thể đánh Tuần Nghiêm một cách sáng khoái và mát tay như vậy.

"Đánh cũng đánh rồi, hỏi thì được gì?" Lạc Quyên miệng nhỏ nói tiếp : "Thu tiểu thư tôi hiện tại rất mệt, mang đàn ông của cô về đi!" Lạc Quyên nói xong kéo chân lên nằm ngủ.

Không muốn tiếp nam nữ chính. Đang đói còn phải tốn kalo nói chuyện.

"Liệu Tuyết Tinh, cô ấy nói cần thận!" Tuần Nghiêm lần nữa quát. Tay lật chăn Lạc Quyên đang đắp lên, vô tình vướng phải chỗ đau của Lạc Quyên khiến Lạc Quyên thét lên một cái. Tiếng to đến nỗi cửa kính cũng muốn vỡ ra Lạc Quyên ngồi dậy bất cẩn ngã lăn xuống. Bà Liệu vào thấy thế không khỏi hoảng và tức giận.

Bà Liệu nhanh chân chạy lại, đầu tiên đẩy Tuần Nghiêm sang một bên, cẩn thận đỡ Lạc Quyên dậy lên giường, rồi bà nhìn hai người Tuần Nghiêm và Lăng Nịnh Thu một cách hết sức bình tĩnh, lên tiếng bằng giọng của tiền bối.

"Tuần Nghiêm thiếu gia, Lăng Nịnh Thu tiểu thư, hai người coi người lớn như tôi đây chết rồi à? Con gái tôi làm sai thì chúng tôi sẽ tự dạy! Không dạy được thì đưa cho cảnh sát, chứ không đến lượt người họ Tuần, Lăng các người đến đây dạy họ đâu! Đến nơi nào cút về nơi đấy!"

Đối với bà Tinh nhi là trời, bà đây chưa nói hay làm gì nó ấy vậy mà Tuần Nghiêm này tưởng Tinh nhi yêu liền được đăng chân lên đăng đâu?

Bà biết con gái bà độc ác, nhưng hiện tại Tinh nhi đã trả giá quá đắt rồi, cả đời này nó còn có thể vui vẻ được thì chẳng biết, bây giờ người nó yêu đi với người nó ghét đến thăm nó chẳng phải càng khiến nó tổn thương hay sao?

Đây là muốn ép nó đến đường cùng, muốn nó điên mới chịu buông tha?

Bà Liệu âm thầm quyết định phải bảo ông Liệu hủy bỏ hợp tác với nhà họ Tuần.

"Bác..." Tuần Nghiêm có phần yếu thế. Chính bản thân hắn không ngờ bà Liệu gay gắt bảo vệ Lạc Quyên. Con mình làm sai mà còn gay gắt đuổi và nói người ta như con gái mình làm đúng vậy? Rốt cuộc Liệu Tuyết Tinh có gì tốt chứ?

Lăng Nịnh Thu trong mắt tràn ngập hâm mộ và ghen tị với Lạc Quyên, tại sao? Một người mẹ tuyệt vời, tốt đẹp như vậy lại thuộc về Liệu Tuyết Tinh? Đáng chết! Nhất định cô ta sẽ lấy hết!

Lạc Quyên hiện tại chính là cạm bẫy khi nhìn thấy đôi mắt đầy hận thù của Lăng Nịnh Thu.

Trong cốt truyện là nam nữ chính thành công soạt độ hảo cảm của nhau rồi còn lấy được lòng của bà Liệu nữa. Hiện tại bị cú ngã vừa rồi của mình làm cho quay cuồng luôn nha! Có lẽ nữ chính vì chuyện này nên mới đầy thù hận nhìn mình?

Liệu bây giờ chữa cháy còn kịp không?

"Mẹ, con gái dối." Lạc Quyên quyết định chuyển đề tài, bởi vì dù có giải thích hay nói gì bà Liệu cũng sẽ cho là Lạc Quyên nói và giải thích như thế là vì bảo vệ, bao che cho Tuần Nghiêm.

Nhưng mà phải công nhận là bà Liệu yêu thương Liệu Tuyết Tinh thật! Đây là điều một kẻ mồ côi như Lạc Quyên thừa nhận.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Một Sách Vq Trạch Nữ 1

"Tinh nhi đợi mẹ đuổi hai cái chướng mắt này đi đã." Bà Liệu quay qua vuốt ve đầu Lạc Quyên, vẻ mặt đầy sự cưng chiều. Lạc Quyên bắt đầu đi hưởng thụ.

Hai cái chướng mắt : "... Lăng Nịnh Thu và Tuần Nghiêm nào dám cãi lại vị tiền bối là bà Liệu, nên chỉ đành im lặng chịu bị bà Liệu nói.

"Tôi đây không mong có lần hai! Giờ thì cút!" Bà Liệu một khi tức giận là sẽ nói thô và gay gắt, nhưng sự tức giận đây chỉ phát ra từ lời nói chứ không biểu hiện trên mặt, như lúc này, khuôn mặt bà Liệu hết sức bình thường.

Tuần Nghiêm, Lăng Nịnh Thu bị đuổi không thương tiếc, về mặt hai người khi ra khỏi bệnh viện rất là đặc sắc.

Kể từ sau lần đó chẳng thấy hai người kia bén mảng đến nữa. Lạc Quyên mấy ngày tỉnh dưỡng hết sức bình yên, thoải mái ở bệnh viện, ăn ngủ, ngủ ăn. Cứ thế y như một con heo, Lạc Quyên hết ngày này đến ngày khác như vậy cũng cảm thấy vô vị, lên mạng thì bà Liệu bảo hại sức khỏe, cấm truyện đọc thì bảo hại mắt. Thật sự là trạch nữ như Lạc Quyên không cho lên mạng đọc truyện thì chết còn hơn, mà lúc con măm mê truyện Lạc Quyên khi đang giăng co với bà Liệu thì một nam sinh bước vào.

Bà Liệu nghe thấy thế cũng hơi bất ngờ. đánh giá nam sinh, nam sinh cả người đều run run, bộ dạng nhút nhát cúi đầu chẳng ngẩng lên, trên người quần áo nghiêm chỉnh, quần áo như là đồng phục mặc ở trường, nhìn đến tóc, mái tóc màu đen, kiểu tóc chính là như úp nôi vào đầu xong cắt, khuôn mặt nhìn không rõ lắm bởi vì nam sinh cúi đầu, chỉ lóang thoáng nhìn được cặp kính đeo trên mắt trông có vẻ hơi to, thân hình không tính to con cũng không tính nhỏ, không cao không thấp, tay nam sinh cầm một túi hoa quả.

Bà Liệu nhìn nhìn rồi mày hơi giãn ra, môi cong lên. Bà bước chân, bước gần đến nam sinh rồi nói nam sinh ngừng đầu, nam sinh nghe thế thân mình càng

run hơn, nhưng vẫn ngoan ngoãn ngẩng đầu lên. Lần này cặp kính không chỉ to mà còn tròn xoe, khuôn mặt kìm nén sự sợ hãi. Bà Liệu đánh giá nam sinh thêm một lần nữa, lông mày trắng non, mắt màu đen to to, trông khá giống chú cún con, môi mỏng màu hồng phớt, làn da trắng, nhìn như hình tượng một sách huyền thoại, có lẽ không đeo chiếc kính kia thì sẽ không phải là một sách nữa. Châm chút thêm sẽ thành một nửa công nữ thụ.

Lạc Quyên nhìn nam sinh rồi tìm kiếm, trong đầu hiện lên một cái tên Tuần Vũ. Ôi... mẹ ơi, tí thì quên cái tình tiết này, Lăng Nịnh Thu mấy ngày sau liền cho Tuần Vũ đi thăm Liệu Tuyết Tinh, mục đích là ngầm đưa bức thư khoe của để làm Liệu Tuyết Tinh tức. Chính bản thân Lạc Quyên thật bá phúc nữ chính! Làm mấy chuyện lật vật thôi cũng gây hàng tấn sát thương cho nữ phụ rồi.

Còn Tuần Vũ, Lạc Quyên cảm thấy đây là người khi Lăng Nịnh Thu gặp nguy hiểm đều là người phát hiện đầu tiên, có lần cũng cứu được Lăng Nịnh Thu, nhưng đây chỉ là nam phụ, một nam phụ nói mờ nhạt cũng chẳng mờ nhạt. Lạc Quyên cảm giác mình gặp được đồng nghiệp, vì Tuần Vũ được tác giả viết lên và xây dựng tính cách là một một sách cũng không khác một trạch nữ là mấy, nói chung cũng có thiện cảm phết, và lại Tuần Vũ cũng từng cứu Liệu Tuyết Tinh một lần, lần đó Liệu Tuyết Tinh định gạo nấu thành cơm với Tuần Nghiêm, Tuần Nghiêm biết, hết sức ghét bỏ, đưa Liệu Tuyết Tinh không thương tiếc ném ra bãi rác, rồi một đám côn đồ đi qua, nhìn thấy định abc, lúc đây Tuần Vũ đang đi về nhà thì nhìn thấy, gọi công an trước rồi chạy ra ngăn,

May trời lúc đó không tối lắm, có người đi ngang qua cũng chạy vào giúp. Mọi chuyện thì Liệu Tuyết Tinh được cứu, nhưng về sau cuối cùng cũng bị Tuần Nghiêm vứt cho đám đàn em cường bức....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Một Sách Vq Trạch Nữ 2

Bà Liệu đánh giá xong môi càng cong hơn, trong lòng tính toán, mẫu con rể lý tưởng của bà xuất hiện rồi! Một sách đáng yêu như này rất xứng với Tinh nhi! Trong đầu bà Liệu hiện tại chỉ có bốn từ

Điều tra, se duyên.

Điều tra trước se duyên sau, bà Liệu nghĩ là làm, liền mỉm cười, bắt lấy tay Tuần Vũ rồi vỗ vỗ mấy cái, "Con vào đi, con bé cũng đang chán. Tinh nhi, mẹ có việc rồi, mẹ ra ngoài chút nhé!" Bà Liệu dùng giọng nhẹ nhàng hết sức, nói xong không quên để lại cho Tuần Vũ một ánh mắt nóng bỏng, như tìm được của quý.

Tuần Vũ ngờ ngác vừa ngờ ngác lại sợ hãi, hai tay theo thói quen xoay vòng vòng, đôi mắt mở to, bộ dạng này khiến cho bà Liệu lẫn Lạc Quyên đều cảm thấy đáng yêu chết người.

Bà Liệu vui vẻ đi ra, không quên đóng cửa, nhẹ nhàng tình cảm mà đóng cánh cửa, như sợ chỉ chút sơ sẩy sẽ phá vỡ khung cảnh.

Tuần Vũ trong lòng kêu gào, anh đến đây đưa thư thôi mà. Ahuhu... ai đó giải thích cái tình huống này là sao hộ anh với! Sao thím này nhìn anh đầy ẩn ý và như tìm được vật quý vậy? Hơn nữa anh có cảm giác ánh mắt thím kia nhìn anh chính là như nhìn con rể tương lai! Mặc dù chẳng biết ánh mắt nhìn con rể tương lai là như nào.

Tuần Vũ suy nghĩ đến Lăng Nịnh Thu đã đặt niềm tin vào mình liền lấy can đảm đi đến gần Lạc Quyên, tay giờ túi hoa quả lên trước mặt Lạc Quyên nói: "Này, Thu thu muốn tôi gửi cho cô, trong đó có thư do Thu thu viết."

Lạc Quyên nhìn rồi nhận lấy, để lên bàn cũng không động, chỉ nhìn Tuần Vũ. Tuần Vũ giao đồ xong định đi thì bị Lạc Quyên gọi lại, "Vũ, có thể lấy cho tôi quyển truyện để ở trên tivi được không?"

Cốt truyện Tuần Vũ không gặp bà Liệu, chỉ là đưa xong đồ liền biệt tăm biệt tích, cũng không thể nói là biệt tăm tích được, tác giả vẫn luôn cho Tuần Vũ hiện hồn khi có nữ chính, này chỉ là hiện hồn chứ không có cho Tuần Vũ nói chuyện, đây đích xác là vật trang trí. chỉ là vị trí hơn vật trang trí một chút. Đối với nữ phụ như Liệu Tuyết Tinh làm gì có đại ngộ có vật trang trí như thế.

Tuần Vũ thấy Lạc Quyên nói thế nên dừng bước, quay đầu mặt nghếch ra, trông đáng yêu, khiến người ta muốn trêu chọc

Tuần Vũ lúc sau mới phản ứng, đi qua chỗ tivi cầm quyển truyện lên rồi đi đến giường, tay cầm quyển sách đưa cho Lạc Quyên, Lạc Quyên nhận lấy rồi cảm ơn.

"Không có gì... còn gì không?" Tuần Vũ hơi ngượng ngùng vì bị Lạc Quyên nhìn. Lạc Quyên nở nụ cười rút từ gối ra hai quyển sách, hình như là về lịch sử, giờ lên đưa cho Tuần Vũ, "Cái này... tặng anh! Không cần cảm ơn, đó là công vừa rồi anh giúp tôi."

Hai quyển sách kia là lúc sáng Lạc Quyên nhờ bà Liệu đi mua truyện, ai dè mua nhầm, tưởng vứt đi nhưng giờ lại có chỗ dùng, không phí tiền còn may mắn được hảo cảm của nam phụ a! Cũng có thêm bạn, chứ mấy người bạn của Liệu Tuyết Tinh thì... toàn mấy kẻ nhiều mặt, nhưng cũng không trách được, vì chẳng có quyền trách người khác trong khi đó bản thân mình mới là người sai, không chọn được bạn tốt.

"Tôi... không nhận được." Tuấn Vũ đặt lại hai quyển sách vào tay Lạc Quyên nói từ chối.

Anh nhận nếu Thu thu biết chắc không thèm nhìn anh luôn quá... vốn thân phận và địa vị lẫn bề ngoài của anh không ai thèm để ý chỉ khinh thường còn Thu thu không màng đến cái gì hết làm bạn với anh, anh đã rất vui rồi, nhưng đó là lúc trước hiện tại có bao nhiêu người quyền quý cao sang, đẹp trai theo Thu thu... Thu thu vẫn để ý anh, mặc dù ít hơn trước cũng không bỏ rơi anh. Nên anh không thể nhận đồ của người Thu thu không thích nha.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Một Sách Vq Trạch Nữ 3

Lạc Quyên nghe thế cũng chỉ nói : "Tùy anh." Lạc Quyên không hứng thú với lịch sử, có lẽ lát sẽ vứt đi hoặc cho ai đó. Nghe từ vứt có vẻ lãng phí, à để ra viện đi trả lấy tiền mua truyện.

Lạc Quyên nghĩ đến truyện mới liền cười tươi hơn, Lạc Quyên không biết rằng nụ cười này suốt làm hờn Tuấn Vũ thuộc về mình. Tuấn Vũ sợ nhìn thêm chút nữa sẽ ngất nên nhanh chóng rời khỏi, để Lạc Quyên mơ mộng đẹp một mình, cho đến khi tỉnh mộng Lạc Quyên nhìn xung quanh đã không thấy bóng đầu nữa.

Ồ... về rồi à? Thôi, còn gấp mà. Lạc Quyên tính khi ra viện có lẽ lên trường học xem xét, cũng là muốn thử một chút cảm giác làm học sinh, cơ mà người chưa học hết mẫu giáo đã lên cấp hai cấp ba thế này... không biết học nổi không a!

Bên kia bà Liệu gọi cho trợ lý điều tra tường tận về Tuấn Vũ, chỉ một tiếng sau liền có kết quả. Tuấn Vũ, đại thiếu gia không được công nhận ở nhà họ Tuấn, Tuấn Vũ cũng là anh em cùng cha khác mẹ với Tuấn Nghiêm, mà mẹ Tuấn Vũ là bạn học lúc trước của bà, bà với bà ấy rất thân thiết lúc còn là học sinh.. từng hứa với nhau sau này lấy chồng sinh con, nếu người sinh trai người sinh gái sẽ cho hai đứa đính hôn, sau biến cố xảy ra, khiến bà và bà ấy không còn liên lạc nữa.

Thật không ngờ hiện tại có duyên như vậy, trời thật chiều lòng người, cũng nên liên lạc rồi. Bà Liệu tìm cách liên lạc rồi bấm số, một lúc sau đầu bên kia bắt máy, "Alô?" Giọng nói có vẻ mệt mỏi.

Bà Liệu hơi nhui mày rồi nói : "Phiên heo, đoán xem tớ là ai?" Đầu bên kia ngờ vực một lúc vui mừng kêu lên : "Vũ? Là cậu thật sao?!"

Lặng Phiên không ngờ còn có thể gặp lại bạn thân lâu năm vào lúc này, cảm xúc vui mừng lẫn buồn bã thay nhau hiện lên, hơn hai mươi năm rồi...

"Phiên heo, cậu có rảnh không? Nếu rảnh chúng ta ra đường *** tâm hự một chút nhé!" Bà Liệu nói, bà Lặng ừm một tiếng rồi tắt máy.

"Không ngờ chúng ta có thể gặp lại nhau còn là lúc cả hai đều già rồi, chúng ta đều thay đổi cả." Bà Lặng vừa đi vừa nhìn bà Liệu, lòng vui buồn trộn lẫn. Mỗi ngày nào tung tăng đến trường giờ đã làm mẹ và sắp thành bà lão. Bà từng ước có thể gặp lại cô bạn thân hồi học sinh, không ngờ điều ước đó lại thành hiện thực nhanh như vậy, khiến bà ngỡ ngàng, sợ đây là giấc mơ.

Bà Liệu mỉm cười, tay nắm lấy tay bà Lặng. "Có sao? Bề ngoài thay đổi, nhưng bên trong vẫn là cô học sinh ngày nào thích ngắm trai đẹp, thích ăn kẹo mút, thích trêu đùa nhau." Chỉ là tâm hồn không còn sạch sẽ như thời học sinh thôi.

"Ừm, mà sao cậu lại tìm được tớ?" Bà Lặng thắc mắc hỏi. Bà suy nghĩ rồi, chỉ có hai mươi phần trăm là điều ước thành hiện thực, khả năng tình cờ chắc là mười phần trăm, bảy mươi phần trăm còn lại bà không rõ.

"Nhờ con trai cậu đó, tớ cũng không ngờ, rằng cậu đào tạo con trai mình thành mẫu người một sách, mà một sách là kiểu con rể tớ thích!" Bà Liệu vừa nghĩ đến bộ dạng Tuấn Vũ thì trong lòng như có pháo nổ, đầu liên tiếp hiện lên con rể tương lai to tướng. Bà Lặng nghe thế mờ mịt, "Vũ nhỉ?"

Thế là bà Liệu kể hết mọi chuyện cho bà Lặng nghe, bà Lặng nghe xong không khỏi vui cười, nhưng khi nghĩ đến Lạc Quyên bị người mình thích đánh gãy chân, nghe đến chuyện tình đầy nước mắt của Lạc Quyên, mặt buồn thiu.

"Hóa ra là vậy. Cuộc đời cũng lắm trớ trêu..." Yêu mù quáng, bà chưa thấy ai yêu mù quáng như vậy, kể cả bà tự nhận mình là kẻ yêu mù quáng nhưng giờ mới biết bà chưa mù quáng như thế..

"Vậy cậu có chấp nhận nhận Tình nhi làm con dâu không?" Bà Liệu hỏi, bà Lặng không do dự đáp : "Nếu con bé chấp nhận tớ là sẽ gặt cả chân tay đầu đó!"

Hôm đó bà Liệu và bà Lặng tâm sự hết tất cả, vui buồn đều có.

Mặt trời dần lặn, trăng bắt đầu lên cao, vàng trắng khuyết tỏa sáng, ánh sao lấp lánh to nhỏ như tô điểm thêm đẹp cho ban đêm. Trong biệt thự của nhà họ Tuấn, ánh đèn xa hoa, lung linh được bật lên, ánh đèn làm cho biệt thự vốn đã sáng lại càng sáng hơn, trên sofa Tuấn Nghiêm mặt đỏ lừ.

Về mặt Tuấn Nghiêm có vẻ tức giận và khó chịu, trông mắt đỏ au, quần áo lẫn đầu tóc rối tung, đầu còn bộ dạng của một thiếu gia cao quý. Lúc này

trong đầu Tuần Nghiễm hiện lên hình ảnh Lăng Nịnh Thu ôm thắm ôm thiết Tuần Vũ với vẻ mặt hạnh phúc thì thần kinh liền rối loạn, hiện tại chỉ có một ý nghĩ chính là đánh Tuần Vũ.

"Tên Tuần Vũ đâu? Xuống đây cho bổn thiếu gia!" Tuần Nghiễm tay chân múa may quay cuồng, miệng gào lên. Chân đá đổ chiếc ghế bên cạnh tiếng rầm to khiến người hầu giật mình vội lên gọi Tuần Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ghen Là Thế

"Đại thiếu gia mau xuống! Nhị thiếu gia gọi cậu, nhanh lên!" Người hầu thúc giục Tuần Vũ. Khi đi xuống cầu thang người hầu đẩy Tuần Vũ khiến Tuần Vũ suýt thì ngã nhào xuống, "Ngơ ra đó làm gì? Nhị thiếu gia đang gọi kìa!" Cô người hầu đẩy Tuần Vũ thấy Tuần Vũ nhìn mình thì quát lên, Tuần Vũ cúi đầu đi tiếp.

Tuần Nghiễm thấy Tuần Vũ đang ở trước mặt mình liền tay nắm quyền giờ lên đám Tuần Vũ, Tuần Vũ không tránh, mặc cho Tuần Nghiễm chút giận.

"Tao cho phép mày ôm Thu nhi à? Mày nghĩ mày xứng động vào cô ấy sao? Vừa nhu nhược, thân phận còn thấp hèn như mày chơi được với cô ấy là phúc phận ba đời rồi còn muốn trèo cao? Tao đánh cho mày tỉnh! Cho mày bỏ cái suy nghĩ dơ bẩn đó đi!" Tuần Nghiễm nói xong đánh tiếp.

Đúng là Thu thu có ôm anh nhưng anh cũng đâu có cái suy nghĩ từ bạn thành người yêu! Anh cảm thấy cái sự ghen này quá bạo lực! Yêu nhau mà suốt ngày ghen rồi tất cả đều trút lên người anh! Haizz... ai bảo anh đang đứng nhờ dưới mái nhà người ta, phải cúi đầu mới yên ổn. Tuần Vũ than thở xong thì Tuần Nghiễm cũng đánh xong.

"Xong rồi? Tôi đi." Tuần Vũ mặt không cảm xúc nói,

"Biến đi!" Tuần Nghiễm trút giận xong dựa người vào sofa bộ dạng lười nhác chẳng thèm quan tâm Tuần Vũ nữa.

Tuần Vũ từng bước nặng nề lên phòng rồi đóng cửa.

Bên kia Lạc Quyên đã ra viện và về nhà hiện tại đang ở trong phòng lười biếng lướt web. Haizzz... chán quá! Chẳng có truyện hay! Ý... hay là thử xem mấy quyển sách cho việc học nhì. Lạc Quyên nghĩ nghĩ bỏ điện thoại qua một bên rồi cầm mấy quyển toán, lý, hóa ở bàn cạnh giường ra xem.

"...Cái này là cái gì?" Lạc Quyên xem quyển nào cũng không hiểu cho đến lúc cầm quyển toán lên thì đích xác đầu óc rối tung rồi mù khi nhìn đến con số, chữ số trên sách, àu mớ... hoàn toàn bết tắc! Hoàn toàn không hiểu!

Lạc Quyên trong đầu đã dự định mai lên trường chính là ngồi ngơ ngác nghe giảng bài, tốt nhất nên im lặng tránh bị gọi...

Nhắc đến trường... bây giờ Lạc Quyên mới biết có tiền có địa vị là cái gì cũng sẽ thuận lợi... điển hình như Liễu Tuyết Tinh bị què thế này mà vẫn có thể vào học trường hiện tại cũng là trường cho người không bị gì nha! À, phải nói là tác giả sắp đặt, một vật hy sinh lót đường cho nam nữ chính đa số đều được tác giả cho ở gần, mà gần hay xa cũng đều quan trọng, quan trọng là biết sắp đặt tình huống, kịch bản.

Nghĩ đến đây Lạc Quyên thật không muốn đi học! Đi học đồng nghĩa với việc gặp nam nữ chính mà gặp nam nữ chính đồng nghĩa sẽ có biến cố nhỏ nhỏ để nam nữ chính vun đắp thêm tình cảm.

Mà như thế tình huống máu chó xuất hiện! Chỗ máu chó kia sẽ đổ lên người mình.

Lạc Quyên mãi miết nằm suy nghĩ đến nỗi ngủ lúc nào cũng không biết.

....

"Tình nhi của mẹ dậy đi nào." Bà Liễu mở cửa phòng bước chân đi đến giường gọi Lạc Quyên, Lạc Quyên nghe thấy giọng nói dịu dàng của bà Liễu thì mắt mở, mồm ngáp một cái, "Ủ, bây giờ mấy giờ rồi ạ?" Lạc Quyên tỉnh ngủ nhìn rõ người trước mặt rồi mở miệng hỏi.

"Tám giờ rồi, con dậy ăn rồi đi học, kéo trễ." Bà Liễu gọi một loạt người hầu lên, những người hầu về mặt tươi cười tay mỗi người đều cầm những thứ cần dùng khi sáng ngủ dậy.

"Chúc tiểu thư nhỏ một ngày tốt lành. Mời tiểu thư ạ!" Những người hầu đồng thanh nói, Lạc Quyên thấy mình đang ở trong quân đội lúc sáng sớm.

...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Vững Máu Chó Rơi Xuống Đầu 1

Lạc Quyên ngồi chiếc xe lăn màu hồng, chiếc xe lăn vừa vặn kích cỡ không quá to, chỗ ngồi được sơn lên một lớp hồng phớt, dưới có đệm cao cấp khi ngồi rất êm và thoải mái chứ không như chiếc xe lăn bình thường ngồi vào chỉ có cảm giác như ngồi trên tấm xốp.

Bánh của xe vừa vặn với kích cỡ xe, không ảnh hưởng đến việc tự lái khi mỗi lần không có người đẩy hộ. Phan xe các thứ đầy đủ, có cả dây an toàn nữa, đằng sau là người hầu nữ đẩy xe, trên người người hầu nữ mặc đồ bình thường còn Lạc Quyên là mặc đồ của nữ sinh hoặc nói là đồng phục của trường, áo trắng ống tay ngắn dưới viền đỏ, chất vải mỏng mát, váy đỏ dài đến đầu gối, kích cỡ được may theo dáng người khi mặc không bị bó sát quá cũng không bị rộng thùng thình mặc vào vừa người còn tôn lên được dáng người cùng đôi chân nhỏ nhắn kia của Lạc Quyên.

Lạc Quyên khi ngồi lên chiếc xe này thật không muốn đi ra ngoài đường, không phải vì không thích mà là nhìn nó cũng quá sắc sỡ... sắc sỡ đến nỗi mắt muốn mù! Có lẽ do Lạc Quyên không quen nhìn những màu khác ngoài màu đen với màu bạc, khi nhìn màu khác mới thế.

Lạc Quyên ở ngoài nhìn vào cổng trường lẫn cả trường, có những chỗ cao chiều ngang nhìn hẹp, chỗ to thì chiều dọc thấp, ngoài trồng thêm mấy cây cảnh trang trí cùng thêm chút thiên nhiên, kiến trúc của trường xây theo màn hình cong, Lạc Quyên nhìn như mình đang ở trong vòng tròn của cái vương miện hoàng tử trong truyện cổ tích hay đội, mỗi tội nó to hơn. Hoàng tử đội vương miện....

Cái từ này xuất hiện ngay trong đầu Lạc Quyên... Lạc Quyên nhắm mắt thư giãn cả cơ thể thả lỏng như đang chìm vào một thứ gì đó vô cùng đẹp đẽ.

"Ý Liệu Tuyệt Tình kia, ngồi xe lăn cơ cũng không biết xấu hổ sao còn đến trường vậy trời?" Nam sinh nữ sinh ngoài cổng trong cổng thấy Lạc Quyên ngồi xe lăn đằng sau là một người đẩy xe miệng họ bắt đầu nói này nói nọ không ngừng kèm theo là những tiếng cười châm chọc khinh thường.

Lạc Quyên mặt hường thụ chẳng có tí nào gọi là khó chịu hay tức giận bởi vì Lạc Quyên đang đeo tai nghe và chìm trong những lời hát...

*Rap : Nhân duyên tình trường như cánh hồng phai (Mel : Buông cánh hoa đã tàn)

Hữu duyên nhưng không phận thì vẫn rẽ hai (Mel : Đôi tay không thể giữ lấy yêu thương hôm qua)

Người đi lối cũ chẳng vấn vương

Bỏ chữ tình cùng chữ duyên phía bên vệ đường (Mel : Trước kia đôi ta từng ngày nào mặn nồng mà giờ đây)

Người ơi, hạnh phúc đã từng đợi chờ

Cớ sao nở bước vội vàng để cánh hoa rơi bên thềm chờ đợi (Mel : Cảnh hoa héo úa, mang theo ngàn nỗi nhớ...)

Mưa vẫn buồn, vẫn rớt từng cơn trắng ngời

Cánh hoa hồng nặng trĩu đang khè rú dần kia mưa ơi...

Mel : Nhưng sao nay anh quay trở về?

Ta còn gì đâu hoa xưa đã héo trong tim

Mối duyên xưa dù giờ chỉ là mộng thôi

Em như nay trắng đã úa...

Thôi anh ơi duyên ta đành lỡ... *

Từng lời đi vào lòng Lạc Quyên, nó như lời dẫn lối khiến người ta chìm vào. Lạc Quyên thường có sở thích nghe nhạc nhất là rap, bài rap này tên Cánh Hồng Phai lên youtube tìm được nghe thử thấy hay tai... mặc dù không hiểu lắm nhưng nghe nhiều thành nghiện rồi.

Đang nghe bỗng cảm thấy xe lăn dừng lại Lạc Quyên tưởng đã đến nên mở mắt tháo tai nghe, mắt nhìn thấy Lăng Nịnh Thu ngã trước mặt mình và những người xung quanh liên tiếp đến bên Lăng Nịnh Thu an ủi rồi đỡ dậy còn tai thì nghe thấy tiếng chửi bới rồi trách móc của những người đó.

"Liệu Tuyệt Tình cô không nhìn đường à? Đâm vào nữ thần rồi còn ngo ra đó?" Nữ sinh a

"Mau xin lỗi nữ thần!" Nam sinh b

"Cô què rồi còn muốn nữ thần què cùng cô à? Đồ lòng dạ độc ác! Mau xin lỗi đi!" Nam sinh nữ sinh quần chúng...

"..." Lạc Quyên

Oắt Tờ Heo?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Vững Máu Chó Rơi Xuống Đầu 2

Lạc Quyên lạnh nhạt nhìn và nghe những lời nói kia miệng chỉ cong lên một chút rồi nhìn Lăng Ninh Thu, "Lòng dạ độc ác? Ha. Ngày năm tháng mười lăm giờ trưa ở bể bơi của trường các người tận mắt nhìn thấy Lăng Ninh Thu đẩy tôi xuống nước sao không ai nói lòng dạ cô ta độc ác? Dù tôi có đâm vào cô ta thì cũng là do cô ta nợ tôi! Xin lỗi? Có ai thấy kẻ thù xin lỗi kẻ thù không? Nên nhường đường! Tôi trễ giờ học rồi!"

Không phải tất cả mọi người đều biết Liễu Tuyết Tinh không bơi được rất sợ nước nhưng hôm đó đa số người ở bể bơi biết Liễu Tuyết Tinh không biết bơi bị Lăng Ninh Thu cố ý mà vô ý đẩy xuống nước, đến lúc được cứu lên thì bị trách móc chẳng ai thèm quan tâm cả, ngay ngày đó Liễu Tuyết Tinh bị ốm, cảm nặng không thể đi học mấy tuần liền. Thời điểm đấy Liễu Tuyết Tinh vẫn chưa biết gì nên cũng cho là Lăng Ninh Thu chỉ sợ ý nên chỉ nói nhẹ vài câu ấy vậy những người bên phe cô ta cứ xôn xôn lên nói này nói nọ, Liễu Tuyết Tinh cũng lười để ý và quan tâm, rồi sau này mới biết là Lăng Ninh Thu cố tình đẩy.

Bọn họ chính là đã như vậy từ khi đó, Lạc Quyên lười tranh cãi nên nói xong giao tất cả cho người hầu nữ đẩy xe, chính mình đeo tai nghe lên nhắm mắt thư giãn như chưa có chuyện gì xảy ra cả.

"Cô còn già lắm? Liễu Tuyết Tinh, tôi sẽ mách Nghiêm học trưởng, cho Nghiêm học trưởng trừng trị cô! Cũng cho học trưởng biết bộ mặt thật của cô để Nghiêm học trưởng không để ý đến cô nữa!" Nữ sinh c lên tiếng, nữ sinh đó là bạn thân của Lăng Ninh Thu cũng có quen biết với Tuấn Nghiêm tên Điều Miên.

"Mau dẹp đường." Người hầu nữ sau lưng nói, rất nhanh những người đàn ông mặc đồ đen cao lớn đi đến ép những người kia tránh ra một con đường rộng rãi ở giữa.

"Tuồng có người bao nuôi là chúng tôi sợ sao? Đồ rẻ mạt còn muốn được như nữ thần!" Quân chúng khinh thường hét...

Lạc Quyên đeo tai nghe cũng nghe thấy, Lạc Quyên khẽ cười, "Như thế cũng đủ rồi." Lạc Quyên bỏ lại câu nói đó, bảo người hầu nữ đẩy xe. Trong này có tiền có địa vị hầu như tất cả đều rất dễ dàng.

Sao bọn họ không sợ Lạc Quyên vì bà Liễu và ông Liễu che giấu thân phận của Liễu Tuyết Tinh để bọn chó săn không ngó ngang đến con gái họ đồng nghĩa với tất cả mọi người chỉ biết nhà họ Liễu có một đứa con gái, nhưng không thấy mặt kẻ cả Liễu phu nhân cũng không biết tròn méo ra sao chứ đừng nói đến con gái cũng vì thế những người trong trường này đều tưởng Liễu Tuyết Tinh bị người bao nuôi.

Chiếc xe lăn màu hồng cứ thế hiện ngang rồi đi trong tiếng chửi rủa của mọi người.

Lăng Ninh Thu lúc này không khỏi tâm rối đầu loạn nhưng không loạn bằng sự ghen ghét trong người, ánh mắt thù hận nửa che nửa đậy của Lăng Ninh Thu nhìn chằm chằm vào xe lăn đang đi xa kia.

Liệu Tuyết Tinh à, trò chơi này mới mở màn thôi! Tôi sẽ khiến mọi người trong trường lẫn xã hội hoàn toàn tẩy chay cô!

Đến lớp của mình Lạc Quyên nhìn xung quanh hơn mười lăm chiếc ghế mỗi chiếc ghế một bàn nhỏ nhỏ và có cách nhau để chừa đường đi, phía trên là bàn và ghế hình như dành cho các cô các thầy trên tường còn có cái bảng màu đen to, lớp khá rộng tuy nhiên chiều dọc rộng hơn một chút.

Tường được sơn màu xanh nhạt đèn trên trần còn lắp cả điều hòa... và cách âm rất tốt nha.

Cao cấp quá cơ! Chỗ ngồi của Lạc Quyên là hàng thứ hai gần tường cạnh cửa sổ, người hầu nữ đẩy Lạc Quyên đến chỗ ngồi rồi cung kính nói : "Tiểu thư nhỏ có gì gọi điện thoại cho tôi nhé!" Thấy Lạc Quyên ừm nhẹ một tiếng người hầu nữ mới yên tâm đi ra lớp.

Bây giờ Lạc Quyên mới phát hiện mình là người đến sớm nhất lớp bởi vì chẳng thấy bóng người hay người nào ở đây cả, ngó nghiêng xung quanh một hồi Lạc Quyên cảm thấy chán nên lấy ra quyển truyện sáng nay mới mua ra đọc giết thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 12: Vững Máu Chó Rơi Xuống Đầu 3

"Đó không phải Liệu Tuyệt Tình sao? Cô ta mọi hôm đều chỉ đến trường để gặp Nghiêm học trưởng chứ đâu có lên lớp? Trời đổ mưa à?" Những học sinh vào lớp nhìn thấy Lạc Quyên trong lớp thì dờ ra không tin vào mắt mình chút nào.

"Nghe nói sáng nay cô ta đâm vào nữ thân nha! Còn kiêu ngạo nói do nữ thân nợ cô ta nữa cơ!" Một học sinh chen vào.

"Ôi trời, cô ta què rồi, mặt mũi đâu ra gặp Nghiêm học trưởng nữa, với lại Nghiêm học trưởng có nữ thân đủ rồi còn cần thêm bóng đèn à không, thứ rẻ tiền bị người bao nuôi như cô ta làm gì?" Một nữ sinh khác nói xong bổ sung thêm: "Bị người bao nuôi còn không yên phận đi quyến rũ Nghiêm học trưởng của nữ thân, đúng là loại khiến người khác ghê tởm!"

Các học sinh khác nghe thế không khỏi tán thành gật đầu. Lạc Quyên quay đầu nhìn nữ sinh vừa nói nhìn nhìn rồi tìm trong trí nhớ, hóa ra tên Khúc Khiết, Khúc Khiết một nữ sinh cuồng cả nữ lẫn nam, miệng mồm độc địa một khi nói là sẽ như ngàn kim đâm vào người ta, tính cách thất thường, lúc giúp đỡ kẻ yếu, lúc giúp đỡ người ác.

Có lẽ ánh mắt Lạc Quyên quá mức nghiêm túc và sắc lạnh khiến Khúc Khiết như bị người ta chọc một lỗ trên người còn như bị nhìn thấu hết tâm tư, Khúc Khiết gờ tay che miệng, mắt di chuyển lung tung không dám đối đầu với ánh mắt Lạc Quyên.

Lạc Quyên không nói gì không nhìn Khúc Khiết nữa quay đầu chăm chú đọc truyện.

"Liệu Tuyệt Tình! Cô lại giả trò đe dọa nữ thân!" Ba nam sinh khá to lớn chạy vào tra hỏi Lạc Quyên, Lạc Quyên hơi bất ngờ chưa kịp nói gì thì bị ba nam sinh lôi kéo Lạc Quyên khỏi xe lăn. kéo ra khỏi lớp.

"Các cậu đừng có thô bạo như vậy!" Tuần Vũ theo sau ba nam sinh nhìn thấy cảnh tượng như vậy thật quá thô bạo! Dù gì chân của cô ấy mới vừa bình phục, làm vậy nhờ động đến vết thương thì sao?

Ba nam sinh liếc Tuần Vũ, "Định làm anh hùng cứu mỹ nhân à? Một sách vở với người què... được đấy! Nhưng đừng quên cô ta là người đe dọa nữ thân!"

"Vậy các người đứng sang bên! Để tôi đỡ cô ấy!" Tuần Vũ nói xong ba nam sinh đều thả Lạc Quyên ra, Lạc Quyên vốn đứng không vững nay không còn chỗ để bám chân run run không đứng được nữa tư thế chuẩn bị ngã thì bàn tay Tuần Vũ kéo Lạc Quyên qua người mình hai giây sau thả ra điều chỉnh tư thế từ ôm thành diu.

...Hình như tình huống này xảy ra cũng quá nhanh quá nguy hiểm rồi!

"Cảm ơn.." Lạc Quyên hoàn hồn nói.

Suýt thì ngã sấp mặt! Hai tên kia cố ý! chắc chắn cố ý! Lạc Quyên âm thầm hỏi thăm mười tám hai lăm đời tổ tông của hai nam sinh kéo mình.

Tuần Vũ âm thầm thở phào trong lòng, may quá đỡ kịp! Không chắc chắn anh sẽ hối hận mất! Mà sao tự dưng anh lại để ý đến cô? Khi nhìn thấy cô bị thô bạo kéo đi liền chẳng nhịn được lên tiếng muốn đỡ cô... cũng vì thế suýt khiến cô bị ngã!

... Cảm xúc này từ khi nào hiện hữu trong lòng anh?

Rõ ràng gặp rất nhiều lần... nhưng khi ở bệnh viện gặp cô cảm xúc của anh dường như đã đổi thay rồi!

Lạc Quyên cảm giác thân thể dễ chịu hơn, chứ hai cái tên nam sinh kia... lờ lờ kéo kéo... vừa đau chân còn chóng mặt!

Một sách dụ dỗ công một điểm!

Một sách biết yêu thương người ốm một điểm!

Cộng cộng cộng! Một sách hết sức đáng yêu trăm điểm!

Mà bọn họ nói cái gì giả trò đe dọa nữ thân? Đừng bảo tình huống máu chó nữa nhé! Tiểu khuyết tật ta đây không làm gì tại sao cũng trúng đạn? À ờ thì có lúc sáng đâm phải nữ chính... chắc, có khả năng bà nữ chính ghi thù chuyện hồi sáng à?!

Đến phòng hiệu trưởng, Tuần Vũ dừng bước, hai người đứng trước cửa phòng, Lạc Quyên nhìn vào bên trong thì cùng lúc Tuần Nghiêm, Lăng Ninh Thu quay qua bên này nhìn...6 con mắt chạm nhau, Tuần Nghiêm nhìn bàn tay Tuần Vũ đang đặt ở hông Lạc Quyên còn tay Lạc Quyên thì khoác lên vai Tuần Vũ, này Tuần Nghiêm cau lại nhìn thế nào cũng thành hai người ôm nhau.

Nhất thời tức giận bước chân đi đến tách hai người ra, quát: "Giữa thanh thiên bạch nhật ôm ấp? Không biết xấu hổ!" Tay dùng sức hơi mạnh nên khiến cho hai người lão đảo, Tuần Vũ thì vẫn đứng vững nhưng Lạc Quyên đâu có may mắn như vậy ngã lăn ra sàn nhà, tiếng hét Lạc Quyên vang vọng cả tầng.

...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Vũng Máu Chó Rơi Xuống Đầu 4

"Tên đầu trâu mặt ngựa kia! Anh đánh gãy chân tôi còn muốn hành hạ chân tôi nữa sao? Vậy sao lúc đó anh không chặt luôn chân tôi cho chó ăn đi?" Lạc Quyền chịu đựng cảm giác đau như búa bổ từ chân truyền đến nhìn Tuấn Nghiêm nói.

"Liệu Tuyết Tinh... em nói cái gì? Ý gì?" Tuấn Nghiêm không tin vào những gì mình vừa nghe, hấn chỉ đánh hơi mạnh... sao có thể thế được!

Lạc Quyền không trả lời, mò mẫm đứng dậy nhưng không được, đành đưa mắt nhìn xung quanh rồi dừng trên người Tuấn Vũ...

"Một sách đáng yêu ấy lộn, Vũ ơi, đỡ tôi dậy với." Đưa mắt cầu cứu nhìn Tuấn Vũ, Lạc Quyền giờ tay ra.

Có lẽ vì vẻ đáng yêu của Tuấn Vũ nên Lạc Quyền quyết bám một sách.

Một sách đáng yêu ấy lộn : "...". Một sách thì thôi đi còn ấy lộn nữa! Tuấn Vũ đi qua Tuấn Nghiêm, cúi người đỡ Lạc Quyền lên, mọi động tác đều cẩn thận và dịu dàng, Tuấn Vũ đang định dìu Lạc Quyền vào phòng thì bị Tuấn Nghiêm chặn đường.

"Trả lời anh!" Tuấn Nghiêm chặn đường, mắt nhìn Lạc Quyền, Lạc Quyền lúc này đau đến nỗi toát mồ hôi khuôn mặt trắng bệch cả người mềm nhũn, giờ nào còn muốn nói nữa, Lạc Quyền yếu ớt dựa vào Tuấn Vũ, tay lấy ra điện thoại bấm một dãy số dừng hết sức nói với Tuấn Vũ, "Gọi... gọi vào số này hoặc... hoặc đưa tôi đến phòng y tế ở trường... đi..." Nói rồi ngắt lịm đi. Tuấn Nghiêm ngơ ra nhìn, Tuấn Vũ hoảng loạn tay chân luống cuống bế Lạc Quyền lên rất nhanh chạy đi, Tuấn Nghiêm hoàn hồn chạy theo, vì phòng y tế đi ngược lại nên lúc đi qua chỗ đoạn đường vừa nãy Lạc Quyền suýt ngã thì thấy vết máu đỏ tươi chảy dài suốt đường đi.

Lúc này Tuấn Vũ mới biết hóa ra lúc suýt ngã kia chân Lạc Quyền va vào tường khiến cho vết thương chưa lành ở chân rách ra rồi chảy máu, vậy mà anh lại không để ý! Thật sơ suất! Tuấn Vũ vừa chạy vừa nghĩ lại tự trách.

...

"Chân cô ấy... e là sau này chỉ đứng chứ không đi được, về việc bị ngắt do thiếu máu thôi, nghỉ ngơi tĩnh dưỡng vài ngày là khỏi." Bác sĩ nhìn Tuấn Vũ đến Tuấn Nghiêm thì quay qua nói với Tuấn Vũ.

Này nha, con rể tương lai của Liệu phu nhân đây sao? Cái tên một sách yếu đuối này cũng thật may mắn! Trong lòng bác sĩ âm thầm khen ngợi độ may mắn của Tuấn Vũ.

Từ tối hôm qua bà Liệu cho người đi nói với hiệu trưởng trường này phải hết sức bao che Tuấn Vũ và cả Liệu Tuyết Tinh... còn nói ra cả thân phận, tiểu thư nhỏ của Đạc Na cũng như nhà họ Liệu, Tuấn Vũ là con rể tương lai của Đạc Na và nhà họ Liệu... Đe dọa cả trường nếu Tuấn Vũ hay Liệu Tuyết Tinh mất một sợi tóc thì cả trường này những người ở đây thu dọn đồ đạc rồi rút đi, không rút thì đánh cho các người rút...

Ai mà biết Liệu phu nhân bạo lực vậy chứ, thật chẳng biết tư tưởng của mấy người có chỗ dựa!

Mà khi biết Liệu Tuyết Tinh đang bị cả trường tẩy chay... cho là được người bao nuôi là tiểu thư nhỏ của Đạc Na thì tất cả thầy giáo, bác sĩ và cả hiệu trưởng đều dơ ra... trong đầu chỉ có một ý nghĩ : Loại này chỉ có đi bao nuôi người khác chứ ai dám bao nuôi, có cho cũng chả dám!

"Cậu, lên phòng hiệu trưởng." Bác sĩ chỉ vào Tuấn Nghiêm, Tuấn Nghiêm lúc này đang dơ ra vì câu nói vừa nãy của bác sĩ, bác sĩ thấy Tuấn Nghiêm không có động gì bất đắc dĩ kéo đi.

Không đi được? Tuấn Vũ nghĩ lại tình cảnh ngày hôm đấy...

Giữa trưa nắng gắt trên bãi biển vàng một nhóm người tụ tập thành vòng tròn, bên trong vòng tròn đó là một cô gái với mái tóc đen rối tung rối mù, quần áo trên người bị xé nát lộ làn da trắng ngần cùng với những vết cào vằn còn rỉ máu, khuôn mặt trắng bệch, cả người nhếch nhác, đôi chân thon nhỏ nhắn như chân búp bê bị người con trai dùng gậy liên tiếp đánh mạnh vào, cô gái đau đớn kêu lên một tiếng thê lương. Cô gái thê thảm thăm thẳm van xin người con trai, tay máu me bám vào người con trai hèn mọn van xin, nhưng dù cô gái van xin thế nào thì người con trai đánh cô gái vẫn không động lòng, cứ thế từng phát gậy đánh vào chân cô gái.

"Nghiêm... em xin anh... đủ rồi mà... xin anh đấy..." Giọng cô gái nức nở kèm theo tiếng khóc nho nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Vững Máu Chó Rơi Xuống Đầu 5

Đáp lại cô gái chỉ là những cái đánh mạnh vào chân, đầu khổ vạn phần, trái tim dường như đã như tảng băng, tảng băng này đã bị nứt vỡ ra, cô gái nở nụ cười, nụ cười trong đau khổ, trong tuyệt vọng.

Nghiêm... có lẽ kể cả khi em chết em cũng chẳng có được tình yêu của anh. Ngày hôm nay ngay lúc này em muốn giải thoát. Chết không phải giải thoát... nhưng nó có thể làm em trốn tránh được cái thứ em hàng ngày theo đuổi.

Khi yêu mù quáng một người, bạn có thể trở thành kẻ cao thượng cũng có thể trở thành kẻ ích kỉ, Cao thượng là bạn có thể chấp nhận người bạn yêu yêu người khác chăm lo người khác và khi họ đau khổ, họ tuyệt vọng, họ cần một bờ vai, cần một người ở bên thì bạn sẵn sàng ở bên họ khi người họ yêu không có cạnh họ, giống yêu đơn phương, chỉ khác mỗi bạn có tư cách để xen vào cuộc tình đó mà bạn không làm. Mù quáng cao thượng có thể như thế.

Còn ích kỉ chính là bạn không cho họ gần người khác nhất là người bạn cảm thấy họ luôn quan tâm, ánh mắt của họ luôn luôn dán lên người đó và dù bạn có tư cách hay không có tư cách xen vào thì bạn vẫn xen vào cuộc, trong đầu bạn luôn luôn có suy nghĩ là người kia cũng yêu bạn nhưng không nói, hoặc đã nói, nhưng họ thay đổi. Mù quáng, ích kỉ có thể như vậy.

Tình yêu có rất nhiều loại, mỗi loại một khác, đó là cách yêu của mỗi người chúng ta.

Cô gái nhắm mắt lại cả người mềm nhũn, tất cả mọi người ở đó đều chẳng biết cô gái ấy còn sống hay chết còn tỉnh hay đã ngất...

Cảnh tượng cô gái cả người màu me, quần áo rách nát nằm giữa bãi cát vàng, ánh nắng chiếu vào thân thể cô ấy, nó kinh dị đến mức khiến người nhìn cũng phải ngất... đó giống như cảnh tượng thầy ma bị chết cháy dưới ánh nắng mặt trời đẹp đẽ mà nắng gắt ở trên sa mạc.

Anh chỉ nghe mọi người kể lại, chứ không có mặt ở đó nhưng nghe vậy anh cũng thấy xót.

"Cháu, Tình nhi sao ngất?" Bà Liệu không biết từ lúc nào xuất hiện, lo lắng nhìn Lạc Quyên trên giường, hỏi Tuấn Vũ.

Chưa lành hẳn... sao vừa đến trường liền bị như này? Có lẽ bà nên kêu gia sư về nhà dạy để an toàn vậy.

"Là do cháu ạ... nếu cháu không nói gì có lẽ cô ấy sẽ không ngất ạ..." Tuấn Vũ cúi đầu nhận lỗi, chỉ kể do bản thân nói để mình đỡ Lạc Quyên đi rồi bất cẩn không để ý Lạc Quyên bị va chân vào tường nên sự việc mới như này. chứ không nói chuyện gì khác.

Chỉ nhận lỗi bản thân còn đâu không liên quan không nói, bởi vì vốn từ đầu là Tuấn Vũ sơ suất nên mới xảy ra chuyện như này, bà Liệu nghe xong chỉ ừ, bà không tức giận bởi một phần ba tội là Tuấn Vũ còn lại là do Lạc Quyên, bản thân bị chảy máu cũng không biết gì cũng thật là!

"Vậy... định lấy gì đền tội?" Bà Liệu trong đầu nảy ra ý định gì đó, hỏi Tuấn Vũ...

Lấy gì? Sao mỗi lần nhìn vào mắt người này anh nhìn thấy chữ lấy thân đền tội cho con gái tôi đi! Là thế nào...

"Được rồi, bác định mời gia sư về dạy cho Tình nhi, chứ để Tình nhi đi học thì không an tâm... mà không cho đi thì Tình nhi buồn... yêu cầu này hơi quá, cháu có thể lúc đi học về qua chơi với nó được chứ?" Bà Liệu nói, Tuấn Vũ nghe thế hơi do dự cuối cùng cũng gật đầu. Bà Liệu hài lòng hết sức.

"Ồ.. mẹ?" Lạc Quyên mở mắt nhìn thấy bà Liệu thì ngu ngơ kêu lên.

Bà Liệu ngồi xuống, tay gõ nhẹ lên đầu Lạc Quyên : "Con đó! Toàn để mẹ lo lắng!" Trách móc nhưng nghe kĩ sẽ ra sự dịu dàng trong lời nói của bà Liệu.

"Hi hi..." Lạc Quyên cười trừ.

Hai da. Minh thế nào lại không cẩn thận để ý chân bị chảy máu a! Cơ mà kiểu này chắc chắn bị cấm không đi học... Lạc Quyên nghĩ đến chuyện vừa xảy ra lòng không khỏi thờ dãi.

"Liệu Tuyệt Tình! Cô nhìn cho kĩ xem người trong này là cô đúng không?" Đột nhiên tiếng cửa mở và chiếc máy tính bên trong là video đang được mở xuất hiện trước mặt Lạc Quyên... cùng với đó là tiếng quát cùng tiếng an ủi... Lạc Quyên tai có thể nghe được tiếng nói Lăng Ninh Thu khuyên can.

Mọi chuyện đều quá bất ngờ cả bà Liệu cùng Tuấn Vũ đều ngờ ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Vững Máu Chó Rơi Xuống Đầu 6 (Nam Phụ Thứ

Nhất)

Lạc Quyên lúc này nhìn video trong máy tính một cô gái đang lén lút đi vào lớp tuy rất tối, nhưng Lạc Quyên có thể nhìn thấy dáng người cô gái với bóng lưng kia giống y hệt Liễu Tuyết Tinh, đặc biệt là mái tóc kia, chỉ khác mỗi cô gái đi đứng bình thường.

Xem đến đoạn cô gái đi đến một bàn học trong lớp, cô gái lấy cái gì đó ở túi mình ra rồi bôi bôi vào... xem đến đây thì video được tắt thay vào đó là một bức hình bàn học bị bôi đồ giống màu máu bên trên ghi đừng gần Nghiêm học trường nếu không ngày nào đó máu của mày cũng sẽ được bôi lên như này!

Đến đây Lạc Quyên đã hiểu, những người này nhận định người trong video là mình và trong bức hình kia chính là thứ mà cô gái trong video bôi lên!

...Ha ha... cốt truyện mới mẻ dữ a! Nhưng tiểu khuyết tật ta đây sao là nhân vật chính hả? Đập bàn, nằm cũng trúng đạn! Cầu đây này nhất định phải rơi xuống thì bà tác giả mới vui về phải không?

"Còn gì để chối cãi nữa không?" Quần chúng đồng thanh.

Lạc Quyên cười nhẹ không nhanh không chậm nói : "Cô gái trong video có bóng lưng giống tôi, nhưng ở cổ của tôi không có cái nốt ruồi đen và một điều nữa mái tóc cô gái dài hơn tôi, hơn nữa tôi căn bản đã què không đi lại được phải nhờ người đỡ hoặc đi xe lăn vậy thì làm sao có thể là cô gái trong video?"

"Không tin thì đăng lên web trường để cho mấy thánh soi phán xử đi, à, mấy người muốn làm gì thì làm." Lạc Quyên nói xong quần chúng không tin mở video lên nhìn lại kết quả như Lạc Quyên nói tóc dài hơn, trước cổ có thể nhìn thấy nốt ruồi to to... nhưng chán thì bọn họ không tin có người nói : "Tôi không tin! Cô đi thử cho chúng tôi xem! Và cởi áo ra để chúng tôi nhìn xem cổ cô có nốt ruồi không!"

"Đủ! Cút hết ra ngoài cho tôi!" Bà Liễu quát to khiến quần chúng lúc này mới để ý ở đây còn có người lớn, quần chúng ngơ ra.

Tình nghi của bà ấy vậy bị bọn trẻ này ra lệnh! Rốt cuộc Tình nghi đã bị bọn trẻ này làm gì? Tại sao giấu bà chứ? Không được! Phải hủy trường! Bà Liễu nghĩ đến đây rút điện thoại ra bấm số, một lúc bên kia bắt máy : "Bà xã có chuyện gì hả?" Giọng nói dịu dàng của ông Liễu.

"Ông cút lên trường của Tình nghi cho tôi!" Bà Liễu giận cá chém thớt với ông Liễu..

"Được được, bà xã bớt nóng... anh cút lên liền!" Giọng ông Liễu nhẹ nhàng, bà Liễu nghe xong đập điện thoại cái bộp xuống đất nhưng không vỡ không những không vỡ chiếc điện thoại còn nổi lên bản nhạc du dương khiến bà Liễu bớt hỏa huyệt hơn.

Quần chúng : "...". Bật nhạc cũng bá cháy quá! Quần chúng quay qua Lạc Quyên ánh mắt hỏi điện thoại này mua ở đâu?

Lạc Quyên : "...". Mua ở đâu còn lâu mới nói!

"Bà là ai mà có quyền nói như thế?" Quần chúng lúc sau mới phản ứng.

"Liệu phu nhân, bà xã của anh!" Giọng nói uy nghiêm chốc lát biến thành mềm nhũn bỗng vang lên theo đó là cơn gió bay vào bà Liễu bị ông Liễu bắm đuôi, trên người ông Liễu là bộ vest đen lịch lãm, tóc bóng loáng, mày cương nghị, đôi mắt như chim ưng, cả người phát ra khí chất sắc nhọn nhưng bị bộ dạng bắm đuôi áp chế thay vào đó là giống như cún con mặc vest đen.

Lạc Quyên cảm thấy bản thân sắp không chịu đựng nổi mà học máu... bắm vợ đến nổi không cần tiết tháo? Àu ầu... sau này chắc chắn mình sẽ được trải nghiệm thức ăn cho cún mỗi ngày!

"Mau đi xử lý hết cho em! Con gái chúng ta bị như vậy anh phải mạnh tay!" Bà Liễu chỉ vào đám quần chúng ngoài cửa...

"Xử lý to hay xử lý nhỏ hả bà xã?" Ông Liễu hỏi... ý của ông Liễu là xử lý người thôi hay nhắm vào cả gia đình... bà Liễu chỉ nói tùy, tùy ở đây là xử lý nhẹ nhàng tình cảm... mạnh tay cảnh cáo.

Ông Liễu lập tức không bắm đuôi bà Liễu. Mặt đối rất nhanh gọn, mắt chim ưng nhìn quần chúng xong phát phát tay nói trợ lý gì đó trợ lý nghe xong đi làm, ông Liễu lúc này quay qua nhìn Lạc Quyên, chân bước đến tay giơ lên xoa nhẹ đầu Lạc Quyên, "Ba không để con chịu thiệt thòi đâu." Giọng ông Liễu chắc như đinh đóng cột.

Quần chúng : "...". Ai nói cho chúng tôi biết chuyện này là sao không? Sao cảm thấy ông bác này quen mắt?

Lăng Nịnh Thu kinh ngạc từ khi ông Liễu bước vào lúc này mới tỉnh, không! Người này gọi Liễu Tuyết Tinh là con gái? Cô ta không thể nào là... tiểu thư nhỏ ăn mặt của Đạc Na!

Thứ tốt nhất đều dành cho cô ta? Tại sao? Ngu ngốc như cô ta không xứng!

"A... xin lỗi vì sự không chuẩn bị của tôi...ông Liễu." Người đàn ông đi vào cúi đầu chào ông Liễu..

Đây là người đứng sau ngôi trường quý tộc này... cũng là người tạo ra ngôi trường... Diên Phong.

Khuôn mặt Diên Phong đúng chuẩn thiên sứ ôn nhu, mái tóc màu xanh trời, đôi mắt màu trà tinh tế, cằm nhọn lông mày mỏng, khuôn mặt toàn là ôn nhu, chỉ cần cười một cái cũng khiến người ta ngất dưới ánh nắng.

Mắt Diên Phong nhìn quanh rồi dừng trên người Lạc Quyên...

Lạc Quyên : "... " Tiểu khuyết tật ta chưa làm gì nữ chính ô kê!

Chưa gì đã gặp tên nam phụ mặt nai móng sói!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Nam Chính 1 (Em Đợi... Anh Nhất Định Chữa Khỏi Chân Của Em!)

"Đón tiếp cũng chỉ có nhiều người thêm, không cần phiền phức. Hiện tại tôi muốn hai chữ công bằng dành cho con gái tôi không biết có thể hay không?" Ông Liệu nhìn Diên Phong nói.

Diên Phong vui vẻ gạt đầu ánh mắt không dừng trên người Lạc Quyên nữa, Diên Phong giờ tay một người đàn ông cao to tay người đàn ông xách một nữ sinh, nữ sinh đó chính là cô gái trong video.

Lạc Quyên nhìn cô gái ánh mắt của cô gái dán vào người Lăng Ninh Thu bằng ánh mắt đầy ẩn ý, Lạc Quyên cười, chuyện này Lăng Ninh Thu có liên quan đến thì phải cũng có thể không phải? Mặc kệ phải hay không sau này nên tránh xa Lăng Ninh Thu một chút khỏi rước họa vào thân!

#Một cái cầu dây mong manh không nên gần nữ chính đại nhân rất dễ đứt!

"Tôi đã tìm ra được người trong video và nữ sinh này đã thừa nhận là do mình làm tất cả." Giọng Diên Phong dịu dàng mê hoặc người nghe dễ chìm vào trong đó.

"Phải là tôi làm... Thu tiểu thư, Tinh tiểu thư, tùy hai cô xử lý tôi nhưng xin tha cho cha mẹ tôi." Giọng nữ sinh bình thường nghe kĩ sẽ ra một cảm xúc bất đắc dĩ cùng lo sợ.

Quần chúng nãy giờ im lặng vì biết Lạc Quyên có thân phận cao cao quý quý, nay im lặng vì câu nói của Diên Phong và nữ sinh kia.

Mọi chuyện vốn rất đơn giản ai ngờ hiện tại đơn giản không mà phức tạp cũng không! Tưởng chừng là Liệu Tuyết Tinh làm bây giờ một nữ sinh khác ra nhận tội thay. Liệu Tuyết Tinh được người bao nuôi giờ thành tiểu thư nhỏ của Đạc Na! Quần chúng chính là suy nghĩ ra một kết luận hết sức ngu người : Tất cả mọi chuyện đều là Liệu Tuyết Tinh giờ trở vu oan cho người khác rồi rửa sạch tội lỗi của bản thân nhân tiện khoe thân phận mới.

Bởi tính cách Liệu Tuyết Tinh mọi người đều biết nó quý kẻ nó đa đoan như nào nên suy nghĩ này mới hiện ra nhưng có điều nó cũng quá sâu xa rồi.

Ông Liệu nhìn Lạc Quyên dịu dàng nói : "Bảo bối của ba hài lòng chứ?"

Lạc Quyên gạt đầu : "Cảm ơn ba, mẹ ạ." Có chỗ dựa như này rồi không hài lòng sao được? Lạc Quyên có thể cảm giác cảm xúc của Liệu Tuyết Tinh đang chạy loạn trong lòng mình, Lạc Quyên không áp chế cứ thế để nó phát tán như vậy Liệu Tuyết Tinh sẽ dễ chịu hơn rất nhiều mà cả Lạc Quyên cũng vậy.

Lạc Quyên muốn thử cảm xúc của Liệu Tuyết Tinh cũng cho bản thân một cái trải nghiệm đẹp đẽ.

Ông Liệu gạt đầu đi qua chỗ bà Liệu tiết tháo liền vút vào sọt rác... "Bà xã, anh làm tốt rồi em có thể về với anh hay không?"

Bà Liệu ừ nhẹ quay qua Tuấn Vũ nói : "Chuyện đã hứa không được quên đâu. Bao giờ tan học cùng Tinh nhi về tiện thể sang nhà bác chơi nhé!" Rồi không cho Tuấn Vũ từ chối kéo ông Liệu lập tức rời đi khi đi còn nháy mắt với Lạc Quyên.

Lạc Quyên bất đắc dĩ cười cười với bà Liệu, khi mình hôn mê có khi nào bị mẹ tính kế gì không? Giống như vừa bị bán cho gã mổ heo vậy...

Tuấn Vũ : "... " Bản thân như vừa sập bẫy nào đó mà bản thân lại hết sức tự nguyện vậy kia?

"Vậy mọi người ở lại chúng tôi đi trước không quá rầy Tinh tiểu thư nghỉ ngơi."

Quần chúng, Diên Phong và Lăng Ninh Thu rời đi...

Tuấn Vũ lại bên giường Lạc Quyên nhỏ nhẹ nói : "Xin lỗi... vì khiến cô bị ngất."

Lạc Quyên thấy Tuần Vũ bất giác nghĩ đến lúc sắp ngất đi rồi ngã vào lòng Tuần Vũ trái tim lúc đó đập nhanh cứ thịch thịch đập... ngay cả lúc ngất một lúc rồi nó vẫn còn đập, thôi thì cái gì đến sẽ đến, để tự nhiên vậy.

"Ai da, vậy chờ tan học về nhà với tôi chứ?" Giọng Lạc Quyên nghe hết sức trẻ con cùng ngọt ngào như mật đường chứ không phải giọng nói quyến rũ lúc trước nói đúng hơn đây mới là giọng nói thật sự của Liễu Tuyết Tinh... là Lạc Quyên vô tình biết được Liễu Tuyết Tinh uống một loại thuốc khiến giọng nói quyến rũ và không còn là giọng nói thật nữa, lúc biết Lạc Quyên hết sức không tin được! Vì nó ảo diệu đến mức khó tin!

Còn vì sao bây giờ Lạc Quyên mới nói được bằng giọng nói này chính là sáng nay Lạc Quyên uống loại thuốc kia mà vừa nãy nó đã hết thời gian, đúng là loại thuốc này có thời gian.

Vì sao phải uống thuốc thì Lạc Quyên đơn giản thích thế.

Tuần Vũ kinh ngạc khi nghe thấy giọng nói Lạc Quyên bỗng thay đổi như thế.

... Tại sao giọng nói khác như thế? Không khoa học!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Good Bye Baby!

"Thu nhi, em giấu tâm của mình thật kín!" Tay Diên Phong nâng cằm Lăng Ninh Thu ép Lăng Ninh Thu đối diện với mình.

Bề ngoài là một nữ thần lương thiện người gặp người yêu, bên trong... chắc, hơn cả loài rắn độc!

Diên Phong ghét loại phụ nữ như Lăng Ninh Thu nhất, tâm tư sâu thẳm khiến người nhìn không thấu, khiến hắn không kiểm soát được, không thể biết hành động hay suy nghĩ của người đó, mọi thứ kể cả phụ nữ, phải nằm trong lòng bàn tay của hắn!

Lúc hắn sắp nhận định người trước mắt này là người hắn yêu thì bỗng hắn phát hiện bản thân bị chơi đùa mà người chơi đùa hắn là người hắn luôn cho là thuần khiết như hoa sen không nhiễm bùn, cũng là người phụ nữ đứng đối diện hắn!

Lập sẵn rất nhiều kế hoạch vu hãm một người vô tội! Thanh danh cả phẩm chất của người kia đều muốn hủy, những thứ liên quan đến tương lai lẫn hiện tại của người kia.

"Ha, là anh ngu! Tâm tư của phụ nữ cũng không nhìn ra nổi! Bộ dạng hiền lành của tôi chỉ dành cho Nghiêm thôi! Các người rằng yếu còn thích ăn đồ cứng? Nhai không nổi là do các người thôi!" Lăng Ninh Thu gạt tay Diên Phong ra, giọng nói đầy bốn cọt.

"Nghiêm của em đã ăn được? Hắn mà biết bộ mặt thật của em, không chừng em bị hắn vả cho tỉnh ngộ tâm đó nha!" Diên Phong cười tươi nói tiếp : "Tôi tặng em mấy chữ : cẩn thận, không ngay cả lông cừu non cũng bị lột ra đấy! Good bye baby! Diên Phong quay lưng rời đi.

Nhìn Diên Phong, Lăng Ninh Thu cao giọng : "Hừ! Anh ấy nuốt nổi hay không là do tôi đây quyết định!"

Người của Lăng Ninh Thu cô, há có thể không tiếp nhận cô được?

Loại tự tin như vậy Lăng Ninh Thu chính là có thừa.

...

Lúc tan học đã là gần bảy giờ, Lạc Quyên sau bị ngã kia nằm trong phòng y tế chứ không ở lớp khám phá cảm giác học sinh trong lòng buồn thiu, thêm thời gian chờ đợi tan học để mang Tuần Vũ về cùng trong lòng Lạc Quyên hết sức khó hiểu! Vì sao phải đợi Tuần Vũ a! Câu trả lời là bà Liễu nói rằng hai đứa cùng về.... không quên bỏ thêm một câu "bồi dưỡng tình cảm!" Lạc Quyên nghe xong chỉ có một suy nghĩ, mình và Tuần Vũ bị bà Liễu xem như đôi vợ chồng son...

Lạc Quyên ngồi trên xe lăn, Tuần Vũ đẩy đằng sau, hai người nói chuyện, mỗi người vui vẻ, tự nhiên đến nỗi mọi người đi qua nhìn cảm thấy quý dị! Thử hỏi hai người trước nay như xa lạ bây giờ đột nhiên cười vui nói về...

Người không thích tiếp xúc với ai ngoài cái đồ vật có tên là sách, người trước nay toàn đeo bám đàn ông giờ đây nói chuyện với người khác... à, ờ thì cái này không liên quan mấy.

Nói chung chuyện lạ, mai sẽ đứng đầu web trường a.

"Tiểu thư nhỏ, Vũ thiếu gia, mời." Giọng Quản gia khàn khàn, cung kính cúi đầu, mở cửa xe.

Tuần Vũ nhìn Lạc Quyên ngồi trên xe lăn, "... " Thế là anh bé cô à?

Lạc Quyên nhìn xung quanh, mắt chẳng thấy vệ sĩ hay ai cả ngoại trừ bác quản gia.

Lạc Quyên : "... " Anh nghĩ đúng rồi, bé a!

Suy nghĩ chốc lát, Tuần Vũ đành hiến thân à quên, đành bế Lạc Quyên lên, đúng lúc tiếng tanh tách cùng ánh sáng chói của máy ảnh phát ra...

Bà Liệu : "... " Quên mất không tắt tiếng với ánh sáng... mà thôi kệ, chụp được rồi cần gì nữa!

Bị gài một cách không hề nhẹ!

Thỉnh thích, thỉnh thích.

Tim Lạc Quyên loạn nhịp...

*Hook : Vẫn là câu chuyện của hai ta vẫn là lời nói mãi bên nhau Em sẽ biến hóa nên thành bức tranh tỏa ra phép nhiệm màu Bức tranh có em và anh ngôi nhà và những đứa trẻ Cùng nhau xây đắp hạnh phúc tương lai nào chỉ yêu em thôi anh nhé Cả thế giới có rất nhiều người nhưng người em yêu chỉ có anh Hãy ở bên em và đừng xa em và đừng để em thấy trống vắng Yêu anh yêu anh và em sẽ yêu như phút đầu Em sẽ không làm anh phải buồn sẽ không để mình phải xa nhau

Mel : Anh ơi em vẫn mong ngày mình có đôi Ta sẽ yêu thật nhiều và hai ta sẽ cùng một lối Và em sẽ hứa chẳng làm anh phải đau Vẫn luôn cầu nguyện trời cho hai ta sẽ mãi có nhau.*

---(Tác giả trở lại! À, có thể do bí ý tưởng nên viết hơi nhàm chán^^ M, n ngủ ngon! Nhắc nhở : Nam chính không ngu ngu như mấy bạn tưởng đâu!!--

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Truyện Drop

Truyện này xin drop dài hạn, không chắc có đào hố rồi lấp được không, nhưng mị sẽ cố.

Cuộc hội ngộ trên cầu, cùng nhau chào độc giả, chào xong nhảy cầu tập thể.

Gồm : Bà Liệu, Lăng Nịnh Thu, Tuần Nghiêm, Lạc Quyên và Tuấn Vũ.

Bà Liệu nhìn dòng chữ rồi nhìn mị, chân mày nhu lại, hỏi : "Tại sao bà già này không được ở gần con gái bà? Hả, hả."

"Cháu thích!" Mị...

Bà Liệu một lời không nói, giọng chỏi lông gà. đánh mông mị.

"A.... a... u... ở lộn, aaa... tha cho cháu, cháu xin bác, xin xin xin~ adfsadfe" Mị la toáng lên, vừa chạy vừa kêu.

"Tiên sư bố mày! Con cái nhà ai mất dạy!"

1 Phút deep.

Trở lại.

"Sau đây, mời bà Liệu lên chào hỏi~"

Bà Liệu cướp mic, lườm mị cái, quay đầu mỉm cười : "Haizz.. cùng nhau gắn bó với các độc giả trong mười bảy chương truyện... bây giờ phải xa nhau dài hạn, chắc bà Liệu ta bị bệnh tim quá... thôi bà Liệu ta sẽ cố gắng làm nào bộ con tác giả tên mị có lại ý tưởng với hứng thú, để truyện có thể tiếp tục đến hồi kết. Sắp đến Noel rồi, bà Liệu ta chúc các độc giả có một noel vui vẻ, biết đâu noel con tác giả lại có ý tưởng cho ngoại truyện. bye bye!" Bà Liệu nói xong đưa mic cho Lăng Nịnh Thu.

Lăng Nịnh Thu nở nụ cười xinh đẹp nhất : "Mặc dù là nữ phụ độc ác, nhưng tôi đây rất buồn vì phải chia tay với đồng gạch đá chưa ném của độc giả, buồn buồn, hi vọng chúng ta còn gặp lại!"

"Hu hu... mời Tuần Nghiêm..."

"Tôi cũng không muốn rời xa, kệ vậy, chỉ mong khi trở lại tôi sẽ là một người tài giỏi hơn, chứ không ngu ngốc nữa. Bai bai độc giả!" Nói rồi Tuấn Nghiêm vẫy tay.

"Mời cặp đôi chính! Lạc Quyên, Tuấn Vũ!"

Lạc Quyên : "Quyên buồn lắm, buồn sắp ngất rồi, rất rất mong muốn khi trở lại các độc giả còn ở đó, haizz... nhưng lo sợ tác giả bí quá bỏ luôn truyện.. Quyên chỉ biết hi vọng thôi, nhưng các độc giả không cần chờ, chỉ cần nhớ trong đầu thôi! Tiểu khuyến tạt chào các độc giả! Hẹn gặp lại vào một ngày nào đó." Lạc Quyên nói xong giờ tay lau nước mắt, lòng cầu mong, độc giả đừng quên người ta a.

Tuấn Vũ đau lòng, kéo Lạc Quyên vào, ôm lấy an ủi : "Không sao nè....em mà khóc là anh cũng khóc đó, dù sao nếu truyện không viết nữa thì tác giả sẽ viết chương kết cuối truyện mà... thôi ngoan, anh thương nga~~"

Mọi người : "... " Bụng thức ăn cho chó... đậu má! Ngọt ngào sên súa quá!

Tuấn Vũ vừa đỡ Lạc Quyên vừa quay đầu nói : "Hẹn gặp lại các độc giả thân mến!"

...

"Tác giả nếu không viết nữa thì sẽ viết chương cuối của kết truyện, một phát nhảy bật! Bye bye mọi người nha!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Ná Nì~?

Điều gì đó đang xảy ra vậy? Cảm giác bị gài bẫy không hề nhẹ.

"Tuấn Vũ, xem bác đem ai tới." Bà Liệu giờ tay kéo người ở trong bụi cây ra, bà Lặng bị kéo ra thì biểu cảm hơi đặc sắc, bà Lặng nhéo bà Liệu một cái...

Được nha! Bán đứng tớ!

Tuấn Vũ ngớ ngớ, tay trượt làm Lạc Quyên suýt ngã, cũng may Lạc Quyên phản ứng nhanh bám vào hông Tuấn Vũ.

Dọa chết mình rồi! Mà đây là ai?

Lạc Quyên ổn định thân thể, mắt nhìn bà Lặng. Khuôn mặt có vài điểm giống nhau, nhất là mũi, thẳng tắp tuy không cao lắm, đôi mắt xanh biển cả, trang điểm nhạt như thêm đường khí, làn da ngăm đen, trên người Mặc chiếc váy bó sát dài qua đùi, khoác khăn lông trắng muốt, cao quý, quý phái, đứng chuẩn quý bà sống trong nhung lụa.

Nét xinh đẹp như bông hoa tulip.

Mẹ Tuấn Vũ?

Lạc Quyên lúc sau mới biết rằng bà Lặng thật là mẹ Tuấn Vũ, không những thế còn là bạn của bà Liệu hồi cấp ba, mà điều làm cho Lạc Quyên kinh ngạc là Tuấn Vũ, chính là đại thiếu gia của nhà họ Tuấn, bà Lặng là nhị phu nhân bí ẩn mà nhà họ Tuấn giấu giếm.

Sát thương x một thì thôi, giờ cho Lạc Quyên thêm sát thương x hai.

Hai bà mẹ tính sinh nhật Lạc Quyên cũng là ngày đính hôn Lạc Quyên với Tuấn Vũ. Ngày mai bà Liệu sẽ hủy hôn Lạc Quyên với Tuấn Nghiêm..

Tin tức khủng bố như này... tiêu hóa xong muốn từ chối khó hơn lên trời chơi, hai bà mẹ bệnh tim, đe dọa : Nếu không đồng ý thì chúng tôi chết ngay tại chỗ!

... Hai tiểu bối Lạc Quyên, Tuấn Vũ chỉ đành ngậm ngùi, nước mắt lưng tròng không được rơi, miệng muốn nói không đành phải ngoan ngoãn im lặng, chấp nhận số phận do hai mẹ trẻ sắp đặt.

Lạc Quyên : "... " Cuộc đời không còn gì lý thú!

Tuấn Vũ : "... " Chết cho hai người vừa lòng!

"Tiểu Tinh nhi thật xinh đẹp, thật giống cậu ngày xưa nha!" Bà Lặng vừa vuốt tóc đen nhánh của Lạc Quyên, mắt liên tiếp nhìn xung quanh người Lạc

Quyên, miệng liền tiếp khen ngợi.

Đôi mắt như mắt nai ngơ ngơ, màu mắt xanh lá mơ, sáng ngời như sao trên trời, lông mi dài cong nhẹ động, đôi môi hồng phớt, mày cong như lưỡi liềm, mũi cao nhỏ xinh xắn, khuôn mặt tròn tròn bánh bao nhỏ, làn da mịn mịn trắng trắng thêm chút hồng hồng. Tiểu mỹ nhân là đây chứ đâu nữa.

Quần áo trên người thì khỏi bàn, đồng phục của trường Khắc Uy quả là dễ thương hàng đầu rồi.

"... Bác khen cháu như thế... cháu có chui xuống lỗ cũng không hết ngại đâu." Lạc Quyên gãi đầu, tỏ vẻ ngại ngùng sắp nở mặt.

Ôi mẹ ơi... Lạc Quyên mình đây cũng có ngày bị mẹ chồng... à không, người khen như thế, còn gọi thân thương tiểu Tình nhi.

Tuần Vũ, cứu người ta a!

Ánh mắt của bà Lặng quá mức nóng bỏng, Lạc Quyên đưa mắt cầu cứu Tuần Vũ, Tuần Vũ bên này bị bà Liệu soi mói chẳng khác là bao, cũng đưa mắt nhìn Lạc Quyên.

Ánh mắt giao nhau, một tia cảm xúc đặc biệt cũng truyền vào đối phương...

Gi thế này? Sao tim anh đột nhiên đập mạnh?

Có gì đó đang làm trái tim anh chạy loạn... thích cô?

Lòng Tuần Vũ đột nhiên nảy ra đáp án này.

...

(Số chữ sẽ giảm xuống còn sáu trăm tới hơn bảy trăm nhé! Lâu không viết nên đâm ra hơi nhạt nhẽo^^)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nhật Kí, Liệu Tuyệt Tình Báo Mộng 1

Đến nơi, Lạc Quyên vừa bước xuống xe đã thấy Tuần Nghiêm ở trước mặt mình, Lạc Quyên giật bản mình suýt ngã.

Tại sao nam chính tới tìm tiểu khuyết tật ta còn với cái vẻ mặt như muốn yêu thương vậy?

Lạc Quyên nhìn đến quyền sách trên tay Tuần Nghiêm thì hết sức cạn lời.

Quyên nhật kí của Liệu Tuyệt Tình! What? Hắn có thể tự do ra vào nhà họ Liệu? Điều quan trọng là ra vào thì ra vào, sao vào phòng của Liệu Tuyệt Tình? Đã thế còn không kiêng nể gì lục lọi quyền riêng tư! Thật muốn chửi bậy!

Cái tên nam chính đọc hết quyển nhật kí rồi, giờ tâm tình hỏi hặn lòng bỗng rung động, liền muốn yêu thương mình đúng không?

Cốt truyện thay đổi thật đáng sợ! Mình đây chỉ muốn làm một nữ phụ bị ghét bỏ! Giành đàn ông của nữ chính là chết! Ồ... mà mình hình như đang giành thì phải.

Lạc Quyên quay qua nhìn Tuần Vũ... không phải hình như mà là đang giành...

Cốt truyện này sao thay đổi như nữ phụ np...

(Np : Nhiều nam một nữ đối lại nhiều nữ một nam)

Vừa nghĩ đến mình bị một đám đàn ông vây quanh, khi sinh con chẳng biết ai cha đứa bé, Lạc Quyên rùng mình sợ hãi.

Trong thâm tâm Lạc Quyên thật sự không thích thể loại np, không phải ghê tởm hay là phân biệt kì thị gì cả, đơn giản là không thích.

"Mẹ, mẹ chưa nhắc lại người hầu sao?" Lạc Quyên hỏi bà Liệu.

Bà Liệu ừ một tiếng, đi về phía Tuần Nghiêm, giật lấy quyển nhật kí rồi đuổi người về : "Nghiêm thiếu gia, biệt thự Liệu của tôi không hoàn nghênh cậu, mời cậu về!"

Từ lúc bé, Liệu Tuyệt Tình đã nói với ông Liệu và bà Liệu phải cho Tuần Nghiêm có thể ra vào tự do ở biệt thự này, hai người đương nhiên đồng ý, cho

đến nay vẫn không đổi. Lần trước Lạc Quyên đã nói với bà Liệu hủy bỏ cái này đi, chắc do công việc nhiều nên bà Liệu cũng quên, Lạc Quyên thì không nghĩ đến tự mình đi nói, đinh đĩnh bà Liệu nói rồi.

Tuần Nghiêm lễ phép nói : "Hôm nay bác cho cháu mượn Tinh nhi một lát ạ." Nói rồi không chờ bà Liệu trả lời một đường kéo Lạc Quyên từ lòng Tuần Vũ đi...

"..." Nam chính thân kinh mau buông tiểu khuyết tật ta ra! Tuần Vũ cứu!

"Nếu em còn phản kháng nữa anh sẽ không thương tiếc thả ra cho em ngã đâu." Tuần Nghiêm kéo Lạc Quyên vào sát gần mình rồi miệng ghé vào tai Lạc Quyên nói nhỏ, hơi thở ấm nóng phả vào tai, Lạc Quyên quả này thật sự tức giận rồi.

Lạc Quyên một chân lách đá Tuần Nghiêm, Tuần Nghiêm tránh được không những thế còn thuận thế định hôn Lạc Quyên, Lạc Quyên tránh đi, gắng sức thoát khỏi Tuần Nghiêm.

May mắn thoát khỏi, nhưng chân yếu, Lạc Quyên cũng mất chỗ dựa, Lạc Quyên nhanh trí lao về phía bờ tường bên cạnh để bám tay vào. Ổn định xong thân mình, Lạc Quyên tóe lửa nhìn Tuần Nghiêm, Tuần Nghiêm cũng nhìn lại...

Lạc Quyên hét lên : "Tuần Vũ! Đỡ bà xã tương lai của anh vào nhà này!"

Lạc Quyên mình đây tuyệt đối không muốn nam chính biến thái!

Trong lòng Lạc Quyên là không muốn mình là kẻ đã vào thân xác người ta rồi còn đi cắt đứt tình cảm của người ta! Mặc dù biết sẽ bị hiểu lầm là không từ chối cũng không tiếp nhận là cố tình dây dưa không dứt.

Bởi vì Lạc Quyên biết Liệu Tuyết Tinh yêu Tuần Nghiêm như nào, ra sao, Lạc Quyên cướp thân xác, cướp gia đình, hầu như cướp mọi thứ rồi, rất nhiều mâu thuẫn trong đầu Lạc Quyên.

Vì chưa đi xa thế nên Lạc Quyên hét không lớn nhưng Tuần Vũ vẫn nghe thấy, mặt biểu cảm đặc biệt, khoe miệng giật giật.

"..." La lên như thế để hàng xóm người ta biết anh là chồng tương lai của cô à? Đập bàn! Lấy anh làm bia đỡ đạn là sao? Không nhận! Không làm!

Bà Liệu/Bà Lặng : "Còn không mau đi! Để vợ giận là chết với chúng tôi!" Về mặt hai người hớn hờ, đẩy Tuần Vũ đi.

Tuần Vũ : "...": Số phận trớ trêu...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Nhật Kí, Liệu Tuyết Tinh Báo Mộng 2

"Tinh nhi, em chán ghét anh đến vậy ư?" Tuần Nghiêm đi về phía Lạc Quyên, xót xa nói.

Chẳng phải nói dù hấn có làm gì thì cô vẫn tha thứ, vẫn yêu hấn sao? Giờ đây cô đang làm gì? Ánh mắt lạnh nhạt, ghét hấn động vào cô, thà để bản thân bám tường dựa tường chứ không muốn dựa hấn.

Có trời mới biết, hấn đọc xong những dòng chữ kia hấn hỏi hận đến cỡ nào.

Do trời xui đất khiến, nên hấn đến đây, vào phòng cô, có lẽ hấn chẳng bao giờ biết được bản thân mình được một người con gái yêu đến có thể sáng bị hấn nói lời cay nghiệt vẫn vui tươi bám hấn, đêm về từng giọt nước mắt long lanh rơi đầy gối.

Roi cả trên những dòng chữ viết

Trên những trang giấy kia... có tất cả cảm xúc của cô và đa số đều là cảm xúc có liên quan đến hấn.

Ngày mười hai, tháng sáu, năm****

Nghiêm anh ấy lại nói tôi bám theo anh ấy... chính tôi cũng không hiểu mình bám theo anh ấy làm gì... có lẽ là để thấy nụ cười anh ấy... cùng với người con gái khác...

Ngày tám, tháng mười, năm****

Tôi thấy anh ấy đi cùng với Lăng Ninh Thu... đôi chân tôi như muốn chạy đến phá, trái tim tôi lại không muốn như thế... bởi vì anh ấy đang hạnh phúc mà...

Ngày mười, tháng mười hai, năm****

Hôm nay tôi cảm giác trái tim mình đang vỡ từng chỗ, anh chính tay đánh tôi... anh ấy chính tay khắc lên tay tôi dòng chữ mà chính tôi không muốn thừa nhận...

Anh coi tình cảm tôi như thứ rẻ mạt... rẻ mạt đến không đáng tiền... không chỉ khắc lên nỗi đau vào tay tôi còn thêm thứ vô hình anh ấy khắc vào tim tôi nữa.

Tôi đau lắm, tại sao không hận anh? Yêu quá sâu nên không hận nổi...

Ngày mười một, tháng hai, năm****

Tôi nhìn thấy cảnh tượng anh ấy khóc... khóc vì Lăng Ninh Thu, vì thế tôi đi tìm ả, ai ngờ... Tôi thấy thứ gì đây... ghê tởm! Trong lúc đó tôi hận ả! Đầu tôi bỗng nảy ra một ý định, mười ngày sau là sinh nhật anh ấy, anh ấy sẽ tổ chức ở bãi biển, tôi muốn cho anh ấy thấy bộ mặt thật của Lăng Ninh Thu!

Hắn đọc xong những dòng chữ ngắn ngủi mới hiểu, cô sẽ không xen vào giữa khi hắn và Ninh Thu đang ngọt ngào say đắm, cô chỉ xen giữa lúc hắn cần người an ủi... và những lần đó hắn luôn luôn thấy tình cảnh cô đang cãi với Ninh Thu... có phải hay không hắn hiểu lầm cô mất rồi?

Trái tim nhói đau từng cơn...

Khi biết cô không còn viết tiếp quyển nhật kí nữa, bởi vì không còn viết tức là không còn yêu hắn, không còn nữa.

Lạc Quyên thấy Tuần Vũ đến trước mặt, Tuần Vũ chưa nói gì thì Lạc Quyên nhao vào lòng, rồi quay qua nói với Tuần Nghiêm: "Tuần Nghiêm, hãy cứ cho là mình đang mơ đi, tình dạy hãy như trước..."

Lạc Quyên chỉ có thể nói như thế, im lặng hay gì đó thì thà nói như này sẽ có khi có tác dụng thì sao.

Hoặc... phản dame...

"Như trước?" Nếu có thể quay về lúc hắn chưa tổn thương cô thì tốt rồi.

Nhìn Lạc Quyên núp vào lòng Tuần Vũ, Tuần Nghiêm không nói gì nữa, rồi đi.

...

Trong phòng ăn, màu trắng thanh lịch cùng hoa văn trên tường, bàn ăn phong phú nhưng toàn là những món đơn giản, cá sốt cà chua, nem, canh củ cải... phòng ăn gần phòng bếp nên khi bê ra vẫn còn hơi nóng hổi bốc lên từ thức ăn... trên trần là một chùm đèn, đèn sáng, đẹp, lung linh.

Bàn ăn khá rộng và to, thế nên rất nhiều ghế, hai bà Liêu Lặng ngồi cùng nhau, đối diện với Tuần Vũ và Lạc Quyên...

Một khung cảnh ấm áp như thế nhưng khá là ngại ngùng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Liệt Tuyệt Tình Báo Mộng 3

Ta quay trở lại... và ăn hại hơn xưa! Sau bao ngày bí ý tưởng :v

Bữa cơm diễn ra với bầu không khí ngại ngùng, kết thúc bằng khung cảnh ấm cúng.

Trong căn phòng xanh lam rộng lớn, trên chiếc giường gỗ khắc hoa văn tinh xảo. Lạc Quyên nằm bên trên suy nghĩ, nét mặt suy tư lại đo đo.

Lạc Quyên suy nghĩ đến những gì bà Liêu nói lúc ăn cơm...

"Hai đứa mau mau vun đắp tình cảm, để hai bà già này có cháu mà bế."

Sau này mình và Tuần Vũ sẽ thành một đôi thật sao? Mình sẽ có một gia đình nhỏ?

Ai... Lạc Quyên vừa nghĩ đến chuyện này tay vò đầu, mặt đỏ như cà chua chín. Lúc sau âm thầm nghĩ:

Mình là thích hay yêu Tuấn Vũ rồi? Hực... không có gì? Có thể sao! Mơ mộng đến độ ngôi nhà hạnh phúc luôn. Dù nói dễ tự nhiên, nhưng lại không nhận đường mơ mộng... Haizz, tiểu khuyết tật ta cũng có lúc như vậy.

... Cả đêm đó có hai trái tim không yên...

Đêm, bầu trời tối đen như mực, gió xào xạc, cành cây, lá cây va chạm. Trăng sáng xua tan u ám của ban đêm. Trong căn phòng rộng lớn, dưới ánh đèn yếu ớt, mờ ảo, Lạc Quyên nằm trên chiếc giường công chúa.

Mái tóc dài, xõa xuống gối trắng tinh xen lẫn màu hồng bảnh bều, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhỏ có phần tái nhợt.

Lạc Quyên mơ thấy Liệu Tuyết Tinh, Liệu Tuyết Tinh đứng trong một vườn hoa hồng xanh, ảo mộng, trên người mặc chiếc váy dài, trước ngực đính một cái nơ. Đứng cạnh Liệu Tuyết Tinh là một chàng trai nhỏ... chàng trai đó có mái tóc bạc, đôi mắt đỏ đẹp đẽ...

Đẹp như một thiên thần... lại như nam chính trong Huyết tộc..

Còn Lạc Quyên, thân thể cô là thể giới thực tại...nhỏ bé, yếu ớt, ngồi ở giữa hoa cỏ lau.

"Quyên... tôi đã tìm được tình yêu thứ hai của mình.... anh ấy yêu tôi. và... dịu dàng lắm và tôi cũng yêu anh ấy." Giọng nói Liệu Tuyết Tinh chất chứa thỏa mãn, hạnh phúc.

Thời điểm Liệu Tuyết Tinh rời thân xác, là lúc Liệu Tuyết Tinh tuyệt vọng, đau khổ nhất, thường nói lúc con người yếu đuối nhất sẽ dễ dàng rung động nhất, sự thật, Liệu Tuyết Tinh gặp được chàng trai này, ấm áp như ban mai, dịu dàng như hoa đào mới nở.

Chàng trai đem Liệu Tuyết Tinh tới nơi mơ mộng, săn sóc, quan tâm, lo lắng

Đây tựa như một giấc mơ... vĩnh viễn không tỉnh, chính Liệu Tuyết Tinh không tin, chỉ là đã chìm đắm vào nó mất rồi.

Trong thời gian ngắn, đã quên đi cái tên Tuấn Nghiêm...

Bây giờ, cô ta không muốn quay trở về, đồng thời nghe được tiếng lòng của Lạc Quyên... thế nên mới có giấc mơ này.

Giữa cô ta và Lạc Quyên có một mối liên hệ nhất định.

Có lẽ do thể xác của cô ta.

Liệu Tuyết Tinh nói tiếp : "Quyên... cô không cần phải tự cảm thấy có lỗi, bởi tôi muốn nhờ cô thay tôi sống tốt ở thế giới kia... chăm sóc cho mẹ tôi."

Lạc Quyên im lặng nãy giờ, nâng mắt nhìn thẳng vào Liệu Tuyết Tinh nói : "Tinh, cô tin tôi sao?"

Tin tưởng một người xa lạ... là có thật? Cô biết, không thể suy bụng ta ra bụng người, nhưng với tính cách của Liệu Tuyết Tinh, hẳn tức giận đi?

Liệu Tuyết Tinh cười, nụ cười tỏa ra ánh sáng vui vẻ thực sự, "Tôi tin cô." Tức giận từng có, hận? Từng có, chán ghét? Từng có, nhưng cuối cùng vẫn là tin tưởng, nhờ cậy.

"Được!" Giọng Lạc Quyên hồi lâu mới phát ra, giọng nói chắc nịch..

Đơn giản đồng ý, cô sẽ hoàn thành tốt nó, bởi suy nghĩ cô đã có phần thông thông rồi...

...

Trong quán bar...

Tiếng nhạc xập xình, ánh đèn chói lóa, đủ sắc màu.

Lãng Nịnh Thu ngồi ở một góc, bộ dạng thờ thẩn...

"Chúng ta... tạm xa nhau một thời gian, anh cần suy nghĩ một số chuyện."

Lãng Nịnh Thu vừa nghĩ đến câu nói lúc chiều của Tuấn Nghiêm thì nước mắt như mưa rơi tầm tã, lòng đau, trăm kim châm vào tim.

"Tại sao? Tuấn Nghiêm à, anh thật độc ác! Độc ác với em lắm anh biết không..." Lãng Nịnh Thu vừa nỉ non, tay cầm lấy ly rượu vang đỏ chót, đưa lên bên môi mình, không do dự một hơi cạn ly.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tới Đây, Cùng Tôi...(H)

(Vote xong. Kết quả là.... CHƠI 3P. CHO CÁC MÁ TRÊN SÀN BIẾT LÀ VOTE H CỦA NỮ CHÍNH LĂNG NINH THU... CHỖ ĐỪNG NHẦM LÀ CON GÁI TA, CON GÁI TA CON TRAI TA CÒN CHƯA ĐƯỢC SỜ. ĐỪNG HỒNG TÊN KHÁC NHÉ!)

Tình... tiếng tin nhắn vang lên, thức tỉnh Lăng Ninh Thu, dòng tin nhắn lọt vào mắt cô ta, "Chúng ta chia tay nhé!"

Lăng Ninh Thu đọc xong liền vứt thẳng chiếc điện thoại đi. Về mặt giờ khóc giờ cười.

Chiều này Lăng Ninh Thu định rủ Tuấn Nghiêm đi chơi... kết quả cô ta nhận được lời nói kia, bây giờ Tuấn Nghiêm cho cô ta bắt ngờ lớn như vậy? Chia tay, hai từ có thể cắt đứt mọi tình cảm như thế chỉ có Tuấn Nghiêm thôi!

Thật thất vọng, thật đau lòng. Thất vọng vì cô ta yêu lắm người! Đau lòng vì đã quá yêu anh ta, để rồi lời chia tay đập thẳng mặt.

Lăng Ninh Thu uống thêm mười ly rượu mới ra khỏi quán bar. Ra khỏi, Lăng Ninh Thu nhìn lên trời cao tối đen...

"Sau này anh có lấy em không?" Giọng hồn nhiên của cô gái lọt vào tai chàng trai, chàng trai áp tay mình lên mặt cô gái, mặt cô gái biến dạng thành heo con, chàng trai mới cười thoải mái nói : "Anh có! Em nhất định là Tuấn thiếu phu nhân của anh!" Cô gái hạnh phúc khi nghe được lời nói, "Em yêu anh." Chàng trai ôm cô gái vào lòng, dịu dàng nói : "Anh cũng yêu em."

Bãi cỏ xanh ngát, trời tươi sáng, đôi nam nữ cứ như thế ngọt ngào hứa hẹn với nhau

Lời nói đàn ông đúng là không thể tin! Hahaha...

Lăng Ninh Thu không biết mình đã đi tới nơi không người, hoang vắng u ám từ lúc nào, trước mắt mình ba người đàn ông cao to, nét mặt dâm tà nhìn cô ta.

Lăng Ninh Thu khinh thường nhìn rồi lạnh lùng nói : "Nhìn cũng không sợ, qua đây." Lăng Ninh Thu không biết ma xui quỷ khiến thế nào hay do say rượu mà thốt ra lời nói khiến ba người đàn ông kia kinh ngạc rồi chạy qua, từng người một nhào vào Lăng Ninh Thu như những chú hổ bị bỏ đói rất lâu mà nhìn thấy được con nai béo ngon nghê.

Trong một góc tối nào đó, tiếng xé quần áo vang vọng hòa cùng tiếng rên rỉ mà mị hút người.

"A... á, ư ư.. nhẹ chút..." Giọng ní non yêu kiều phát ra từ miệng Lăng Ninh Thu, len lỏi vào tai ba người đàn ông ở trên, cả ba nghe thế càng thích thú vui đùa, trêu chọc bầu ngực tròn trịa căng dẹt, trắng trẻo cùng phía dưới của Lăng Ninh Thu. Người đàn ông to lớn nhất cảm thấy trêu đùa chán, chỉ huy cho hai người nhỏ kia dừng lại, đứng một bên nhìn hân ta cời quần.

Vật to lớn, nóng bỏng tức khắc thả ra, cọ cọ vào vùng u cốc Lăng Ninh Thu, u cốc đã ướt át, đầy nước xuôi chảy ra, Lăng Ninh Thu thần trí mê loạn rên rỉ những tiếng êm tai.

Người đàn ông thô bạo đâm thẳng vào u cốc, khám phá một cách đầy mạnh mẽ. Ra vào từng nhịp, theo từng nhịp là tiếng bành bạch lẫn tiếng thờ dốc và tiếng rên yêu mị, "A a... ư ư, á... Tôi muốn nữa..." Hoa huyết bị đâm mạnh, khoái cảm không tên lan tràn, giọng trầm thấp đàn ông quanh quần bên tai, "Chắc, thật đậm đặc! Tôi sẽ thỏa mãn em!" Thân dưới hoạt động nhanh hơn...

Triền miên không dứt tới tận ba giờ đêm, hai cơ thể trần truồng dính chặt vào nhau lúc này mới tách ra, không khí tỏa hơi thở ẩm ướt cùng mùi ân ái vừa dứt.

Lăng Ninh Thu cơ thể đầy dấu hôn đỏ đỏ hồng hồng, một nhòai nằm trên đất bản thủ, phía dưới còn vũng máu đang dần khô... Cô ta đã trao thân xức nữ vốn nên thuộc về Tuấn Nghiêm cho một kẻ xa lạ.

Cô ta không biết mình vì sao như thế, nhục nhã tràn trề.

Lăng Ninh Thu chưa kịp làm gì thì hai người đàn ông thấy người đàn ông kia rồi đi rồi xông vào, xâm chiếm Lăng Ninh Thu.

Lần nữa, âm thanh rên rỉ, ân ái vang lên...

(Lần đầu viết H.. có gì sai sót xin chỉ bảo.)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Hủy Hôn. (Tiểu Thanh Mai Của Tuần Vũ Trở Về)

Lăng Ninh Thu tỉnh lại, phát hiện mình đang ở trên giường, trong căn phòng lớn xa hoa.

Xung quanh người Lăng Ninh Thu đầy những gấu bông đỏ hồng sắc sỡ.

"Chị Thu, chị tỉnh rồi?" Giọng mê ly, ngọt ngào vị socola truyền vào tai, Lăng Ninh Thu quay đầu, phía cửa, người con gái mặc váy trắng công chúa gọi cảm, tóc xoắn xoắn óng mượt vô tư xõa xuống, mắt tím tóa ra tươi sáng của sức sống. Gương mặt có nét đẹp phương tây. Trong mắt Lăng Ninh Thu kinh ngạc.

Khương Á Ái? Thanh Mai Tuần Vũ?

Nghĩ đến đây Lăng Ninh Thu chợt lóe lên tia độc ác.

Khương Á Ái coi như lớn lên cùng Tuần Vũ, Tuần Nghiêm..

Khương Á Ái từng là tình đơn phương của Tuần Vũ, Tuần Vũ Thích Khương Á Ái, Khương Á Ái ngày đó khinh thường Tuần Vũ là con ngoài dã thú, chỉ là Khương Á Ái đối với Tuần Vũ... tám phần thích..

Ba năm trước Khương Á Ái bị gia đình bắt đi nước ngoài, bây giờ trở về rồi? Rất đúng lúc đi.

Cô ta và Khương Á Ái có giao tình khá tốt... nhưng tại sao cô ta ở nơi này? Là Khương Á Ái mang cô ta đến đây sao? Khương Á Ái nhìn thấy hết?

Lăng Ninh Thu nghĩ đến đây, mặt biến sắc...

Khương Á Ái tươi cười nói : "Sáng nay em thấy chị ở trước cửa... Em bất ngờ lắm, chị làm sao ở trước cửa nhà em thế?"

Lăng Ninh Thu nghe thế bật khóc, nức nở, "Chị... chị..." Lời nói muốn nói nhưng không phát ra được. Đôi mắt Lăng Ninh Thu chảy ra hai hàng lệ roi.

Khương Á Ái thấy thế không khỏi khó hiểu... lòng nghĩ..

Sáng, ả ta vừa bước ra cửa thấy đồng thịt bị muỗi cắn ghênh ngang giữa sân, ra sờ thử thì biết đây là Lăng Ninh Thu mấy trăm năm không gặp lại...

Ả ta tính không cấp nạch cục thịt này vào nhà, chỉ do hàng xóm quá nhiều người đứng xem nên ả ta đành xách vào.

Ừ thì giao tình tốt, không tốt đến mức có thể nuôi thêm chó, à nhầm, người.

Tỉnh lại, ả hỏi thì khóc? Chẳng lẽ bị xoạc thật? Oh My God! Ả ta có nên xoa dịu không nhỉ?

Khương Á Ái nhẹ giọng an ủi, "Chị Thu... đừng khóc.."

Lăng Ninh Thu vờ chẳng nghe thấy, từ tu tu khóc, như nhà có tang.

Khương Á Ái nhà có tang : "... Đâu má! Cục thịt mềm ngươi muốn thế nào?

...

Trong thư phòng, Bà Liệu cùng bà Lặng ngồi đối diện nhau nhìn nhau, âm thầm trao đổi.

"Quyết định vậy đi!" Bà Liệu nói xong kéo bà Lặng cùng nhau đến Tuần gia.

Chuyện này là bà Liệu muốn chữa chân cho Lạc Quyên, về vấn đề chữa chân thì phải ra nước ngoài phẫu thuật, bà Liệu đã điều tra và xét thấy xác suất thành công cao, không có nguy hiểm gì và để cho trọn vẹn hoàn hảo hơn, bà Liệu bàn chuyện với bà Lặng quyết cho Tuần Vũ đi theo bảo vệ Lạc Quyên, nói cách khác à không, chính xác là để cả hai vun đắp tình cảm.

Hai đứa con không hề biết mình đã bị tính kế... vẫn đang ngọt ngào ân ái à nhầm, học cùng nhau ở ngoài vườn. Phong cảnh lãng mạn, trời xanh, mây trắng, mặt trời vàng ấm áp. Chỉ là lúc chúng ta đến đây thì mọi chuyện đã khác cmnr

Cả hai Lạc Quyên, Tuần Vũ ngồi trên ghế trắng dựa, một chiếc bàn tròn đồng màu vừa phải đặt trước mặt hai người, trên là những quyển sách. Tuần Vũ đang đọc bài giảng cho Lạc Quyên, trên người anh mặc bộ quần áo thoải mái ở nhà, áo phông trắng rộng rãi, trên in hình chú gấu Brown dễ thương, quần vải nâu nhạt. Mái tóc có vẻ đã mọc dài, hơi bù xù, gương mặt không mang mắt kính tròn xoe kia, đôi mắt đen tròn to lộ rõ, mũi cao thẳng, da trắng.

Mái trước nửa che nửa đầy khiến anh đẹp đẽ, tăng thêm nét đẹp đến hút người vô hình nào đó.

Còn Lạc Quyên của chúng ta.. e hèm, mặc đồ đôi với Tuần Vũ. Chiếc áo cũng màu trắng, in hình chú thỏ Cony đáng yêu, quần jean xanh ngắn. Tóc cắt ngang vai, uốn cong. Lông mày cong khê nhú, cái mũi tròn bóng được ánh mặt trời chiếu lên, môi hồng búp lại, cả gương mặt như cau có... nhìn muốn véo một cái cho bồ ghét.

Cả hai chính như đôi uyên ương đang cạnh nhau, người nhìn không nở phá vỡ.

Tuần Vũ nghiêng đầu, gương mặt điển trai đối diện với Lạc Quyên, đôi mắt đen quan sát cô. Lạc Quyên nâng mắt nhìn Tuần Vũ, "Muốn hôn thì hôn đi, cho hôn này." Gương mặt cô đưa ra trước mắt anh, Tuần Vũ nhìn nhìn nói : "Em đừng có thả thính anh."

Mới mấy tiếng ở chung, phát hiện cô rất hay thả thính anh! Nãy giờ thả được hơn hai mươi lần rồi! Hơn nữa sáng hôm nay anh bị bắt mặc đồ đôi với cô.

Cái quan trọng... sao anh cảm thấy ánh mắt cô nhìn anh có chút gian tình

Lạc Quyên cười khẽ, "Thả hoài không dính thì đành làm thật." Nói rồi cô thật sự chụt một cái lên môi anh...

Tuần Vũ : "... " Mặt đỏ tía tai, quay ngoắt một bên...

(Ủng hộ nhiều nhiều vô, mị đang có hứng biết đâu tôi có chương nữa nè)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Hủy Hôn 2 (Gặp Lại Cũng Chỉ Thêm Sầu)

(Khương Á Ái : "Hello! Tôi mới chính là nữ phụ đặc biệt trong truyện này. Hãy xem tôi đấu với con đề của tác giả như nào nhé! Lạc Quyên, hãy chờ tôi đi!")

(E hèm... ta đoán nào. thể nào cũng có người chèo thuyền Lạc và Ái sau khi đọc xong chương này)

...

Lạc Quyên thấy thể không khỏi bật cười, "Anh ngại hử? Nè, quay qua đây!" Cô giơ Tay kéo Tuần Vũ, Tuần Vũ như tượng được ghim sâu vào ghế, chẳng hề dao động, dù kéo thể ẻo nào cũng không quay qua.

Lạc Quyên : "... " Nụ hôn đầu đời dâng hiến lên mà giờ thành cường gian là thể quái nào? Không đúng, đừng nói anh ấy chưa hôn ai nhé? Cái bộ dạng ngượng ngùng như vừa bị cướp zin... y như mấy tiểu bạch nam danh trai ngoan hiền.

Tuần Vũ lúc sau quay qua, gương mặt bớt đỏ hơn, đôi mắt to nhìn kẻ vừa cướp đi thứ quan trọng của anh một cách đề phòng, sợ mất nữa.

Lạc Quyên : "... " Đậu... tiểu khuyết tật ta thật bối rối! Cần một nụ cười để tém tém lại bối rối.

Trạng thái im cmm lặng cứ thể diễn ra cho đến khi... "Vũ nhi, Tình nhi, hai đứa đi theo mẹ." Giọng bà Liễu lọt vào tai hai người. Tuần Vũ đứng dậy rồi quay đầu nhìn Lạc Quyên, Lạc Quyên lập tức giơ hai tay về phía anh với về mặt viết rõ chữ CHÔNG OI, BẾ! Đây trù mền.

Tuần Vũ : "... " Tại sao cảm giác anh như biến thành thê nô vậy nhĩ? Xe lăn đâu? Đập bần! Lúc trước còn thấy xe lăn mà? Sao từ sáng nay anh chỉ thấy anh bế cô đi lại? Bóc lột sức lực người ta? không vui tý nào!

Tuần Vũ lòng kêu gào bên ngoài thì rất chi là thoải mái vui vẻ cam tâm ôm Lạc Quyên.

Lạc Quyên từ lúc biết Tuần Vũ trông nhỏ con bằng mình nhưng sức lực đặc biệt lớn liền mặt dày hơn cháo chống dính, mạ kim cương đòi Tuần Vũ bế kiểu công chúa... rồi chính mình sai người hầu cất xe lăn bởi vì được Tuần Vũ bế cô rất chi là phê.

...

Tuần Gia.

Trong biệt thự, Tuần Nghiêm đi xuống thấy Khương Á Ái đã rất lâu không hiện hồn trước mặt anh một cái lù lù nhìn anh bằng ánh mắt nhớ nhung nhưng anh trai.

"Anh Nghiêm! Á Ái trở về bám anh và anh Vũ nè!" Giọng nói chưa ngọt ngào đến phút cuối, Khương Á Ái đã nghe thấy Tuần Nghiêm nói : "Tuần Vũ của em giờ đang ân ái bên vị hôn thê của anh." Lời này lọt vào tai của bà Liễu cùng ông Tuấn đang vô cùng cung kính đón tiếp bà Liễu.

Bà Liễu mỉm cười, chậm rãi nói : "Hôm nay tôi tới là muốn bàn về việc hủy hôn với Nghiêm nhĩ thiếu gia và con gái của tôi."

Tuần Nghiêm cao giọng, "Bác! Con đã làm gì?" Dù biết sẽ hủy hôn, thể nhưng sao có thể nhanh như thế? Anh tưởng mình vẫn còn may mắn khi còn danh là vị hôn phu của cô! Có quyền gặp cô... bây giờ cả danh cũng chẳng có?

Mọi thứ vốn dĩ anh là người nhận rất nhanh biến mất, tất cả tựa bộ phim ngắn... anh tiêu hóa không nổi! Cô thay lòng đổi dạ... cũng không nên tuyệt tình đến thế! Anh không tin! Nhất định là mẹ cô!

Ông Tuấn nghiêm nghị, "Tuấn Nghiêm! Người lớn nói chuyện không được xen vào!"

Khương Ái Ái : "... " Á ta thành vô cmm hình à? Mà những lời vừa rồi là nói Tuấn Vũ của ả ta có người mới sao? Đá bàn! Đứa nào có gan lớn đến thế?

Đứa nào gan lớn trên xe lăn : "... " Cảm thấy nhột gan là sao nhỉ?

Tuấn Vũ cùng Lạc Quyên đi vào sau. Tuấn Vũ ngẩng đầu thấy ngay người từng thương à nhầm, người từng ngày nhớ đêm mong quay về, xuất hiện trước mắt anh...

Vẫn vậy công chúa, vẫn ngọt ngào, vẫn đáng yêu... Đôi mắt ấy nhìn anh đầy ngạc nhiên.

Lạc Quyên : "... " Tiểu khuyết tật ta bị cấm sùng công khai rồi phải không? Ánh mắt yêu thương này không thể nhầm được!

Từ chối tiếp nhận!

Từ chối thừa nhận!

Từ chối!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Quá Đáng Lắm Luôn Á!

(Có thể các bạn không biết ta là fan boss Sênh (Boss Là Nữ Phụ) Á!)

Khương Ái Ái nhìn Lạc Quyên...

Mẹ kiếp! Á ta đâu có thua kém gì nhỏ này?!

Không phục!

Còn mặc đồ đôi!?

Hãy đợi đó!

Nupakachi!

Khương Ái Ái chửi trăm lần tổ tông nhà Lạc Quyên...

Tổ tông nhà Lạc Quyên : "... " Quá đáng lắm luôn á! Ta nằm thoi mà bị trúng đạn? Đập đá à nhầm, đập bàn! Để bản tổ tông ta nói cho người biết, người không thua gì, người chỉ thua...

Có bầu ngực à.

Người ta nói : Thà có còn hơn không, núm nhỏ còn hơn đồng bằng. Cháu ta có cả quả bưởi!

Lép cũng là một cái tội đấy con ạ!

Khương Ái Ái : "... " Biến!

...

"Liệu phu nhân, có thể đổi chỗ khác nói chuyện?" Ông Nghiêm cười cười, mặt không biến sắc.

Bà Liệu gật gù đầu.

Dù sao ở đây cũng không tiện, ngày trước định ra hôn ước kiểu gì thì giờ hủy bằng kiểu đó, thêm nữa bà muốn cho Nghiêm gia này phải đối xử tốt với Lặng Phiên và Tuấn Vũ chứ không phải như lúc trước.

Thế là phòng khách chỉ còn Tuấn Vũ, Tuấn Nghiêm, Lạc Quyên và Khương Ái Ái.

Một mảnh yên tĩnh, yên tĩnh đến nỗi nghe thấy tiếng tích tắc đồng hồ đang kêu.

Khương Ái Ái mắt rực lửa nhìn Tuấn Vũ và Lạc Quyên, ánh mắt khó ở, ngứa mắt hiện rõ như trẻ con không biết che giấu. Tuấn Vũ né tránh ánh mắt đó của Khương Ái Ái. Lạc Quyên đầu bốc khói dường như bình giấu trong người cô đang phát ra tiếng tí tách.

Bình giấu của cô đang cmm hứng giấu!

Lạc Quyên tìm kiếm trong trí nhớ, cô cố in ra gương mặt phương tây đầy dễ thương xa xa gần cầu thang kia.

Khương Ái Ái - Con gái Khương gia, lúc Khương gia còn trong nước có giao tình tốt với Tuấn gia nên hai nhà sớm chiều qua lại vì thế Khương Ái Ái thành thân mai Tuấn Vũ, Tuấn Nghiêm.

Tình tình bướng bỉnh, kiêu ngạo thêm chút độc chiếm và háo thắng... ba năm trước cùng ba mẹ ra nước ngoài sinh sống.

Lạc Quyên nghĩ tới đây nhủ mày.

Cô không chắc, dựa theo trí nhớ lẫn đoán mò, Tuấn Vũ từng có tình cảm với Khương Ái Ái.

Lạc Quyên mở ra sức tưởng tượng cao xa trong đầu...

Khương Ái Ái trở về, bắt đầu mở ra câu chuyện tình ngọt hay ngược gì đó với Tuấn Vũ còn cô lần nữa thành nữ phụ?

Đùa nhau? Tiểu khuyết tật ta làm thêm một nữ phụ nữa à? Không làm! Tình yêu? Thế gian còn rất nhiều!

Lạc Quyên bỗng ngẩng lên liếc Tuấn Vũ, người này cô đã trao cả trái tim mình.

Tiểu khuyết tật ta nên làm gì bây giờ?

Aaa... Tuấn Vũ à, em phải nghĩ làm sao đây? Cưa đồ anh?

Nghĩ nghĩ Lạc Quyên nở nụ cười gian xảo.

Cô đây quyết cưa đồ Tuấn Vũ! Chế độ mặc định : Tuấn Vũ = chồng tương lai.

Chồng tương lai Tuấn Vũ : "... " Đang ngờ ngác nhìn nụ cười gian xảo của Lạc Quyên.

Cô nhìn anh rồi cười gian? Đang suy tính anh cái gì?

Trong lúc Lạc Quyên mãi miết suy nghĩ thì Khương Ái Ái đã đi đến, thân hình bé nhỏ xuất hiện trước mặt Tuấn Vũ, không kiêng nể gì nhào vào lòng Tuấn Vũ...

Lạc Quyên : "... " Yêu nghiệt! Tránh chồng ta ra!

Lạc Quyên thừa lúc Khương Ái Ái chưa tới gần Tuấn Vũ, cô nhanh nhẹn đứng lên, nhắm lòng Tuấn Vũ mà đổ, Tuấn Vũ đang suy nghĩ bỗng thấy cái thứ mềm mại cả sáng mình bẻ nhào vào mình, Tuấn Vũ hơi hoảng loạn ôm lấy.

Khương Ái Ái thấy thế phanh xe đang lao thẳng ra một cách kịch tính, mắt tròn trắng lên.

WTF?!

Tuấn Nghiêm vô cùng tức giận khi thấy cảnh tượng này, anh quát lên : "Liệu Tuyệt Tình!"

Khương Ái Ái nghe thế cũng kinh ngạc.

Cái cây thịt nhỏ mọc hai quả bưởi này là Liệu Tuyệt Tình?!

Ả kinh khủng khiếp hoảng hốt rồi! Thôi thế thay đổi con người đổi thay là có thật! Mé! Trước như đĩa bám Tuấn Nghiêm giờ thì trong vòng tay Tuấn Vũ của ả? Mặt này dai hơn ba con sói!

Tro trên!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27: Âm Mưu Sụp Đổ 1

(Truyện ta đã đến webtruyen.com.vn Vui vãi nôi)

"Anh Vũ không còn thương em nữa! Sao anh để người con gái khác ôm mình?" Khương Ái Ái uy uy khuất khuất mở miệng, nước mắt lưng tròng.

Tuần Vũ nâng mắt nhìn Khương Ái Ái, "Cô ấy là bạn gái tôi." Rồi vòng tay chặt hơn, ý cô và anh là bạn trai, bạn gái.

Khương Ái Ái giả ngu, "Bạn gái đâu nhất thiết phải ôm ấp như vậy!"

Tuần Vũ : "... " Là bạn gái kia không phải bạn gái này!

"Là vợ tương lai và là người yêu hiện tại của tôi." Giọng anh đầy dứt khoát.

Thình thịch... thình thịch... trái tim Lạc Quyên bay lên chín tầng mây, nhảy lên mười tầng nhà và rầm. ngã sau khi nghe thấy câu nói của Khương Ái Ái :
"Em mới không chấp nhận! Cô ta là con nhỏ chân què! Được mỗi quả bưởi! Có gì hay ho đâu chứ!"

Lạc Quyên nhìn xuống bước của mình rồi nhìn màn hình siêu phẳng Khương Ái Ái, Khương Ái Ái tưởng cô tức giận trong lòng đắc ý nhưng vẻ mặt cô thì hiện ra bất đắc dĩ, "... Lôi quả bưởi của tôi ra làm gì? Cô đi mua hai quả về đeo lên người là được! Ghen tỵ với nó làm chi?"

"Tôi đây mới không cần! Xì" Khương Ái Ái bĩu môi, dẫm chân và tức giận.

"Xì!" Tưởng mỗi cô xí được chắc? Tiểu khuýt tạt ta từ bé đã xí một cách thuần thục rồi!

Khương Ái Ái bốc hỏa.

Khó nhai! Khó nhai! Có người khó nhai hơn cả ả ta!

Tuần Vũ/Tuần Nghiêm : "... " Nói chuyện này trước mặt hai bọn tôi các cô không thấy ngại à? Làm ơn giống con gái một chút được không?!

Tuần Vũ vốn lo lắng Khương Ái Ái sẽ làm tổn thương cô bằng lời nói đầy gai kia, khi thấy Lạc Quyên chỉ bất đắc dĩ không thì lạnh nhạt với câu nói Khương Ái Ái nói ra thì anh vô cùng kinh ngạc. Con người đều sẽ có lòng tự trọng, tự ái, cảm xúc và những thứ khác, lời nói người khác đôi khi thốt ra liền làm tổn thương nó, nặng hay nhẹ còn tùy vào người bị nói. Anh hiểu... cô đã tổn thương rất nhiều, dường như cô như thế khiến anh hơi đau nhói ở tâm...

Có phải trong cô tổn thương quá nhiều nên đã chai sạn?

Tuần Vũ tự ngược mình một mảnh... thêm tự mình nhủ mình không được phụ cô.

Lạc Quyên đơn thuần không để ý vì từ bé đã nghe bao lời chê cười, giễu cợt do bọn trẻ trâu nói, cô chỉ coi những lời Khương Ái Ái nói như lời trẻ trâu. Tổn thương một chút, vẫn là thành quen với chút tổn thương nhỏ nhoi a! Cô đây không để ý với thói quen.

Nhưng thu hoạch được tình cảm chồng tương lai Lạc Quyên rất vui!

Cuộc tranh cãi giữa bưởi và tí vi siêu phẳng là một trận chiến không hồi kết...

Đám người trong đây tỏ vẻ hôm nay là một ngày chưa bao giờ bọn họ cảm thấy muốn nhanh trôi qua đến thế.

...

"Liệu phu nhân... ý bà là?" Ông Nghiêm dè dặt nhìn bà Liệu.

"Hủy hôn, con gái tôi không thể cùng nhị thiếu gia Nghiêm gia ông được." Bà Liệu hờ hững.

"Nhưng..." Ông Nghiêm nhíu mày.

Đang yên lành đừng một cái hủy hôn? Còn chưa xong cả dự án kia mà? Bây giờ mà hủy hôn thì... dự án cùng kế hoạch cũng xong!

"Ông Nghiêm, tôi nghĩ rằng kế hoạch bấy lâu của ông nên dừng tại đây."

Khi Tinh nhi nói bà phải đề phòng người bạn lâu năm chồng mình thì bà có chút ngại... điều tra xong thì... haha... cài vào bao nhiêu gián điệp, người mình ở Đạc Na? Một số người gài vào đã vô cùng vững chắc, ghim sâu vào... từ từ ăn sâu vào Đạc Na.

E là một sự cố vừa vừa thôi là Đạc Na sẽ rơi vào tay của ông Nghiêm này.

"Liệu phu nhân... ý gì? Tôi không có làm gì! Xin bà đừng làm hỏng danh dự của tôi!" Ông Nghiêm tức giận kèm theo chột dạ.

"Danh dự? Nếu ông để ý thì sẽ không làm, quả là nói không biết ngượng mồm!" Bà Liệu cười khẩy, một âm mưu, kế hoạch rất hoàn mỹ, vừa để lấy được tin tưởng vừa để có lợi ích, bao năm ông ta cúi đầu, tận lực cống hiến, rồi tận lực kiểm soát nhiệm vụ ở trong Đạc Na, từ từ loại bỏ người trung thành của Đạc Na thay vào người mình.

Dự án gần đây... để cho Liệu Kha dồn hết tiền ở Đạc Na vào, bước tiếp theo là hủy hợp đồng hoặc cho dự án thất bại đi.

Tập đoàn suy sụp, ông ta sẽ có cơ hội để dành lấy...

Rất hay đó chứ? Thật mẹ nó! Không gần một đời mà ngu lúc sắp chết, chính ngu nên mới sắp chết!

Tên Liệu Kha chết bầm!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Âm Mưu Sụp Đổ 2 (Hủy Hôn 3)

(Ây, ta thiếu sót quá! Ghi nhầm Tuần thành Nghiêm. Đã sửa rồi nhé!)

Bà nhắc Liệu Kha, Liệu Kha đã bàn bạc và có kế hoạch trừ khử được những người đã ghim sâu vào Đạc Na kia, dĩ nhiên phải có tổn thất nhưng tổn thất một chút còn hơn tổn cả Đạc Na.

"Yên tâm, khi hủy hôn thì Tuần gia vẫn là thông gia của Liệu gia... Đạc Na vẫn sẽ là chỗ dựa của Phong Hoa. Ông nên cảm tạ Lặng Phiên và đứa trẻ ông luôn coi thường. Rượu mời này đã ngon hết mức rồi." Bà Liệu vứt xong câu nói này rồi rời đi.

Ông Tuần gân tay, gân mặt nổi lên, đầu đau nhức, cả người toát mồ hôi, lòng tức đến muốn nổ người.

Không can tâm! Cúi đầu bấy lâu, thành công cốc? Hay cho một Liệu gia! Hay cho một Đạc Na!

Rượu mời này ông ta sẽ uống, là uống theo kiểu rượu được kính uống!

...

Cuộc chiến không hồi kết biến mất nhờ giọng nói u buồn của Tuần Nghiêm.

Tuần Nghiêm im lặng bỗng lên tiếng, "Tình nhi... quay về với anh không được sao? "

"Tôi không phải Tình nhi đã yêu anh, tôi, không, phải. Không quay về được, khi chính tôi mới bắt đầu." Lạc Quyên nhấn mạnh ba chữ tôi không phải.

Cô là Lạc Quyên, một Lạc Quyên của thế giới khác... một Lạc Quyên thật nguyên... cô thay Liệu Tuyết Tình sống cũng như cô sống.

Cô là Lạc Quyên, mới bắt đầu đắm chìm trong tình yêu này.

Tình yêu đầu tiên của cô chỉ có người tên Tuần Vũ đang ôm cô này.

Tuần Nghiêm định nói gì đó thêm thì Tuần Vũ đã xen vào, "Tuần Nghiêm, cô ấy đã nói cô ấy chọn tôi rồi. Phải không?" Câu cuối anh cúi đầu hỏi người trong lòng.

Lạc Quyên nở nụ cười...

Hình như cô phát hiện anh đang có chút khó chịu nha.

Ghé vào tai anh nói nhỏ, "Hai chúng ta đang khó chịu cùng nhau thì phải." Câu phải cuối cùng cô nói to.

Tuần Vũ nhếch miệng, thứ gì đó bên ngực trái nhũn ra...

Hành động thể hiện ngọt ngào và ái muội, Tuần Nghiêm lạnh lùng nhìn, quay lưng rời đi.

Tình nhi... rốt cuộc em thay đổi nhanh như vậy để làm gì chứ? Là làm gì đây? Để hạnh phúc bên người khác? Hay chỉ là một quỷ kế trả thù anh? Dù thế nào anh nhất định giành em về! Bằng mọi cách.

"Tuần Vũ! Anh giỏi lắm! Nhưng những người giỏi thì chỉ có thể là của Khương Ái Ái thôi!" Giọng điệu muốn bao nhiêu kiêu ngạo liền có bấy nhiêu kiêu ngạo

Lạc Quyên nghịch tóc mái Tuần Vũ, vui vẻ nói : "Thường những khẩu khí như vậy kẻ ác sẽ thừa hưởng... kẻ ác sống rất dai và trẻ, hình dáng của Khương tiểu thư quả thật... chắc."

Khương Ái Ái cười lạnh, không biểu cảm nói : "Là do tôi ăn ở tốt, trời ban sắc trẻ hơn bình thường cô mới không phân biệt được độ tuổi của tôi, ngược lại chính cô quả thật già nha? Có phải ăn ở không tốt mới nhanh già không thế?"

Khương Ái Ái nói xong quay qua Tuần Vũ, " Vũ, em trở về rồi, anh mau bỏ đứa con gái què này đi! Em sẽ không tính toán gì cả, còn về bên anh, chúng ta xây dựng tình yêu lúc trước được không?"

Ả phải xin ba mẹ mới lười mới về đây được, ả biết, anh còn chờ ả, ả cũng đã cố gắng hết sức để trở về, những chuyện này... ả không tính và không cần biết, ả chỉ cần anh!

Ba năm trước ả không hiểu thứ mình cần, cho đến khi thời gian trôi, xa anh, ả mới hiểu!

Khương Ái Ái không ngờ trở về... mọi thứ đều đổi... trong tim anh đã sang trang từ rất lâu, là Khương Ái Ái tự mình ảo tưởng mọi thứ của ngày xưa không phải hiện tại.

"Ái Ái, lúc cô rời đi, tôi đã sang trang, thành trang giấy trắng. Sau ba năm, tiểu Tinh đến bên tôi và vẽ lên trang giấy trắng của tôi, tiểu Tinh dùng một màu hồng, thứ cô ấy vẽ là trái tim. đồng thời trái tim tôi rung động vì cô ấy, dù là thời gian rất ngắn. " Tuần Vũ dừng lại rồi nói tiếp : "Tôi đã thay đổi, Ái Ái, tôi và cô không có hai chữ chúng ta kia." Tất cả quá khứ kia... đã bị chôn vùi bởi vì anh đã đổi thay.

...

"Anh Vũ!" Cô bé chạy lại nắm lấy tai chàng trai đeo kính tròn.

"Ái Ái, có chuyện gì sao?" Chàng trai cúi người, ngồi thấp gần bằng cô bé.

Cô bé nét mặt vui vẻ nói : "Em với bố mẹ sắp ra nước ngoài sống."

Chàng trai nghe thế bỗng buồn bã, cô bé thấy thế cũng hơi không đành lòng.

"Anh, đừng buồn nữa mà.. em không muốn người mình thích buồn đâu... anh mà muốn gặp em thì kêu ba anh cho anh đi."

Chàng trai nghe từ thích kia... nhìn cô gái, mong chờ hỏi : "Em thích anh? Thật sao?"

Cô bé bỗng tự hỏi bản thân..

Thích anh? Chắc là thích như anh trai...

"Đương nhiên rồi, anh như anh trai em, không thích anh thì thích ai?" Giọng nói ngây thơ vô tình biến thành ngàn con dao sắc khứa vào tim người nghe.

Chàng trai im lặng không nói gì...

Đang ảo tưởng cái gì đây... em ấy không phải người mà có thể với tới!

(Ai zo... thế mà anh với được tiểu thư Đạc Na người người muốn có >< Chiều vui vẻ nhé mấy má!)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Thông Báo

Hiện tại tác giả lười nghĩ ý tưởng nói chung không nghĩ ra được.

Tạm thời không đăng truyện >< Bao giờ nghĩ ra ý tưởng sẽ viết cho các bạn.

Tâm trạng không tốt để viết ngọt nữa, thế nên chờ nhé các bạn!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Tham Khảo Nhận Xét

Ta hồi thật, truyện trước với truyện sau ta viết có phải khác nhau không? Có phải không hay không? Có phải khó hiểu không? Ai nhận xét cho ta với, để ta biết mà sửa..... vừa đọc lại truyện và cần lắm nhận xét a!!

(Đừng ra đi lạng lẽ nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 31: Hủy Hôn 4 (Ích Kỉ Cả)

Từng yêu, từng nhớ, từng muốn trở thành người bên em với tư cách người yêu, nhưng là từng, là quá khứ, không có gắn liền với hiện tại, em không liên kết cuộc sống anh hay anh bây giờ kể cả tương lai..

Số phận là thế, có không giữ mất đừng nên hối hận để rồi đi tìm và tự chuốc khổ, rõ ràng tất cả đã đổi vẫn cố chấp níu lấy.

Lạc Quyên : "... " Đang cãi nhau, sao chuyển qua chủ đề tình cảm? Nè nè, đương sự cô đây còn lù lù ở đây mà! Nói như vậy cô sẽ ngại! Thật đấy! Ngại sẽ chuyển thành vui sướng và nhảy tung tung lên đấy! À, mình đâu có nhảy tung tung lên được...

Khương Ái Ái lắc đầu, đôi mắt dường như bao phủ lớp long lanh của nước, đau khổ thốt ra : "Em mới không nghe!" Rồi lao thẳng ra cửa.

Ả chưa nghe thấy gì hết, tất cả chỉ là một ác mộng không có thực... ả sẽ khiến Liệu Tuyết Tinh phải trả giá, giành người của ả sẽ không có kết cục tốt đâu.

...

Bà Liệu sau khi nói chuyện với ông Tuần xong xuôi liền mang Tuần Vũ, Lạc Quyên rồi đi để ông Tuần một bụng tức giận.

Biệt thự Liệu Gia.

Bà Liệu cho người chuẩn bị hành lý, thuận tiện nói chuyện với Lạc Quyên, Tuần Vũ, "Tối nay Vũ nhi ở lại đây, mai bay sớm. Tinh nhi, mẹ muốn con sang mỹ phẫu thuật chân, con thương mẹ hãy nghe mẹ sắp xếp nhé?" Lạc Quyên hơi sững sốt nhìn bà Liệu về mặt nghiêm túc.

Cốt truyện, Liệu Tuyết Tinh không hề có phẫu thuật chân mà cả đời ngồi xe lăn, mặc bà Liệu khuyên thế nào cũng không đi, hiện tại cô biết vì sao Liệu Tuyết Tinh không phẫu thuật, một là muốn lợi dụng nó để có được yêu thương của Tuần Nghiêm, hai là muốn ghi nhớ tất cả những gì Tuần Nghiêm làm với mình, mục đích sau này khi Liệu Tuyết Tinh thuần phục được Tuần Nghiêm rồi liền mang ra đòi tình thương từ Tuần Nghiêm, để Tuần Nghiêm bù đắp bằng tình yêu.

Cô thấy tổn thương quá lớn rồi, cô ấy chịu đựng đến nỗi đau đớn thành yêu thương..

Còn bây giờ... Liệu Tuyết Tinh chắc đang hạnh phúc bên người bí ẩn kia.

Tình yêu thật dễ đổi thay, theo cô biết càng dễ đổi thay sẽ càng để lại di chứng là đau rã rác, xem ra thứ cô biết này không phải rồi.

Tuần Vũ nhìn cô rồi hỏi bà Liệu : "Nếu phẫu thuật thì có gì nguy hiểm không hà bác? Xác suất thành công là bao nhiêu ạ?"

Bà Liệu nghe thế liền nói : "Cháu yên tâm, xác suất thành công khi phẫu thuật rất cao, không nguy hiểm." Nếu có nguy hiểm bà đây cho cái bệnh viện kia sụp! Phá sản! Lôi cả họ hàng bà đòi bác sĩ kia ra chém!

Tuần Vũ nghe xong lời này vẫn có chút lo lắng... dù là có một phần trăm thất bại thì cũng nguy hiểm... nhưng quyết định là ở cô, cô chưa nói gì anh không nên nói nhiều.

Lạc Quyên suy nghĩ chốc lát rồi gật đầu, "Dạ, con nghe mẹ ạ." Ai cũng có ích kỉ, cô cũng thế, muốn một lần mình có thể đi trên mặt đất nên đừng hỏi tại sao, ích kỉ mà thôi.

Bà Liễu mỉm cười, lại hỏi : "Vậy Vũ nhi, con có đồng ý đi cùng Tinh nhi hay không?"

Tuần Vũ hơi liếc Lạc Quyên...

Đi cùng cô? Anh đi cùng cô? Cô có muốn không? Có không?

Câu hỏi lặp đi lặp lại trong lòng Tuần Vũ, gương mặt anh tỏ ra bối rối, bà Liễu cười thầm biết Tuần Vũ nghĩ gì, con rể bối rối thật dễ thương quá! Sau này sinh con chắc chắn đứa trẻ đáng yêu như thế rồi, mà đó là cháu bà nữa! Nghĩ đến cháu thôi là bà lại ngứa tay, vẫn nhanh thành đôi hai đứa trẻ này.

"Bác cho cháu suy nghĩ thêm, tối nay trả lời bác nhé!" Bà Liễu bỏ lại câu nói này rồi đi.

Nay chỉ còn hai người, mảnh yên lặng cứ thế diễn ra.

Lạc Quyên nghiêng đầu quay qua nhìn Tuần Vũ, bày ra bộ dạng ngây thơ trẻ con của tuổi mười bốn hỏi Tuần Vũ, "Những lời anh nói lúc đấy là thật hả?"

Tuần Vũ ngơ ra, lời nói nào? Lời nói lúc ở Tuần gia sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Biết Là Yêu Nhưng Là Đơn Giản Yêu! (Bàn Tay Vàng Nữ Chính)

Lạc Quyên lần nữa hỏi : "Anh đã nhận định em là vợ tương lai của anh đúng không?" Giọng nói cô ngọt ngào thêm nhẹ nhàng làm Tuần Vũ hơi loạn, anh ấp úng trả lời : "Không... anh... anh."

"Anh mà nói anh chỉ thuận miệng là em chém anh đấy." Lời nói đe dọa kèm tức giận trên mặt của Lạc Quyên làm Tuần Vũ cạn lời...

Chém ư... haha... haha... sao cứ thấy cô giận rất đáng yêu nhỉ? Suy nghĩ này thật biến thái đi?!

"Anh nhận định em là vợ tương lai anh đó? Em không thích à?" Tuần Vũ nói xong cảm giác môi ướt ướt mềm mại quen thuộc, Lạc Quyên hôn Tuần Vũ, một nụ hôn mang theo vị ngọt theo sau là hai trái tim loạn nhịp anh và cô.

Hai trái tim đang thể hiện sự chung nhịp đập với nhau để chủ nhân của nó có thể thấy được đối phương cũng rung động như mình, để nó có bạn đời không phải là loi lủi quanh quẩn nữa.

"Chồng tương lai, em rất yêu anh." Lạc Quyên thủ thỉ, nụ hôn vốn là cô chủ động liền bị Tuần Vũ cướp biến thành bị động.

Mười phút sau cả hai mới buông đôi tay à nhằm, buông nhau ra.

Hơi thở đối phương vẫn đọng lại hai người... nhìn nhau rồi quay đi, rồi nhìn nhau rồi quay đi, rồi một vãi lìn.

...

Trên đường, Lăng Ninh Thu bước đi khó khăn, bóng lưng cô đơn lạnh lẽo kia làm người thương hại đến tận cùng.

Nếu ai đó có thể cho cô ta cỗ máy thời gian thì tốt, cô ta sẽ trở về đêm đó... hối hận! Cô ta hối hận... cô ta mất đi thuần khiết rồi... xã hội này ít người lấy vợ không còn thuần khiết, rốt cuộc vì đâu cô ta lâm vào đường này chứ?

Lăng Ninh Thu chợt nghĩ tới cái tên Liễu Tuyết Tinh.

Là Liễu Tuyết Tinh? Nếu Liễu Tuyết Tinh không tỏ ra lạnh lùng... sự lạnh lùng khiến người đàn ông thấy hứng thú thì Tuần Nghiêm... sẽ không bỏ cô ta, nhưng có liên quan gì đâu? Là cô ta lụy tình mà... là cô ta ngu ngốc mà, là cô ta tự mình làm vậy mà còn đổ tội lên người khác, cô ta là thứ rác rưởi của thế giới này.

Những việc cô ta làm với Liễu Tuyết Tinh còn hơn những gì cô ta bị... chỉ là mất đi thuần khiết tức là giết cô ta đi?

Đã vào đường này rồi... cô ta thành phế thải luôn đi? Liễu Tuyết Tinh, Lăng Ninh Thu này ác với cô sẵn rồi thì nay ác một thể, Tiểu Thư Nhỏ Đắc Na? Từ từ chơi.

Lăng Ninh Thu giờ điện thoại nhận một dòng tin nhắn cho người có tên Ân Danh.

"Các anh chẳng phải vẫn muốn thân xác tôi? Giúp tôi giết Liễu Tuyết Tinh là có được tôi."

Ân Danh trả lời rất nhanh : "Cung, không thể đòi cái khác sao?"

Lăng Nịnh Thu khinh thường, một nhóm đàn ông thích chơi SM biến thái để ý cô ta, chính là nhóm đàn ông này rất có quyền lực, tiền tài, có hai thứ này chắc chắn có bản lĩnh và thông minh, cô ta tưởng bọn họ có thể giúp cô ta không ngờ thế cả, phé vật!

"Cung hổ bọn anh đứng không? Đầu của Tiểu Thư Nhỏ Đắc Na cũng dám chú ý? Mà thôi, em đã đào hổ rồi thì tại anh sẽ nhảy. Thành giao." Bọn biến thái cho hay.

Lăng Nịnh Thu đọc xong nhếch môi, nụ cười gian xảo.

...

Khương Ái Ái về nhà một bộ dạng tức giận đập phá đồ đạc, tiếng đập phá to tới nỗi hàng xóm nhà bên đang ngủ phải tỉnh dậy mở cửa sổ ra, thò đầu ra ngoài để chửi : "Con mẹ nó! Đêm khuya rồi còn đập đồ? Có để ông đây ngủ không? Ông đây cho nhà mày sáng nhất đêm nay bây giờ!"

Đáp lại người đàn ông là cục đá to do Khương Ái Ái ném mạnh mẽ tới đầu ông ta, ông ta ngã ngay tại chỗ.

Người hàng xóm : "... " Gọi cứu thương hay cảnh sát đây? Nhưng mà con mẹ nó, ngất mẹ rồi gọi shit gì nữa?!

Khương Ái Ái lúc này mới hả giận được một ít.

Khương Ái Ái giờ điện thoại gọi : "Điều tra xem ai ghét và là kẻ thù của Liễu Tuyết Tinh, nếu có hợp tác với kẻ đó!"

Bên kia văng một tiếng.

Liệu Tuyết Tinh... chờ đấy!

Ra hai churong bù nhá!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Sự Cố

Đêm nhẹ nhàng tới kèm theo se lạnh, Lạc Quyên và Tuần Vũ bị ép ngủ chung một phòng, cảm giác chỉ có... bất lực.

Tuần Vũ : Khi có một mẹ vợ tương lai quá mong có cháu.

Lạc Quyên : Thi bà ấy sẽ đẩy hai bạn cùng một phòng, cho dù bạn còn rất trẻ chưa kết hôn.

Tuần Vũ : Và rất trong sáng.

Tuần Vũ/Lạc Quyên : Lạy chúa, con còn lứa tuổi học sinh.

bà Liễu : "... " Hai đứa bay nghĩ bây thì có! Suy bụng ta ra bụng người! Bà đơn giản chỉ muốn hai đứa ngủ chung và không làm gì hết!

...

Lạc Quyên vẻ mặt buồn buồn ngồi trên giường, bên cạnh Tuần Vũ đang nhìn, Lạc Quyên lập tức sát lại chui lòng Tuần Vũ, "Mẹ nói lần này đi hơn nửa năm đấy, anh thật sự không đi với em à?" Anh không đi cùng mà ở lại... cô sợ, sợ thời gian cô đi anh biến mất lúc nào không hay.

"Ba tháng, khi anh học xong anh sẽ sang với em mà, đừng xì mặt nào." Tuần Vũ véo véo cái má nịn của Lạc Quyên.

Tuần Vũ từ chối đi cùng Lạc Quyên tới mỹ vào lúc này, bởi còn ba tháng nữa là anh học việc xong, anh muốn lập sự nghiệp nữa, sau này còn nuôi cô thêm con...nhưng đành gác lại, học xong rồi sang mỹ. Mà anh hình như định sẵn hơi sớm thì phải? Haizz... kệ.

Tuần Vũ vốn không phải học sinh trong trường Khắc Uy thật, là ông Tuần bảo anh đến xem Tuần Nghiêm nên anh mới là học sinh ở đó. Thi thoảng anh tới trường xem Tuần Nghiêm thế nào, vì ông Tuần sợ Tuần Nghiêm thấy anh nhiều sẽ giận dữ.

Đôi lúc anh nghĩ anh cũng là con của ông ấy, nhưng cách đối xử hoàn toàn khác, anh làm sai sẽ bị mắng, bị đánh, bị phạt, bị nhốt, lúc nhỏ anh đơn thuần nghĩ chỉ là ông ấy chưa quen, chưa tiếp nhận được về sau khi anh lớn anh hiểu hơn, mẹ và anh không có gì giúp ông ấy có thể thuận lợi làm ăn, còn vì sao

ông ấy vẫn để mẹ và anh ở lại là lời hứa của bà nội trước khi chết.

Mẹ anh được lòng bà nội, bà nội khi còn ở Tuổi già luôn bao bọc mẹ và anh... khi chết, sợ mẹ và anh không có nơi ở, sợ vất vả nên ép ông ấy hứa.

Nghĩ tới, Tuấn Vũ cảm thấy buồn, môi mím chặt, đôi lông mày nhíu lại được một bàn tay kéo ra, "Có gì cảm thấy có thể nói với em không? Anh nhớ thể làm em lo." Giọng cô ngọt lại nhẹ nhàng, Tuấn Vũ cười, "Không có gì, nếu lo cho anh thì ngủ sớm đi."

"Nếu thế... ôm nhau ngủ nhé?" Lạc Quyên đẩy Tuấn Vũ ngã ra sau, Tuấn Vũ không đề phòng bị đẩy ngã dễ dàng.

"Anh nhớ ba tháng sang với em đây nhé." Lạc Quyên khẽ nói vào tai anh, cả người cô đề lên người anh.

Cô sẽ tôn trọng quyết định của anh, tình yêu phải có tin tưởng, tư tưởng vững chắc cho tình yêu, tình yêu mới có thể chắc chắn xây lên hoàn chỉnh sau khó khăn.

Đêm ngọt ngào pha chút ngượng ngùng...

...

Sáng, mặt trời lên cao, ánh nắng nhẹ phủ xuống.

Sân bay đông đúc.

Lạc Quyên ngồi trên xe lăn, được người đẩy đi, về mặt buồn. Cô cảm điện thoại, nhấn một tin nhắn đi.

Đáng lẽ là bây giờ bay nhưng đến năm giờ cô bị gọi dậy nói là bay sớm, cũng không muốn đánh thức Tuấn Vũ, vì tối qua tận một giờ cô và anh mới ngủ, đành gửi tin nhắn.

Lạc Quyên suy nghĩ hồi lâu. Bà Liệu căn dặn người hầu rồi đi làm thủ tục cần thiết... Bà Liệu vừa rời đi, một người chạy lại gần người hầu đẩy xe cho Lạc Quyên, đặt đầu dao sắc vào lưng người hầu, gã ta nói gì đó với người hầu nọ, người hầu làm theo, tay cầm khăn trắng nhanh chóng bịt miệng Lạc Quyên, Lạc Quyên mãi miết nghĩ, lúc phát giác thì thuốc trên khăn đã ngấm vào...

(Mấy hôm lười viết, mãi mới xong >< Đề cử + CMT ĐỀ TA ĐỒ LƯỜI, CÓ THÊM ĐỘNG LỰC NÀO!)

(À, chúc các má Thi Tốt!)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Đoạn: Ngoại Truyện

"Tổng tài, phu nhân nói người trở về." Giọng thư ký ngập ngừng.

Tuấn Vũ : "Bảo phu nhân tới đây."

"Phu nhân nói không muốn vác xe lăn theo." Thư ký nhanh chóng đáp.

Tuấn Vũ : "... Vậy bảo cô ấy ở nhà luôn đi!" Vị tổng tài nào đó mạnh mẽ nói.

Thư ký lại nói : "Phu nhân có nói nếu người không về vậy đêm này ngủ ở công ty đi ạ."

Tuấn Vũ : "... Bà vợ khó chiều! Kêu đi phẫu thuật không đi! Anh rảnh ở nhà bế thì thôi, giờ bận việc cũng phải về bế như bế con thêm sữa mẹ! Lúc trước không biết chấp đây thần kinh nào đi cưới cô ấy."

...

Vị tổng tài nào đó không muốn đêm về không có cả thịt vụn mà nhai, nên rất nhanh trở về nhà bế đứa con thêm sữa mẹ lên công ty hầu hạ.

(ĐỀ CỬ + CMT ĐỀ RA NHANH CHƯƠNG MỚI NHA!)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Ngoại Truyện : Sư Tử Cái!

Đoạn : #Ba_Vị_Tổng_Tài_Chơi_Gái

Quán Bả. Tại phòng V. I . P

"Cho những cô gái xinh đẹp nhất vào! Tôi đây bao hết!" Giọng Nam tổng tài hào cmn phóng.

Bà chủ nghe thế cười tươi, "Ây zô, ba vị tổng tài chờ tý." Rồi ra khỏi phòng.

Tuần tổng tài cười ha ha, "Ba chúng ta lâu lâu mới có cơ hội gặp nhau. Ai za, trốn được mấy con sư tử cái thật khó khăn." Vị tổng tài thở dài, tiếc thay cho đời trai đẹp đẽ. Đúng là thịt béo là rơi vào miệng cạp ngay!

Hành tổng tài lắc đầu, "Nhà tôi không phải sư tử, là Heo Rừng Thành Mẹ Nó Tính! Ngày nào cũng hành tôi!" Tan nát đời trai vì gặp phải con heo đó! Rõ là kiếp trước tích rất nhiều đức, vậy mà kiếp này... hu hu... ông trời thật quá đáng với hần lăm luôn á!

Nam tổng tài hai tay vỗ về hai tổng tài đang kêu khổ, "Số phận cả ba ta đều như nhau." Nói rồi đôi mắt dăng hơi nước.

Thật cmn! Như nhau!

Ba vị tổng tài lấy lại tinh thần, cùng hô, "Đêm nay không phê không về!"

...

"Ba vị tổng tài, các cô gái đã tới rồi, mười cô gái xinh đẹp, ba cô gái xinh đẹp siêu siêu xinh đẹp!" Bà chủ dẫn những cô gái sexy tới, ba cô gái đi sau, mỗi cô đều che mặt.

Ba vị tổng tài bìng bìng, mỗi người đứng dậy, lại gần ba cô gái kia.

Nam tổng tài nghiêng đầu nhìn cô gái có mái tóc ngắn, mặc chiếc váy màu đỏ chói, "Ồ... nếu tôi nhớ không lầm đây là chiếc váy giới hạn, tôi đã chạy xe bằng tốc độ bán thờ, liều mạng đích thân mua nó về?"

Tuần tổng tài lại gần cô gái đứng ở giữa, mặc cái váy như người ẩn độ, hờ bụng và rốn, cái đáng chú ý là cái bụng to như đang chứa, "Quái lạ, nhìn thế nào cũng giống cái bụng bầu của sư tử cái ở nhà tôi."

Hành tổng tài chưa lại gần thì cô gái thứ ba đã lao vào, một cái Hành tổng tài bị đè lên ghế.

Hành tổng tài : "... Cảm giác này éo thể sai được! Quen thuộc đến độ cân nặng cũng xuất hiện trong đầu luôn.

Cô gái thứ nhất : "Vậy sao? Chồng yêu của em thật giỏi! Thảo nào có thể liều mạng thêm để trốn em."

Nam tổng tài đau thương : "Vợ yêu à..." Ăn lol rồi!

Cô gái thứ hai : "Tôi đây là con sư tử ở nhà anh đấy!"

Tuần tổng tài : "Ha ha... bà xã... thôi... không phê cũng phải về. Tạm biệt." Tuần tổng tài nghe xong tỉnh cả rượu, nhanh chóng bế con sư tử cái mang bầu nhà mình ra khỏi phòng, đi về.

Cô gái thứ ba đang chiếm tiện nghi Hành tổng tài : "Nếu đã gọi em là heo rừng thành tinh thì tối nay để em hành anh ở đây nhé."

Hành tổng tài khóc không ra nước mắt : "Em à... về nhà được không? Ở đây không quen cho lắm." Ai đó cứu hần với!

"Không sao, thi thoảng đôi chỗ cũng tốt mà."

...

Nam tổng tài bị vợ lôi về cột đầu giường ba tháng.

Tuần tổng tài cả ngày làm người hầu của vợ.

Thê thảm nhất có lẽ là Hành tổng tài, đêm đó hét đến rách họng, để rồi hôm sau nhập viện.

[Đề cử + Cmt + theo dõi truyện để ta có thêm động lực nhé!]

Chương 36: Giả?

Lạc Quyên mở mắt, cảnh tượng tối tăm đập vào mắt đầu tiên, tiếp đến mùi hôi nồng nặc xộc vào khoang mũi. Lạc Quyên thấy đầu ong ong, tỉnh táo lại, đôi lông mày cô hơi nhíu. Lạc Quyên quan sát bản thân, tay bị trói, chân bị trói, bụng bị trói cả người nằm ra đất.

Lạc Quyên giật giật khoe miệng, đứa nào trói kiểu này? Định đem Tiểu Khuyết Tật ta đi nướng sống và không làm lông à? Mẹ kiếp! Tên nào biến thái quá vậy?

Lạc Quyên tiếp tục suy nghĩ, cô bị người làm hôn mê... bây giờ ở đây? Yên ổn sống vài ngày liền bị vương vào bắt cóc. ai bắt cóc cô? Mục đích là gì. Cô có được như nữ chính? Được nam phụ cứu không nhỉ?

Lạc Quyên nghĩ chợt thành vô tư mộng mơ về cảnh anh hùng cứu mỹ nhân, cô là mỹ nhân, Tuấn Vũ là anh hùng. Tâm tư, lý trí cứ thế bay xa tận chân trời. Lạc Quyên bay bổng trong mộng, cả khuôn mặt lộ rõ vui vẻ, chẳng hề hay biết có hai kẻ biến thái nhìn mình cười. hai kẻ đó nhìn cô với ánh mắt thấy kẻ tâm thần.

Lạc Quyên kinh thần vừa tỉnh mộng : "... " Tiểu Khuyết Tật ta đâu có làm gì? Mơ mộng thôi mà, loại ánh mắt thấy tâm thần này treo lên ta?

Hai tên biến thái : "... " Vì chúng ta thấy cô điên! Có thấy ai bị bắt cóc, vừa tỉnh liền cười không?

Lạc Quyên : "... " Chẳng phải các người thấy rồi à?

Hai tên biến thái bước lại gần Lạc Quyên, một tên nâng cằm Lạc Quyên lên, "Tiếc thay cho cảnh hồng đẹp." Giọng nói ngọt ngào của hắn ta làm người nghe nổi da gà. Lạc Quyên mỉm cười, nhanh chóng cắn mạnh, ngấu nghiến cái tay nâng cằm mình. Tên biến thái bị cắn kêu lên, "Nhả ra ngay!" Lạc Quyên lập tức nhả ra, cười đến làm người tức giận, "Xin lỗi chú ạ, tại sáng chưa ăn gì nên cháu bị hoa mắt." Cằm của cô là dát vàng, tưởng muốn nâng mà dể à? Già rồi còn dể! Đúng là đồ dể già!

Tên biến thái giật khoe mắt : "Chú?" Nhìn hắn ta già lắm à? WTF?!

"Thú vị." Tên biến thái bị cắn đến chấp mạch cho hay

Lạc Quyên : "... " Tên điên!

Hai tên biến thái này dường như đang định giết cô, bọn họ tới gần cô, trên tay cầm hung khí giết lợn...

Lạc Quyên : "... " Trời đứ đứ tác giả, ở đây là Tiểu Khuyết Tật! Không phải tiểu xinh đẹp! Hay cô gái xinh đẹp! Hình Hoa Hoa, chị đã cho bà tác giả uống bùa mê đúng không?

Hình Hoa Hoa : "Lo đi đi." Ai bảo tiểu xinh đẹp ta là bản sao của Mộng ti chứ. Tác giả yêu thương là phải.

Lạc Quyên nhìn con dao giết lợn thì âm thầm kêu ở lòng : Lạy thánh đức chúa trời, cho con tai qua nạn khỏi, rồi con sẽ cúng mười con lợn nái Hình Hoa Hoa quay giòn.

Hình Hoa Hoa : "... " Mất đại! Bà đây không chấp với trẻ nhỏ! Không tranh diễn.

...

Hai tên biến thái này là hai tên trong một nhóm, ở một bang hắc đạo, cũng là nhóm người để mắt tới Lăng Nịnh Thu.

Một tên là Siêu Hi, bộ dạng hắn ta khá giống gay, tóc dài, đôi mắt héch, môi dày, cử chỉ hơi thực nữ, tả thôi cũng đủ biết hắn ta không đẹp.

Tên bị Lạc Quyên cắn là Siêu Phi, một cái đầu như cái chân gà nhiều ngón, màu tóc đỏ hoe, con mắt hắn ta như mắt chuột, mũi siêu thẳng, không chút gập ghềnh.

Ở khoe môi đeo khuyên bạc, da hắn chuẩn màu đồng, tuy thân hình chưa chuẩn lắm nhưng thế này cũng đủ xếp vào hàng ngũ soái công.

Bọn họ là người thực hành giết Lạc Quyên.

"Cắt ngang hay cắt dọc?" Siêu Hi cầm dao quay qua nhìn Siêu Phi.

Siêu Phi quay qua hỏi Lạc Quyên : "Cháu gái, cháu muốn chết ngang hay dọc?"

Lạc Quyên : "... " Đã giết người còn hỏi người bị giết muốn chết kiểu nào.

Mẹ ơi! Cứu con với!

[Đề cử + Cmt + Theo dõi để ta có thêm động lực.]

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Sai Luật Chơi.

"Anh à, tôi muốn chết dọc, mà anh và chú kia là gì của nhau thế?" Lạc Quyên không nhìn Siêu Phi quay qua nhìn Siêu Hi, lý do Siêu Hi trắng.

Vẫn là thích da trắng hơn... nhìn làn da màu đồng thể này chỉ thấy bóng bẩy. Lóa hết cả mắt.

Siêu Phi bóng bẩy : "Hi, kệ cô ta. Cắt cô ta thật xấu vào!" Hừ, ghét bỏ hấn ta? Cho cô chết trong đau đớn.

Lạc Quyên : "... " Tiểu Khuyết Tật ta CMN số khổ!

Pằng,

Tiếng súng vang lên, Siêu Hi, Siêu Phi ngẩng đầu, đập vào mắt chính là cảnh tượng một đám quạ đen đeo kính, thần thái ngầu lòi.

Siêu Hi : "... " Tỷ thì trượt tay cắt nhầm.

Siêu Phi : "... " Nể thẳng nào bắn súng, người đây không bắn, đi bắn tường.

Bà Liệu : "... " Bắn tường cái gì? Bà bảo bắn tên cầm dao hoặc cả bai tên cơ mà!

Người lỡ tay bắn súng : "... " Cái chân bắt lấy cái tay. Quả này ăn rau nuôi thân rồi!

Lạc Quyên : "... " Trừ điểm chuyên nghiệp. 4 Điểm, về chỗ.

Lạc Quyên khóc không ra lệ, thật sự đáng lòng quá đi! Cô chính là bị xách lên, dao lộn kề cổ.

Siêu Hi cầm dao kề lên cổ Lạc Quyên, "Bỏ súng xuống! Nếu không cô ta sẽ chết!" Giọng điệu bình tĩnh, không chút sợ hãi.

"Dám?" Bà Liệu nhăn mày.

Hai kẻ này không một lo sợ trên mặt, hành động bình thản... hơn nữa bà còn cảm thấy bọn chúng đang làm trò, đùa giỡn.

Lúc này đi vào đây dễ dàng, không thấy tên nào canh... vào đây thấy mỗi hai tên. Hai tên còn không cả buồn lo lắng. Bọn chúng rút cuộc là tự tin vì có Tinh nhi hay là át chủ bài nào đó?

Bà Liệu không thể suy nghĩ nhiều hơn. Cũng tại bà ngu ngốc nên giờ mới thế!

Lúc Lạc Quyên bị bắt, bà Liệu nhận được tín hiệu xe lăn rời đi. Bà Liệu gọi người xong đi theo tín hiệu tư thiết bị định vị ở áo Lạc Quyên.

Ái ngờ nửa đường bọn chúng phát hiện ra, ném thiết bị định vị cho một cái xe khác, làm bà Liệu chệch mục tiêu.

Nếu có thể nhớ ra lúc thời gian đuổi theo tiện thể điều tra thân phận của bọn chúng thì dễ dàng xử rồi.

"Còn không mau bỏ xuống! Mỗi người đá súng ra chỗ xa kia." Siêu Phi nói xong tay chỉ về hướng bên phải.

Bà Liệu nhìn con dao thịt lợn, lưỡi dao sắc bén kề lên cổ Lạc Quyên. Bà Liệu ra hiệu cho người mình làm theo.

Người để súng xuống mặt đất, chân đá súng sang bên phải. Từng khẩu súng cứ thế em đá anh xa quá.

Còn người cuối cùng là người lỡ tay, anh ta khom người, làm tư thế để súng xuống đất. Một, hai, ba giây anh ta nhanh chóng bắn ra một viên đạn. Viên đạn bắn ra, hướng đầu Siêu Hi, Siêu Phi néch một bên môi. Hấn ta hành động, kéo đầu Siêu Hi nghiêng về phía mình.

Viên đạn xét qua thật nhanh, Siêu Hi có thể nhìn thấy nó ngang qua mình, tinh thần hơi mất đi.

Sau đó là tiếng đồ vỡ ra. Siêu Phi cười, tay không biết từ khi nào cầm dao nhỏ, hắc phi dao, con dao bén nhọn bay thẳng đến chỗ người lỡ tay, khoảng khắc ấy làm Lạc Quyên thất thần.

Dao cắm thẳng vào giữa trán người lỡ tay, máu tươi bắn ra, mắt anh ta trợn lên, thân hình cao lớn ngã xuống, chết không cam tâm.

Bà Liệu kinh ngạc. Siêu Phi hừ nhẹ một cái.

Dám chơi sau lưng Siêu Phi này? Chết còn nhẹ.

"Liệu phu nhân, người của bà sai luật chơi vậy nên, đừng bảo tôi không nhược bộ. Đầu của Đạc Na tiểu thư nhỏ lia khỏi cổ." Siêu Hi lấy lại chút tinh thần, dao lộn chuẩn bị khứa một đường thật sâu lên cổ Lạc Quyên thì...

"Cô ấy chết thì các người sống không bằng chết." Giọng nói lạnh băng làm người ta run lên.

Bóng người đeo mặt nạ hiện ra, sau lưng người đeo mặt nạ là những người mặc đồ bình thường nhưng khi họ xuất hiện thì bầu không khí lập tức âm u.

Siêu Hi, Siêu Phi nhú mày.

[Đề cử +Cmt + theo dõi để ta có thêm động lực.]

(Ai thấy logic hay không logic nhớ nói cho ta! Ai thấy lỗi chính tả nhớ nhắc ta!)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Hồng Độ Bang. [Thân Phận Là Gì? 1]

Đây là? Hồng Độ bang? Trong hắc đạo không ai không nghe tới danh này.

Hai năm, đã đứng lên thứ năm trong hắc đạo, có mắ mống vững chắc, đứng an vị ở thứ năm.

Chính là đánh sập năm bang, leo lên thứ năm trong thời gian ngắn.

Tuy bọn họ không có trong hắc đạo nhưng cũng có nghe qua, đúng là không thật vậy mà là thật.

Có phải năm bang bị sập kia quá yếu? Hay là Hồng Độ bang mạnh?

Mà CMN! Thế có liên quan gì tới chuyện họ tới đây trợ giúp cho Liệu phu nhân và Liệu Tuyết Tinh.

Siêu Phi nghĩ nghĩ, cuối cùng tay hắc ta vẩy lên. Một đám người núp từ trước nhảy ra, bọn họ trên tay cầm súng.

Người đeo mặt nạ nói với người mình : "Bảo vệ Liệu phu nhân." Rồi người đeo mặt nạ đi chuyển.

Những người khác đi về hướng bà Liệu.

Cuộc chiến diễn ra hỗn loạn.

Lạc Quyên vẫn chìm trong thất thần, vì đầu tiên thấy cảnh giết người.

Chờ tới khi Lạc Quyên tỉnh táo lại, đập vào mắt chính là khuôn mặt vừa quen thuộc vừa xinh trai với cảm xúc đầy lo lắng nhìn cô.

Tuần Vũ nhảy ra từ một nơi nào kia và ta lười tả, khi Lạc Quyên bị Siêu Hi vút lên trong lúc người đánh đá chém với người khác.

Lạc Quyên sắp rơi đất thì Tuần Vũ xuất CMN hiện, y như vị cao tăng ngàn năm mới xuất quan ra ngoài và đứng lúc trời mưa.

Giữa khung cảnh đánh nhau te túa, tóe lửa, hai người Tuần Vũ, Lạc Quyên vẫn ở dưới đất nhìn nhau bình thản, trái tim chìm trong ngọt ngào, đắm đuối với nhau.

"Em ổn không?" Giọng Tuần Vũ mềm mòng. Đôi mắt đen kia chứa sự sợ hãi chưa bao giờ có khi nhìn ai đó hay thứ gì đó.

Lạc Quyên vòng tay qua cổ Tuần Vũ. Cô mỉm cười, lắc đầu nói : "Em ổn."

Tuần Vũ an tâm hơn phần nào. Bỗng Lạc Quyên kéo đầu Tuần Vũ nghiêng sang phải, đúng lúc dao nhọn sắc bay nhanh tới, lưỡi dao xoay tròn rồi khứa lên da, chỗ gần khoeo mắt Tuần Vũ một vết ngắn.

Lạc Quyên kinh ngạc, phản xạ kéo đầu Tuần Vũ nghiêng hơn về phía phải, mà quên mất ngực mình không phải tường xi măng lúc trước, nó cần không gian nhất định cho dễ thở.

Mặc dù không to nhưng mới kéo đầu Tuần Vũ sang thì đã gần và sắp chạm tới ngực, giờ thì chạm rồi.

Tuần Vũ : "... " Cảm lạnh vì bà tả đoạn trên. Cạn lời.

Ngực Lạc Quyên : "... " Sống lỗi sẽ mau chết, ngừng sống lỗi.

Lạc Quyên : "... " Sống lỗi mau chết +N

Mọi người : "... " +N N N

...

Chờ dao bay qua, là tiếng tí tách máu chảy xuống, Lạc Quyên nhìn bên mặt Tuần Vũ đang có máu tươi chảy ra liên bật khóc, "Hu hu..."

Tuần Vũ đang hơi ngơ ra vì cảm giác mềm mềm, êm êm ở đầu thì tỉnh lại nhờ tiếng khóc.

Anh quay qua nhìn cô, "Bị gì đập vào à?" Tay kiểm tra thực hành, mắt tìm tòi. Không hề bận tâm mình đang bị chảy máu:

Lạc Quyên vội nói : "Không có."

Tuần Vũ khó hiểu, "Vậy em khóc là?"

Lạc Quyên lập tức chỉ lên vết thương ở mặt Tuần Vũ, ngây thơ nói : "Có phải anh sẽ bị hủy dung không?"

"... Em khóc vì cái này?" Tuần Vũ dãn mặt ra. Thấy Lạc Quyên gật thì cười như không cười nói : "Muốn không bị hủy dung thì lát về bôi thuốc cho anh." Rồi còn nháy mắt một cái.

Lạc Quyên vui vẻ gật gật.

Mọi người : "... " Chúng ta đánh nhau còn bọn họ thì một bên tình tứ.

Thật CMNN!

Sau đó Lạc Quyên được Tuần Vũ bế tới một nơi an toàn.

Tuần Vũ sắp xếp xong mới đi vào trận chiến, đôi mắt đen nhắm đúng mục tiêu là Siêu Hi.

Tuần Vũ trên môi hiện lên nụ cười nhạt.

Bà Liễu sớm đã được người đưa tới chỗ Lạc Quyên, cả hai thấy nhau là lao vào nhau.

"Mẹ xin lỗi. Tình nhi, con chịu khổ rồi..." Bà Liễu khàn giọng.

"Không có. Mẹ đừng khóc." Lạc Quyên vỗ về bà Liễu vừa suy nghĩ.

Tình hình lúc đó diễn ra nhanh, cô cũng bất ngờ. Cái này không phải bất cớ thường, là thật muốn lấy mạng cô. Cốt truyện thay đổi, cô không biết là ai làm, vậy cô nên làm bản thân mạnh lên, cũng như đề phòng người đó ra tay lần nữa.

...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Thân Phận Là Gì? 2

Tuần Vũ nhìn những khẩu súng đã bị hủy và những viên đạn, anh gio tay nhặt lên năm viên đạn. Một tay nữa rút ra khẩu súng mang màu bạc, đường nét trên súng tinh xảo, trên đó khắc hoa hồng nở tung ra với những nụ hồng nhỏ, nhìn qua đẹp mắt.

Mũi súng hướng về phía đang hỗn loạn kia.

Một viên, hai viên, ba viên vào súng nhẹ nhàng, bắn ra mạnh mẽ.

Siêu Hi cảm giác nguy hiểm đằng sau thì đã muộn.

Đạn xuyên qua chân hắn ta, rên lên một tiếng, Siêu Hi gục xuống. Hai viên còn lại nhắm vào hai người khác.

Siêu Phi thấy thế loại bỏ chướng ngại, chạy qua đỡ Siêu Hi, ánh mắt nhìn về phía xa xa, chàng trai nhỏ người đang đứng ở đó một mình.

Tay cầm súng, bên môi treo nụ cười quý dị.

Tuần Vũ bắn xong bước đi.

"Đã một năm không dùng, thật có chút không quen." Tuần Vũ nhìn ngắm khẩu súng trên tay.

Anh là phó bang chủ, Hồng Độ bang. Vì sao? Lúc anh mười lăm, phạm sai lầm, bị ông ta (Ông Tuần) cho người phạt, đuổi khỏi Tuần gia.

Đêm mưa rào đó, anh đứng ở ngõ nhỏ thì một người đàn ông đi đến, nói muốn anh đồng hành cùng con trai ông ta. Lúc đó anh gật đầu, không biết vì sao gật đầu. Sau khi đồng ý, ông ta đưa anh về tập luyện.

Sáu tháng, anh đi trên đường thì xe Tuần gia dừng trước mặt anh, mẹ bước ra, ôm anh vào lòng òa khóc.

Nói dẫn anh về nhìn bà nội lần cuối.

Và rồi anh lần nữa bước vào Tuần gia.

Ngày tháng tiếp theo anh luôn là một sách, sống với vỏ bọc yếu mềm, nhu nhược.

Hai năm trước, Hồng Độ bang xuất hiện trong hắc đạo, anh thành phó bang chủ.

Một năm trước anh xin lui, nhưng vẫn là phó bang chủ của Hồng Độ bang, Sắc Ca.

Lúc anh nhận được tin cô bị nhóm người ẩn danh có năng lực ngầm bắt đi. Anh đành nhờ tới Hồng Độ bang.

Chuyện này không ai biết, anh đã hứa sẽ mãi giữ bí mật.

Còn về nhóm người kia, anh nhất định cho nếm mùi vị hối hận.

...

Liệu gia.

"Bà xã... anh xin lỗi mà..." Giọng nói bất lực của ông Liệu.

"Ông cứ đi công việc đi!" Giọng tức giận của bà Liệu vang lên.

Bà Liệu gạt cái tay đang ôm mình ra, một cái xuất ra cú sát thần chương, nhắm đầu ông Liệu. Ông Liệu dính chương, ôm đầu mình rồi ôm đầu bà Liệu, tiết tháo vút xa tận biên cương. "Bà xã à... anh biết lỗi rồi! Sau này anh ở nhà, cho người bảo vệ Tinh nhi hai tư trên hai tư."

"Hừ!" Bà Liệu mặc ông Liệu, đi ra ngoài, ông Liệu đi theo.

Ông Liệu mới từ nước ngoài về, công việc lúc nào cũng đi đây, đi kia. Nhận được tin con gái bảo bối bị bắt, tức tốc quay về thì mọi chuyện đã xong.

Chính là hỏi được vài câu với con gái thì phải nhường chỗ cho con rể, giờ thì đi đỡ vợ.

Đời là khổ, hết đời hết khổ, ông đây không ngại khổ, thích khổ mới đau.

...

"Haizz..."

Lạc Quyên nhìn người vừa thờ dài, "Sao thờ dài?"

Tuần Vũ giờ tay, kéo hai bờ má Lạc Quyên, "Thờ dài vì số phận sau này."

Lạc Quyên suy nghĩ hồi lâu mới hiểu, "Ý anh là em sau như mẹ, bắt nạt anh hả?!"

"Là em tự nghĩ, không phải anh nhé! A?!" Tuần Vũ lập tức nhận được cái cắn ngứa răng của Lạc Quyên.

...

Siêu Phi và Siêu Hi thoát thân, trở về cả hai đầy thương tích.

Người đàn ông với gương mặt chuẩn yêu nghiệt ngồi vị trí đầu, hàng lông mày trắng khuyết nhú lại, mắt vàng âm u nhìn bốn người ngồi chia ra hai bên, hai người bị thương.

"Hai người dưỡng thương cho tốt." Giọng người đàn ông trầm hẳn.

Người đàn ông nói tiếp : "Lần này thất bại, tránh cho thân phận lộ ra, dừng hành động một thời gian. Không được lơ là, tăng lên cảnh giác.

"Rõ." Bốn người đồng thanh.

...

[Đề Cử +Cmt + theo dõi đề ta có thêm động lực.]

[Đã xong ba chương]

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: 35: Sinh Nhật Lăng Ninh Thu, Âm Mưu Khương Ái Ái 1 [H]

Cái gì? Thất bại?!" Lăng Ninh Thu ngồi ở quán Cafe. Nghe xong điện thoại mặt cô ta đen lại, bộ dạng tức giận tắt điện thoại ném lên bàn. Khương Ái Ái đối diện thấy thế khinh

thường nói: "Đúng là ngu ngốc!"

"Im đi! Còn dám nói tôi sao? Người của cô cũng chết trận, như đám tàn phế." Lăng Ninh Thu cười khinh, giọng xem thường không che dấu.

Khương Ái Ái xí lên cái, không thêm nói mà suy nghĩ.

Hợp lực rồi vẫn không diệt được Liễu Tuyết Tinh... nhắm không được cô ta thì ả ta nhắm vào Tuần Vũ.

Khương Ái Ái nhếch môi khi nghĩ tới đây ả ta nhìn Lăng Ninh Thu và nói: "Chị Thu, em đã giúp chị thì chị cũng nên giúp em đi?" Giọng ả ta ngọt ngào mang theo xảo quyệt.

Lăng Ninh Thu nhăn mày lại nói: "Có gì nói thẳng." Khương Ái Ái cười dạng rở, "Bốn ngày nữa là sinh nhật chị, chị mời riêng Tuần Vũ và cho em một phòng trống ở biệt thự của chị." Lăng Ninh Thu là con hai của Lăng gia, ba mẹ ở nước ngoài sống, mang theo con trai nhỏ mà không mang theo Lăng Ninh Thu, để cho Lăng Ninh Thu căn biệt thự lớn, hàng tháng cho tiền tiêu, còn đâu sống chết mặc bay.

Nên ở chỗ Lăng Ninh Thu sẽ dễ dàng hơn.

Lăng Ninh Thu nghe xong hiểu một phần, lòng chắc chắn vì Khương Ái Ái. Bề ngoài thì đáng yêu, ngây thơ, nội tâm thì đen tối vô hạn.

Lăng Ninh Thu đột nhiên nảy ra ý định. Cô ta đồng ý bằng cách gật đầu.

...

Đêm tới, bao phủ khắp thành phố.

Biệt Thự Vi Hoa.

Trong căn phòng lớn ngập tràn mùi men say. Đôi nam nữ trên giường quấn lấy nhau.

"Ư..." Một bàn tay to lớn luồn vào trong áo của Lăng Ninh Thu, bàn tay ấy bóp mạnh một bên núm nhỏ của Lăng Ninh Thu.

Lăng Nịnh Thu rên lên như chưa từng được rên, "A... đừng..." Nhưng người phía trên càng chu du, mạnh bạo hơn ở núi nhỏ. Hấn vén áo Lăng Nịnh Thu lên, hai đảo nhỏ hiện ra, nõn hồng tuyết mỹ, hấn cúi đầu ngấp lấy bên núi còn lại, rồi điên cuồng hút cắn, xoa nắn.

"Đừng... tôi mệt..." Giọng Lăng Nịnh Thu mềm yếu, cô ta cố gắng kiềm chế muốn rên.

Người đàn ông ngừng đầu, mắt vàng nhìn Lăng Nịnh Thu, "Kệ em." Giọng điệu trẻ con làm người bật cười.

Lăng Nịnh Thu muốn phát cáu nhưng môi bị chiếm lấy, răng bị cạy ra, lưỡi người đàn ông xâm nhập vào miệng, quấn lấy đầu lưỡi của cô ta, không cho cô ta phản kháng.

Tay hấn cời hết đồ của cô ta, ngón tay đi vào dò xét phía động ở dưới.

"A..." Tiếng rên từ miệng phát ra, cả khuôn mặt Lăng Nịnh Thu ứng hồng vì bị người đàn ông phía trên thám hiểm động.

"Thu nhi, thật là đẹp, thật nóng đi." Giọng người đàn ông khàn khàn, hấn rút tay ra khỏi động, ngón tay thật ấm áp, hấn đưa ngón tay đẩy lên đỉnh ngọn núi của Lăng Nịnh Thu và tiếp tục chu du ở núi.

Lăng Nịnh Thu vừa khó chịu vừa nóng nực, khi phía dưới cảm nhận được khác biệt liền hét: "Đừng mà... A..." Đoàn tàu cứ thế lao vào động cô ta một cách thô bạo.

Cứ thế ra vào, tiếng thờ hỗn hển và tiếng rên rĩ hòa quyện vào nhau, vang cả căn phòng.

Hấn là Lăng Quyền, thiếu gia được cưng hết mực của Lăng gia, bạn trai mới của Lăng Nịnh Thu, quen nhau trong một quán rượu.

Cả hai là như máy bay gần già, Lăng Quyền mới mười tám, tuy thế là người đàn ông sớm, ăn chơi, trác táng, bao cô gái qua tay hấn rồi.

Là lần đầu gặp Lăng Nịnh Thu liền yêu nên đến với nhau luôn.

Hàng đêm ở với nhau và đây là lần thứ hai cùng nhau làm chuyện này với nhau.

[Ta sợ bị đốt nhà nên giờ bù thịt cho các ché, nhớ vote cho ta đó, theo dõi truyện và ta nữa.]

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Thu Nhi, Sinh Nhật Vui Vẻ. [Vết Thương Lòng?]

[Không NP với cặp chính, Tuần Vũ, Lạc Quyền. Lăng Nịnh Thu Của Lăng Quyền, Tuần Nghiên chính thức là nam chính loại của Cái Gì Mà Yêu. Ta thấy ta sắp hướng ngược lại của không NP với Lăng Nịnh Thu...]

Lăng Nịnh Thu bước chân qua cổng trường. Trên người là bộ váy dành cho nữ sinh của trường. Làn da socola đã mất từ lâu, thay vào là trắng ngần. Khuôn mặt xinh hơn rất nhiều, đôi mắt đã to ra không ít không có sự hồ hững như trước. Lông mi cong khê động, hàng lông mày trắng khuyết, cánh môi hồng không còn vênh. Công chúa socola đã mất, thay vào là nữ thần thật sự. Dưới ánh mắt vui mừng của Fan mình. Cô ta mỉm cười, cao giọng nói: "Tôi nay sinh nhật của tôi, tôi sẽ lập một trò chơi để tìm ra fan chân chính, những fan chân chính sẽ được dự sinh nhật của tôi! Hẹn các bạn vào buổi trưa, ở sân bóng!" Lăng Nịnh Thu nói xong bước vào trường.

Các người hâm mộ Lăng Nịnh Thu hò hét, nhìn theo. Mỗi người một suy nghĩ.

Fan A: Nữ thần đẹp quá đi!

Fan B: Công chúa socola của lòng tôi trắng hơn rồi! Đẹp hơn rồi!

Fan C: Tôi nay nữ thần nhất định sẽ đẹp!

...

"Thu nhi." Giọng nói mang theo chút giá lạnh này làm Lăng Nịnh Thu khựng lại bước chân.

Tay theo bản năng nắm váy. Cô ta điều chỉnh nét mặt bỗng méo mó của mình, xoay người đối diện với Tuần Nghiêm.

"Tuần thiếu gia? Cái gì đã khiến anh gọi tôi lại thế?" Lời Lăng Nịnh Thu vừa nói ra làm tất cả mọi người ở đây bàn tán.

Tuần Nghiêm nhìn Lăng Nịnh Thu, "Thu nhi... em vẫn tốt chứ?" Lăng Nịnh Thu bật cười, cô ta hạ giọng, "Bị anh đá, tốt được sao?"

Mọi người ồ lên: Nữ thần bị đá? WTF? Không phải chứ? Chụp hình! Đăng tin này mới được!

Thế là tất cả rút điện thoại, người chụp, người quay.

"Anh xin lỗi." Tuần Nghiêm nói tiếp: "Không mong em có thể tha thứ, chỉ mong em hạnh phúc hơn khi chúng ta chia tay, và hiểu tình cảm lúc trước chỉ là thoáng qua."

Lăng Nịnh Thu cười mĩa mai, "Há há... Thoáng qua?" Thoáng qua nhưng đủ để tạo nên vết thương trong tim, trong lòng cô ta như vậy là thoáng qua? Bao năm với nhau là thoáng qua? Là ngộ nhận yêu cô ta thì đúng hơn! Ngộ nhận nhiều năm, hấn vốn yêu Liệu Tuyết Tinh từ lâu rồi. Hừ, cô ta muốn xem, hấn thành kẻ thứ ba sẽ có bộ dạng gì.

Lăng Nịnh Thu nhẹ giọng nói: "Thả chó, tiền vong, chỉ mong chó không cắn người, vong không theo người khác làm hại họ." Một câu ám chỉ, lại xúc phạm, sỉ nhục Tuần Nghiêm.

Lăng Nịnh Thu bước chân tới bên Tuần Nghiêm, ghé tai hấn, nói nhỏ: "Vớ những gì anh làm với Liệu Tuyết Tinh, nghĩ và đếm đi honey. Nó rất nhiều đấy." Tuần Nghiêm đờ ra.

Lăng Nịnh Thu quay đi, bước tiếp bước chân dờ dạng, mặc Tuần Nghiêm ngơ ngác.

"Vớ những gì anh làm với Liệu Tuyết Tinh, nghĩ và đếm đi honey. Nó rất nhiều đấy."

Câu nói luôn quay quanh tai Tuần Nghiêm.

Tất, tạo nên vết sẹo, đánh gãy chân, xem như thứ rác rưởi, dẫm đạp lên tình cảm, tình yêu ấy...

Tuần Nghiêm thức tỉnh nhờ tiếng điện thoại. Hấn rút điện thoại ra nghe: "A lô."

Tuần Nghiêm nghe xong điện thoại thì nét mặt hóa lo lắng, hấn rời khỏi trường học.

...

"Tuần Vũ!" Lăng Nịnh Thu vẫy tay với Tuần Vũ ở xa xa.

"Thu Thu? Đã ổn chưa?" Tuần Vũ bước tới, nhìn Lăng Nịnh Thu, hỏi han.

Lăng Nịnh Thu tươi cười, "Chưa bao giờ ổn hơn bây giờ. Ai zo, bánh trái, soái ca hơn rồi nhỉ? Có bạn gái có khác nha!" Giọng điệu trêu đùa làm Tuần Vũ giờ tay gãi đầu, ngượng ngùng.

"Hí hí, đây là thiệp mời, tối nay tới dự tiệc sinh nhật của tôi nhé! Giờ thì không phiền nữa, tạm biệt!" Lăng Nịnh Thu nói xong hoạt bát chạy đi.

Tuần Vũ, xin lỗi, trách anh bị con tiểu giả tạo Khương Á Á nhầm, nhưng yên tâm, tình yêu của anh còn phải kéo dài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Tuần Vũ Bị Tai Nạn [Sinh Nhật Lăng Nịnh Thu]

Biệt Thự Vi Hoa.

Ngoài vườn hồng của Biệt Thự tràn ngập ánh đèn lấp lánh và màu hồng trắng của bóng bay trang trí lẫn lộn.

Khách khứa đi lại, đều là thiếu gia, tiểu thư, vậy nên khoác trên họ chính là quý phái, lịch lãm.

Tuần Vũ ăn mặc đơn giản, tay cầm hộp quà màu hồng, bước tới chỗ Lăng Nịnh Thu đang đứng, cười chúc: "Thu Thu, sinh nhật vui vẻ."

Lăng Nịnh Thu nhận lấy món quà đó, cười tươi, giờ ly rượu vang lên trước Tuần Vũ, "Cảm ơn. Uống chút với người ta chứ?" Tuần Vũ hơi do dự, lúc sau vẫn cầm ly rượu, nhấp môi.

"Anh Vũ!" Khương Á Á không biết từ lỗ chóc nào chui ra, ả ta nhào vào người Tuần Vũ, làm Tuần Vũ giật mình, nuốt luôn một ngụm rượu.

Tuần Vũ: "... Oắt tở heo? Có thể kêu một cách thường bình được không? Sao cứ phải động

tay động chân, sờ mó đột ngột vậy? Thân thể của người ta chứ có phải không khí, miễn phí, tùy ý hít khí đâu?!

Tuần Vũ đẩy Khương Á Á ra, lui xa ả ta năm mét. Khương Á Á rầu rĩ, nhưng trong lòng không khỏi chờ mong.

Hừ! Để xem! Lúc anh có muốn đẩy cũng không đẩy được! Không muốn cũng phải muốn!

"Thôi, hai người ở đây nói chuyện, tôi ra kia nhé!" Lăng Nịnh Thu chuồn đi.

Tuần Vũ vốn đứng một lúc rồi rời đi, ngờ đâu cảm thấy chóng mặt, mất đi cảm giác.

...

Ở một nơi nào đó.

Lạc Quyên đang cầm điện thoại đọc truyện thì một tin nhắn lạ gửi tới, Lạc Quyên bấm xem thì hai hình ảnh nữ trên nam dưới đập thẳng mắt.

Hình ảnh nam đang bị nữ đè, dù là nửa mặt Lạc Quyên cũng có thể nhận ra nữ là Khương Á Á, nam chắc chắn là Tuần Vũ!

Lạc Quyên trở mặt.

Cigt?

Chồng ta mà?

Ta còn chưa đề?

Vì sao nhỏ khác đã bon chen vào?

Gương mặt dam dang kia là muốn thịt chồng ta đúng không?

Đậu xanh!

Lạc Quyên nóng máu kêu người đưa đi.

Tuần Vũ rõ đi sinh nhật Lăng Nịnh Thu, sao thành bị Khương Á Á đè?

...

Khi Tuần Vũ tỉnh thì phát hiện mình ở trên giường và... may là quần áo còn nguyên, chỉ là sơ mi bị cời gần hết cúc.

Tuần Vũ vẫn còn chóng mặt, anh cố lấy lại tỉnh táo, đứng lên, lao đảo đi về phía cửa, bên tai nghe thấy loáng thoáng tiếng nói chuyện ngoài cửa:

"Chị còn muốn gì nữa?" Giọng Khương Á Á khó chịu.

"Tôi hối hận rồi! Thả Tuần Vũ ra đi!" Lăng Nịnh Thu thấp giọng.

"Cái gì? Chị bị điên à?! Thịt tôi miếng, tôi ngu gì nhá?" Khương Á Á khinh thường.

Đúng lúc Tuần Vũ mở cửa, anh phi ra thật nhanh, rời khỏi, Lăng Nịnh Thu lẫn Khương Á Á đơ ra, Khương Á Á sau đó chạy theo, vừa chạy vừa gọi Tuần Vũ.

Lúc Tuần Vũ ra khỏi biệt thự Vi Hoa thì Khương Á Á vẫn chạy theo sau, Tuần Vũ hơi dừng, vì con chóng mặt lại tăng.

Đúng lúc này, chiếc xe chạy với tốc độ bàn thờ ở phía sau lao thẳng, người điều khiển xe dường như say, lơ đãng nhìn thấy giữa đường, trước mắt có một người thì bỗng hốt hoảng phanh xe.

Tiếng két kéo dài nhưng đã muộn, xe vô tình đâm vào Tuần Vũ đang trong cơn chóng mặt, thân mình anh ngã xuống, máu tươi chảy ra đường, mắt anh phút chốc vô hồn, từ từ nhắm lại.

Khương Á Á phía sau bên trái thất kinh nhìn Tuần Vũ nằm ở giữa đường.

"Tuần Vũ!" Tiếng hét thê lương vang vọng trong đêm, tiếng hét này là của Lạc Quyên, xe Lạc Quyên phía trước chạy tới dừng lại, Lạc Quyên mở cửa, bước thẳng xuống xe, quên mất mình không đi được nên cô chồm lết ngã xuống đất, thế là Lạc Quyên chỉ có thể lết đi, người hầu thì cũng đang đơ ra.

Lạc Quyên lết nhanh tới chỗ Tuần Vũ, sờ lên mặt dính máu của anh, cô òa khóc: "Chồng ơi... không được có chuyện gì... Mau gọi cấp cứu đi! Mau gọi đi!" Lạc Quyên hét lên với người hầu đang đơ ra.

Nước mắt cô tuôn ra, rớt rơi trên mặt anh, làm nhạt đi vết máu tươi.

Chồng ơi... anh không được có chuyện gì...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Ai Oán Thay Đôi Ta Không Thể Nên Nhau [Hết]

Số chương rút xuống là 38, và Tên chính thức của phần 2: Tình Yêu Chúng Ta Từng Có: Anh Nhớ Không?]

Bệnh Viện.

Bà Liệu, bà Lặng cùng Lạc Quyên ngồi trước ghế của nơi cấp cứu. Lạc Quyên cúi đầu, nước mắt vẫn đang rơi từng giọt, tay cô còn dính máu của Tuấn Vũ. Lòng liên tục tự nhủ:

Tuần Vũ... anh nhất định sẽ không sao... nhất định...

"Tình nhi... mọi chuyện sẽ tốt mà..." Bà Liệu an ủi, nhìn Lạc Quyên mi ướt nước thì nao lòng.

"Phải đó, đừng khóc." Bà Lặng cũng an ủi dù cho mắt đã đỏ hoe.

"Vâng... con sẽ không khóc..." Lạc Quyên giọng khàn khàn đáp, đồng thời tiếng khóc thay thành tiếng sột sột, đến khi bác sĩ đi ra, Lạc Quyên mới nhanh ngẩng đầu, bà Lặng là người đầu tiên chạy tới hỏi: "Bác sĩ..."

Bác sĩ tháo khẩu trang, nói: "Chúng tôi đã cố gắng... hiện tại Tuấn thiếu gia không còn nguy hiểm... nhưng nếu cậu ấy hôn mê qua tuần này không tỉnh thì... cậu ấy sẽ thành người thực vật. Người nhà có thể vào thăm, chỉ được hai người thôi." Rồi nhanh chóng bước đi.

"Cậu và Tình nhi vào đi, tớ đi nói chuyện với bác sĩ." Bà Liệu nói rồi theo sau bác sĩ.

...

Trong phòng bệnh, chàng trai an ổn nằm trên giường trắng tinh. Trên đầu và cổ được băng bó kỹ càng, trên tay được băng sơ qua.

Gương mặt đẹp trai đã kín băng, hờ mỗi mắt đang nhắm.

Lạc Quyên ngồi trên xe lăn, sau bà Lặng đang đẩy vào. Sau đó chiếc xe lăn dừng lại gần giường. Cô im lặng nâng mắt nhìn Tuấn Vũ.

Bà Lặng khẽ bước tới gần Tuấn Vũ, đôi tay run run sờ nhẹ lên lớp băng bó, bà Lặng theo đó gọi nhỏ: "Vũ nhi, con phải chóng tỉnh lại... nghe mẹ nhé..." bà Lặng giọng khàn lại.

Lòng bà lúc này đau xót, nhưng bà ngoài đau xót cũng không làm được gì nhiều thêm chăm sóc Tuấn Vũ.

Trách ai đây? Số phận thật trêu đùa mà...

Lạc Quyên mãi mới gỡ tay, đôi tay ấy nhẹ nhàng nắm lấy tay Tuấn Vũ. cô nhìn anh, cất giọng nhỏ nhỏ: "Vũ... anh mau tỉnh? Anh không tỉnh là em sẽ..." Câu cuối cô không nói ra mà cô tự nhủ chính mình.

Anh rất nhanh tỉnh lại, rất nhanh sẽ không sao, rất nhanh thôi.

...

Một ngày trôi... anh vẫn nhắm mắt yên ắng, cô vẫn tay nắm tay anh, chăm chú nhìn anh. Một đêm không ngủ.

Ngày nữa trôi... anh vẫn lặng thinh, chút cử động cô cũng không thấy, cô ní non anh mãi.

Ngày cuối của tuần, khi cô mở mắt sau giấc ngủ thiếp, trên giường mọi thứ trống trơn, trên tay cô có tờ giấy lả lẩm ghi hai chữ mượn người ngắn gọn.

Cô thất kinh khi đọc tờ giấy. Vội đứng lên bước nhưng vừa nhấc chân liền ngã đau xuống sàn lạnh. Cảm giác vội vã, hoảng loạn làm cô không cả thấy đau. Cô vừa loay hoay tìm chỗ để bám dậy vừa hét to: "Có ai không! Tuấn Vũ mất tích rồi!..."

"Thế nào? Camera của bệnh viện không ghi được gì sao?" Giọng ông Liệu vang lên, ánh mắt nhìn trợ lý của mình.

Trợ lý bất lực nói: "Thưa, camera đã bị người động tay chân không thể xem được."

Ông Liệu nghe xong, sắc mặt đổi màu.

Rốt cuộc là ai đi cần một chàng trai đang bên bờ quyết định sự sống chứ? Hay thân phận của Tuấn Vũ không như ông biết? Haizz... chuyện này phải sai người điều tra kĩ càng.

Ông Liệu suy đi nghĩ lại cuối cùng trầm giọng: "Kiểm tra camera của các đường đi."

Trợ lí ngập ngừng, "Nhưng tôi nghĩ thời gian dài như vậy, bọn họ có khả năng đã xử lí hết camera rồi."

"Cứ đi đi, điều tra kĩ càng tất cả, cần thiết thì mời thám tử đến." Ông Liệu dứt khoát.

Trợ lí vâng một tiếng rồi rời đi lăm.

...

Một tháng sau.

Dù đã dùng hết thế lực, khả năng cũng chỉ có thể biết Tuấn Vũ bị đem đi ra nước ngoài và không biết đi tới đâu.

Một nơi chứa nhiều chỗ, những chỗ ấy thật sự rộng lớn, bao la không biết tìm từ đâu, chỗ nào.

Bà Lặng vì thể ngã bệnh, nằm bệnh viện một thời gian dài, luôn u u buồn buồn. Còn Lạc Quyên cuồng lên một thời gian, sau đó chôn vùi mình trong nước mắt, sầu thương, nhớ nhung, vương vấn.

Lỡ một tình yêu của nhau

Lỡ luôn thời gian ấy, ôi sao thật mau

Xin anh đừng bỏ rơi mối tình ấy

Em xin anh đừng hờ hững như vậy

Mong gió không vô tình và thổi đi mây

Mong sao trời không xanh trong sạch như trang giấy

Em mong anh về lại nơi đây....

(Còn Tiếp phần Hai)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Ngoại Truyện : Anh Là Của Em!

Lạc Quyên: "Anh quên em?"

"Em đập anh đến khi anh nhớ! Không nhớ em vẫn cưỡng ép!"

Tuần Vũ: "..."

Lạc Quyên: "Anh bỏ trốn?"

"Em bắt anh, đè anh lên giường rồi thịt, thịt xong bắt anh chịu trách nhiệm! Nếu cần em bỏ bùa anh luôn!"

Tuần Vũ: "..."

Lạc Quyên: "Anh có người khác?"

"Em nhốt anh lại, không cho đi qua chỗ người kia! Vì còn lâu em mới để mình mọc sừng!"

Tuần Vũ: "..."

Lạc Quyên: "Anh..." Lời của cô chưa tuôn khỏi miệng đã bị anh chặn lại bằng nụ hôn yêu thương.

Tuần Vũ: "Anh nhớ ra em rồi, không cần đập nữa sẽ phí sức của em." Rồi lại một nụ hôn nữa đặt lên trán cô.

Tuần Vũ: "Anh không bỏ trốn nhưng tình nguyện để em thịt anh." Lại nụ hôn được đặt xuống bờ má cô.

Tuần Vũ: "Anh còn lâu mới có người khác vì anh rất thích cái đầu nhỏ này nên nó sẽ chẳng có cái sừng nào cả." Anh hôn lên mái tóc cô.

Tuần Vũ: "Lời cuối cùng, anh yêu em... Làm vợ anh nhé?" Anh quỳ xuống cầu hôn cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Ngoại Truyện : Tình Yêu Tựa Mây Bay, Gió Thổi Bay Lúc Nào Chẳng Hay

Ngày ấy, chúng ta gặp nhau là duyên phận

Ngày ấy, chúng ta yêu nhau, bao nhiêu nồng nàn.

Ngày ấy, anh bế em, công em, đi trên con đường hạnh phúc.

Ngày ấy, anh nói em là người tô màu hồng lên tờ giấy trắng của anh, anh nói sẽ mãi yêu em, em sẽ trở thành vợ của anh.

Ngày ấy, em yêu anh lúc nào không hay, yêu đến chính bản thân em chẳng dứt ra được.

Ngày ấy, em đã nói rằng sẽ mãi mãi yêu anh... bên anh hết đời.

Còn...

Bây giờ, chúng ta gặp lại, đường xưa chốn cũ, chỗ anh nói Em là người tô màu hồng lên tờ giấy trắng của anh, anh nói sẽ mãi yêu em, em sẽ trở thành vợ của anh.

Bây giờ, anh không còn nhớ em, anh quên hết tất cả những kỉ ức có em, giờ anh thành trang giấy trắng mới rồi, em không thể chấp nhận được rằng anh đã bỏ quên trang giấy trắng mong manh em tô màu hồng lên.

Bây giờ, anh nắm tay cô gái khác, nói cô ấy và anh sắp lấy nhau... Em cố kìm nước mắt và hỏi anh: "Anh ơi... anh có nhớ em? Có nhớ tình yêu chúng ta từng có hay không?" Anh hồ hững đáp: "Tôi chỉ biết khi thấy cô thì hai chữ Tiểu Tinh hiện trong đầu." Anh xa lạ, nhìn em bằng ánh mắt thờ ơ, em cười đến đau khổ.

Bây giờ, anh nói: "Dù tôi có nhớ đi nữa thì tôi cũng không trở về xây tình yêu trước với cô, chúng ta chia tay đi, kết thúc ở đây." Em nghe, em bật cười mà khóc nói: "Anh lấy gì chắc chắn anh sẽ không quay về bên em?" Anh cười như không cười ghé vào tai em nói khẽ: "Thời gian tôi bên cô ngắn ngủi lắm." Em nghe, em khóc, em buồn... con tim em rỉ máu, mỗi lời anh nói hóa thành dao sắc vô tình đâm mạnh vào tim em, anh ơi, anh giết chết con tim luôn yếu mềm khi nhớ anh rồi.

Em phải chấp nhận chúng ta chia tay, vì anh nói đúng, thời gian ta xa nhau còn nhiều hơn cả lúc ta bên nhau, quãng thời gian xa anh đã ở bên cô ấy. Em chấp nhận, buông tay... bỏ hi vọng, chôn tình yêu, xây lên phần mộ nhỏ cho con tim chết tình này của em. Cuối cùng em mong anh sẽ hạnh phúc bên người anh chọn.

...

Em là ai? Tại sao mỗi lần thấy em anh lại muốn bước tới chỗ em, ôm chặt lấy em đây? Tâm trí anh luôn đổ dồn về em... mà anh đi chọn cô gái cứu mạng anh, cô gái ba năm anh chăm sóc, cung chiều.

Có phải anh sai lầm, lựa chọn không đúng? Anh nhẫn tâm làm em đau, giờ đây anh cũng đau lắm... Người khuyên anh nên suy nghĩ lại trái tim mình có ai, lí trí mình ghi bóng hình ai, lòng mình muốn gì, nghĩ xong hãy cất bước về hướng trái tim chỉ...

Nhưng muộn mất... em đã giúp anh rút ngắn con đường kết hôn với cô gái anh chọn, một bản hợp đồng được kí kết, nhiệm vụ anh cần làm hoàn thành trong phút chốc, hôn lễ chuẩn bị xong xuôi, giờ bước vào thánh đường mà thôi.

...

Tuần Vũ: "Tiểu Tinh..."

Liệu Tuyết Tinh: "Tuần Vũ, tôi đến để thay Lạc Quyên nói lời chúc phúc anh."

Tuần Vũ: "Tiểu Tinh..."

Liệu Tuyết Tinh: "Thật ra linh hồn yêu anh không phải là tôi, là Lạc Quyên. Anh phát hiện ra lâu rồi, không phải sao?" Tuần Vũ: "Cô ấy đi đâu rồi?"

Liệu Tuyết Tinh: "Tôi không rõ, khi mở mắt ra thì tôi đã về lại nơi đây... Lạc Quyên trước khi rời đi có để lại một bức thư, gửi anh. Tôi phải đi, tạm biệt."

Hôn lễ không thành, cô gái đưa thư rời đi, chú rể nhận lấy bức thư cũng rời đi, hôn lễ ấy vốn không có cô dâu, vì cô dâu đào hôn trước đó.

...

"Trang giấy trắng xóa của anh vì em tô mà đổi màu"

"Em lật từng trang giấy lên tô vẽ hồi lâu"

"Vẽ vẽ vẽ đến vui vẻ"

"Em đã vẽ rất nhiều thứ..."

"Trái tim của em"

"Hình dáng của em"

"Gương mặt của em"

"Và những câu nói ngọt ngào về đêm"

"Dường như em mệt mỏi rồi"

"Em đang muốn nghỉ ngơi?"

"Không phải..."

"Trang giấy em vẽ dần mất đi..."

"Là do ai? Là tại ai?"

"Hình như là anh thì phải."

Trước tiên Pi xin cảm ơn vì các bạn đã quan tâm và theo dõi, ủng hộ Pi trong suốt thời gian qua, lí do Pi không ra truyện trong thời gian qua là bận trông cháu và có cả suy nghĩ, Pi suy nghĩ mình có nên bỏ bộ này hay không, vì Pi không còn cảm hứng nào với bộ này, nhưng Pi lại không nỡ.

Sau khi suy nghĩ kĩ Pi đã lựa chọn bỏ bộ này, Pi chân thành xin lỗi Độc Giả các bạn! Pi đăng ngoại truyện thể hiện lời xin lỗi này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Khuyết Tật Thật Đáng Thương!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.